

Sapientia

cture feminis tuorum sicut monilia que fabricata sunt manu artificis. Ambilic tuus crater tornatis munis indigens poculis. Venit tuus sic acerum tritici: vallat liliis. Duo vasa tua sic duo binnum gemelli capree. Collutum sicut turris eburnea. Oculi tui sicut piscine i sebon quod sunt in porta filie multitudinis. Nasus tuus sic turris libani quod respicit ad damascum. Caput tuum ut carmel: et come caput tui sicut purpura regis iucta canalibus. Quam pulchra est et quod decora charissima in delitiis. Statura tua assimilata est palme: et vbera tua botrys. Dixi. Ascenda in palmam: et apprehendam fructum eius. Et erunt vbera tua sic botryvine: et odororis tui sicut odor malorum. Sicut tuum sicut vinum optimus. Dignus dilecto meo ad potandum: labiisque et detibus illi ad ruminandum. Ego dilecto meo et ad me conuersio eius. Veni dilecte mi egrediamur in agrum conoremur in villis. Mane surgamus ad vineas: videamus si floruit vinea: si flores fructus porturiunt: si florerunt malapunica. Ibi dabo tibi vbera mea. Magadore dederunt odorem in portis nivis. Dia poma noua et vetera dilecte mi suauit tibi.

Quis mihi det te fratrem meum fugit VIII gentem vbera nivis mee ut inueniam te solus foris: et deosculer: et iam me nemo despiciat: Apprehendam te et ducam in domum nivis mee et in cubiculum genitricis mee. Ibi me docebis et dabo tibi poculum ervino condito: et mustum malorum granatorum meorum. Leua eius sub capite meo et deters illi amplerabit me. Adiuro vos filie hierusalem. Ne suscitatis neque euigilate faciatis dilectionem: donec ipsa velit. Que est ista quod ascendit de decto: delitiis affluens innixa super dilectum suum? Sub arbore malo suscitauit te. Ibi corrupta est mater tua: ibi violata est genitrix tua. Non me ut signaculum super cor tuum ut signaculum super brachium tuum: quod fortis est ut mors dilectionis: dura sicut infernus emulatio. Lampades eius ut lampades ignis atque flammaz. Aque multe non potuerunt extingueare charitatem nec flumia obruerunt illam. Si dederit homo oem substantiam domini sue per dilectionem quam si nihil despiciet eam. Soror nostra puer: et vbera non habet. Qui d faciem sorori infante: in die quam alloquenda est. Si murus est: edificem super eum. pugnacula argentea. Si ostium est: cōpingamus illum tabulis cedarinis. Ego murus et vbera mea sic turris ex qua facta sum coram eo quod si pace regiens. Vinea fuit pacifico: in ea quod habet pugnas. Tradidit eam custodibus: vir afferit per fructum eius mille argenteos. Vinea mea coram me est. Mille tui pacifici et ducemus qui custodiunt fructum eius. Que habitas in portis: amici auscultat. fac me audire vocem tuam. Fuge dilecte mi et assimilare capree binnum locorum super montes aromatum.

Expliunt cantica cantorum.

Incepit prologus in librum Sapientie.

Liber sapientie apud hebreos nusquam est. Unde et ipse stiles greci magis eloquentiam redolet. Hunc iudei Philonis esse affirmant. Qui punde sapientie nominatur. quod in eo Christi aduentus qui est sapientia patris et passio eius evidenter exprimitur.

Expliit prologus Incipit liber Sapientie.

L.S. De diligenda iusticia. de bonitate et simplicitate querendi deum. de spiritu sancto. de fangienda detractione et murmuratione. de morte non zelanda.

Capitulum. I

Agite iustitiam

qui iudicatis terram. Sentite de domino in bonitate et in simplicitate cordis quodrite illum: quoniam non venitur ab his quod non temptant illum: apparet autem eis quod fidem

habent in illum. Peruerse enim cogitationes separant a deo. probata autem virtus corripit insipientes. Omnis in maluola aiam non introibit sapientia. nec habitabit in corpe subdito peccatis. Spurcus enim scientis discipline effugiet fictum et auferet se a cogitationibus quod sunt sine intellectu: et corripetur a supueniente iniestate. Benignus est enim spurcus sapientie non libabit maledictum a labiis suis: quoniam renunt illum testis est deus et cordis illum scrutator est verus: et lingue eius auditor. Omnis spurcus domini repletus orbem terrarum et hoc quod continet omnia scientiam habet vocis. Propter hanc loquitur unius non potest latere: nec pertinet illum corripies iudicium. In cogitationibus enim impiorum interrogatio erit: sicut enim autem illum auditio ad deum veniet: ad correptionem iniqtatuum illum. Quoniam auris celi audit omnia: et tumultus murmurationum non ibit: os autem quod mentitur occidit animam. Non litez elare mortem in errore vite vestre: neque acquiratis perditionem in operibus manus vestras. Quoniam deus mortem non fecit: nec letatur in perditione viuorum. Creavit enim ut essent omnia et sanabiles fecit nationes orbis terrarum: et non est in illis medicamentum exterminium: nec inferorum regnum in terra. Justitia enim perpetua est et immortalis. iniusticia autem mortis acquisitionis. Impiorum autem manibus et verbis accersierunt illum: et estimantes illas amicas: deslixerunt et spoliates posuerunt ad illam: quoniam morte digni sunt quod sunt ex parte illum.

infra. xv. b

L.S. De impiorum cogitationibus. de consilio iudeorum aduersus Christum.

II

Sapientia.

21

Queft em̄ imp̄ cogitātes apud ſe no re
cte. Exiguū t̄ cū tedio eſt t̄p̄s vite n̄fe et
nō eſt refrigeriū in fine hois: t̄ nō eſt q̄
agnitus fit reuersus ab inferis. Quia ex n̄vilo
nati ſum: t̄ poſt h̄ erim tanq̄ nō fuerim. Qm̄
fum aff latus eſt in h̄ariibus n̄fis: t̄ ſmo ſcī-
telle ad cōmouēdū cor n̄fm. Quia extinc̄ cinis
erit corp̄ n̄fm: t̄ ſpūs diſfundet tanq̄ moll aer
Et trāſibit vita n̄fa tanq̄ veſtigiu nub t̄ ſicut ne-
buла diſſoluteſ q̄ fugata e a radis ſolis: t̄ a calo
re illi aggrauata. Et nomē n̄fm obliuionē acci-
piet p̄ t̄p̄s t̄ nemo memoriā h̄ebit operū n̄forū.
Umbre em̄ trāſit eſt t̄p̄s n̄fm t̄ nō eſt reuersio fi-
niſ n̄fi: qm̄ cōſignata ē t̄ nemo reuertif. Veni-
te ergo t̄ fruamur bonis q̄ ſūt, t̄ vtamur creatu-
ra tanq̄ i inuētute celerit. Uno p̄cioso t̄ vngue-
tis nōhileam. t̄ nō p̄tereat nos floſ t̄pis. Ro-
ronemus nos roſis añq̄ inarceſcat: nullū pra-
tū ſit qd̄ nō p̄trāſeat luxuria n̄fa. Nemo v̄eſtrum
exors ſit luxurie n̄fe. Ubiq̄ relinquam signa le-
ticie: qm̄ h̄ eſt ps n̄fa t̄ h̄ ē ſors n̄fa. Opp̄mam
pauperē iuſtū: t̄ nō parcam vidue nec veterano
nec reuereamur canos mlti t̄pis. Sit aut̄ fortitu-
do n̄falex iuſticie. Qd̄ enim infirmū eſt: inutile
iucnif. Circuueniam ergo iuſtū: qm̄ iuſtilis ē no-
bis t̄ p̄ri ē opib̄ n̄fis. t̄ ipropat nob̄ p̄ctā legi
t̄ diſfamat in nos p̄ctā discipline n̄fe. Promit-
tit ſe ſciām dei h̄ere: t̄ filiū dei ſe noīat. Fact̄ eſt
nob̄ in traductionē cogitationū n̄fax. Grauiſ ē
nob̄ etiā ad videndū qm̄ diſſilis ē aliiſ vita illi
t̄ imutate ſunt vie ei. Tanq̄ nuſgaceſ estimati
ſum ab illo. t̄ abſtinet ſe avijſ n̄fis tāq̄ ab iuſ-
diſijs: t̄ p̄fert nouiſſima iuſtoꝝ t̄ gliaſ patrē ſe
h̄ere deū. Videam ergo ſi ſmōes illius veri ſint
t̄ tēptemus q̄ vētura ſūt illi: t̄ ſciem q̄ crunt no-
uifſima illi. Si enī ē ver fili dei ſuſcipiet illuz
t̄ liberabit illū de manib⁹ p̄riorū. Cotumelia
t̄ tormento introgemus cūt ſciamus reueretiā
eius t̄ p̄bem patiētiā illius. Morte turpiſſima
cōdeminemus cū. Erit enī ei respectus ex ſmoni-
bus illius. Nec cogitaueſt et errauueſt; excecauit
em̄ illos malicia eoz. Et nescieſt ſacramēta dei:
neq̄ mercedē ſpauueſt iuſticie nec iudicaueſt ho-
norē aīaz ſctaz. Quoniam deus creauit hoīem i-
extminabile et ad imaginē ſilitudinis ſue fecit il-
lū. Inuidia aut̄ diaboli mors itroiuit i orbē ter-
raz; imitanſ aut̄ illū q̄ ſunt ex pte illius.

B. E. C. I. R. Y. A.

L.S. De sanctis martyribus, de p̄mis ipio
rum, de felicitate Ḥginum. **III**

10

Iustorum autem aie in manu dei sunt: et non tantum
get illos tormentum mortis. Visi sunt oculi
lis insipientium mori: et estimata est affli-
ctio exitus illorum. Et ab itinere iusto abierunt in
exterminium. et quod a nobis est iter extimini: illi autem
sunt in pace. Et si coram hominibus tormenta passi sunt

spes illoꝝ immortalitate plena ē. In paucis vera
ti, i multis bñ disponent, qm̄ de teptauit eos, t
inuenit illos dignos se. Tānq̄ auruz in fornace
pbauit illos t q̄si holocausti hostiaz accepit il-
los, t in tpe erit respect⁹ illoꝝ. Fulgebūt iusti t
tanq̄ sc̄tille in arūdineto discurrēt. Judicabūt
natōes t dñabunf pplis, t regnabit dñs illoꝝ
imppetuū. Qui pfidūt in illo . intelligēt verita
tez, t fideles in dilectōe acq̄escēt illi, qm̄ donū t
par est electis ei⁹. Impij aut ſm q̄ cogitauerūt
correptōez habebūt; q̄ neglexerūt iustu et a dño
recesserūt. Sapiētā em̄ t disciplinā q̄ abīcit in
felix est, t vacua ē spes illoꝝ, t labores fine fru
ctu, t inutilia opa eoꝝ. **M**ulieres coꝝ insensate
ſunt t nequissimi filij illoꝝ. **M**aledicta creatura
eoꝝ: qm̄ felix est sterilis t īcoinq̄nata; q̄ nesciuit
thoꝝ in delicto. **D**abebit fructuz in reſpectione
aiaꝝ sanctaꝝ. **E**t ſpado q̄ nō opatus est p ma-
nus ſuas iniqtatē nec cogitauit aduersus deuꝝ
neq̄ſſima. **D**abit em̄ illi fidei donū electū t ſors
in tēplo dei acceptissima. **B**onoꝝ enim laboꝝ
gloriosus est fructus t q̄ nō cōcidit radix sapiē
tie. **F**ilij aut adulteroꝝ in cōſummatiōe erūt, et
ab iniq̄ thoꝝ ſemē extermiňabīt. **E**t ſi quidem
longe vite erunt, et i nihilū cōputabuntur t ſine
bonore erit nouissima ſenectus illoruz. **E**t ſi ce-
lierius defuncti fuerint nō habebūt ſpem, nec in
die agnitionis allocutionē. **N**atōes enī inique
dire ſunt cōſummationis.

L. S. De casta generatione fidelium, de felicitate iustorum, de obitu a morte p̄occupatis de p̄dēnatiōne impiorū et morte iustorum. **L.** a. IIII

O Quā pulchra est casta generatio cū clari-
tate. Immortalis est em̄ memoria illi
qm̄ t apud deū nota est t apud homines.
Cū p̄sens est imitantur illā: t desiderant cā cuī
se eduxerit. t in ppetuū coronata triūphat. inco-
iniquatorū certaminū p̄mū vincēs. Multigena
autē impiorū multitudo nō erit vtilis. t spuria
vitulamina nō dabūt radices altas: nec stabile
firmamentū collocabunt. Et si in ramis in tpe
germinauerint infirmiter posita a vento cōmo-
uebuntur. t a nimietate ventorū eradicabūtūr.
Eōfringentur em̄ rami incōsummati. t fructus
illorū inutiles t acerbi ad manducādū. t ad ni-
bilum apti. Ex inquis enī oēs filij qui nascunt
testes sunt nequitie aduersus parentes in inter-
rogatione sua. Justus autē si morte preoccu-
patus fuerit: in refrigerio erit Senectus enī ve-
nerabilis est: non diuturna: neq; annorum nu-
mero computata. Cani autē sunt scusus homi-
nis: et etas senectutis vita immaculata. Pla-
cens deo factus dilectus et viuens inter pecca-
tores translatus est. Raptus est ne malicia mu-
taret intellectum eius. aut ne fictio deciperet

Sapientia

aiam illi? **F**ascinatio em̄ nūgacitatis obscurat bona: t̄ incōstātia cōcupiscētie trāsuertit sensu sine malicia. Cōsumat̄ in breui expluit tpa m̄ta. Placita em̄ erat deo aīa illi?; ppter b̄ ppera mit educere illū de medio iniqtatū. Populi autē vidētes t̄ nō itelligētes nec ponētes i p̄cordijs talia: qm̄ gr̄a dei t̄ miscdia est in sc̄tōs ei?; t̄ respect̄ sup̄ electos illi?. Cōdēnat aut̄ iust̄ mortuus viros ipios. t̄ iuuent̄ celeri? cōsumata: longam vitā inuisti. Videbūt em̄ finē sapientis t̄ nō itelligēt qd̄ cogitauerit de illo de?, t̄ q̄re minuerit illū dñs. Videbūt em̄ t̄ p̄tēnēt eum: illos aut̄ de irridebit. Et erūt post b̄ decidētes sine honore, t̄ in cōtumelia int̄ mortuos in ppetuū. Qm̄ dirūpet illos inflatos sine voce: t̄ cōmouebit illos a fundamētis t̄ vsc̄ ad sup̄mū desolabūtur. Et erūt gemētes: t̄ memoria illoꝝ piet. Veniēt i cogitatiōe p̄ctōꝝ suor̄ timidi: t̄ traducēt illos ex aduerso iniqtates ip̄orum.

L.S. De p̄stātia iustorū p̄ persecutores suos. de penitētia t̄ gemitu p̄secutorū. de spe ip̄ij trāitoria. de b̄titudine t̄ gl̄ia sc̄torū. de armatiua xp̄i ad iudicium.

Anc stabūt iusti in magna p̄stantia aduersus eos q̄ se angustiauerūt: t̄ q̄ absulerūt labores eor̄. Videbūt turbabūt timore horribili: t̄ mirabūt in subitatōe inspate salutis gemētes p̄ agustia sp̄us dicētes intra se se p̄niā agētes t̄ p̄ angustia sp̄us gementes. Vi sūt quos aliqñ habuimus in derisum t̄ i sili tudinē ip̄ op̄ij: nos iſensati vitā illoꝝ estimabamus iſaniā t̄ finē illorum sine honore. Ecce quō cōputati sūt inf̄ filios dei t̄ inf̄ sc̄tōs sors illoꝝ ē. Ergo errauim̄ a via iſitatis: t̄ iſtacie lumen nō luxit nob̄ t̄ solitelligētie nō ē ort̄ nob̄. Lassati sum̄ in via iniqtatis t̄ pditiōis: t̄ ambulauimus vias difficiles: viā aut̄ dñi ignorauimus. Quid nob̄ pfuit supbia: aut̄ diuinitarū iactantia qd̄ p̄tulit nob̄. Trāsierit oia illa tāq̄ vmbra t̄ tāq̄ nūci? p̄currēs: t̄ tāq̄ nauis q̄ p̄trāſit fluctuātē aquā: cui? cū p̄tererit nō ē vestigiū iinenire. neq̄ semitā carine illi? iſuctib̄. Aut̄ auis q̄ trāſuolat i acre: cui? nullū iuenit argumētū itineris illi?: sed tm̄ sonit̄ alarū iſberās leue ventū. t̄ scindēs p̄ vim itineris acrē: cōmotis alis trāſuolauit: t̄ post b̄ nullū signū iuēm̄ itineris illi?. Aut̄ tāq̄ sagitta emissa i locū destinatū: diuisus aer conti nuo i se reclusus ēvt ignoreſ trāſi? illi?. sicut nos nati p̄tinuo definiſ cē. t̄ v̄tūl qdē nullū signū valūm̄ oīndere: i malignitate aut̄ n̄fa p̄ſupti su m̄. Talia dixerit in inferno bi q̄ peccauerūt, qm̄ spes imp̄ij tanq̄ lanugo est q̄ a vēto tollit. t̄ tāq̄ spuma gracilis q̄ a p̄cella disp̄git. t̄ tanq̄ fu m̄ q̄ a vēto diffusus ē. t̄ tāq̄ memoria hospitis vni? dici p̄tereūt. Justi aut̄ i ppetuū iuēt t̄ ap̄d

dñm ē merces eor̄: t̄ cogitatio illoꝝ ap̄d altissimū. Iō accipiet regnū decoris t̄ diadema speciei de manu dñi: qm̄ dextera sua teget eos: t̄ in brachio sanctissimo defendet illos. Et accipiet armaturā zel? ei?: et armabit creaturā ad vltionē inimicor̄. Induet p̄ thorace iusticiā: et accipiet p̄ galea iudiciū certū. Sumet scutū in expugnabile eq̄itatē: acuet aut̄ dirā irā in lāceā t̄ pugbit cuꝝ illo orbis terrar̄ p̄ insensatos. Ibūt directe emissiōes fulguꝝ et tāq̄ a bī curuato arcu nubi uz extermiabūt: t̄ ad certū locū infiliēt. Et a petroſa ira plene mittetur gradines: t̄ scādescet in illos aq̄ maris t̄ flumia p̄currēt durit. Cōtra illos stabit sp̄us v̄tutis: et tāq̄ turbo vēti dīndet illos: t̄ ad heremū p̄ducet oēz terrā iniqtat̄ illoꝝ: et malignitas euertet sedes potētium.

L.S. De iudicib̄ iudicādis a dño. t̄ tormentā dis potentib̄. reges hortat̄ ad cōcupiscendā sapientiā, q̄ se offert felicit̄ q̄rētibus eā. **La.VI**

P Elior est sapientia q̄ vires: et vir prudēs in q̄ fortis. Audite ergo reges t̄ intelligite discite iudices finiū terre. Prebete aures vos q̄ p̄tinetis m̄ltitudines t̄ placet vobis in turbis nationū. qm̄ data ē a dño p̄tās vobis t̄ virt̄ ab altissimo: q̄ infrogabit opa v̄fa t̄ cogitatōes scrutabit̄. qm̄ cū essetis m̄lstri regni illi? nō recte iudicastis nec custodistis legē iusticie: neq̄ fm̄ volūtātē dei ābulast̄. Horrende t̄ cito appēbit vobis: qm̄ iudiciū durissimū i his q̄ presenti: fiet. Exiguo em̄ cōcedit̄ mīa: potētes autē potēter tormenta patiētūr. Nō enī subtrahet p̄sonā cuiusq̄ de? q̄ est oīuz dñator. nec verebit̄ magnitudinē cuiusq̄: qm̄ pusillū et magnū ip̄e fecit t̄ eq̄liter ē illi cura de oīb̄. Fortiorib̄ āt fortior instat cruciatio. Ad vos ḡ reges sūt hi fm̄des mei: vt discat̄ sapia: t̄ ne exticidatis. Qui enī custodierit iusticiā: iuste iudicabūt. et q̄ didicerit iusta: iueniēt qd̄ rūdeā. Cōcupiscite ergo sermones meos et diligite illos: t̄ habebit̄ disciplinā. Clara est t̄ q̄ nūi? marcescit sapia: et facile videbit̄ ab his q̄ diligūt eā. et iueniēt ab his q̄ q̄runt illā. Preoccupat q̄ se cōcupiscit̄. vt illis se p̄oz̄ oīndat. Qui de luce vigilauerit ad illā nō labōrabit: assidētē enī illā forib̄ suis iuueniet. Logitare ergo de illa sensus est cōsumat̄. t̄ q̄ vigila uerit ppter illā. cito erit secur̄. Quoniā dignoscit̄ circūit ip̄a q̄rens: t̄ in vijs suis ostēdet se illis hilariter: et in oī p̄uidētia occurret illis. Initius enī illi? verissima est discipline cōcupiscētia. Curia ergo discipline dilectio est: t̄ dilectio custodia legūz illi: us est. Lustoditio autē legūz cōsummatio incorruptiōis est: incorruptionē aut̄ facit esse primū deo. Cōcupiscentia itaq̄ sapientie deducit ad regnū perpetuū. Si ergo delectamini sedib̄ et sceptris oī reges populi: di-

Eccle. ix. d

Roma. xiij. a

B

C

D

Sapientia.

ligite sapiam ut in perpetuum regnetis. Diligite lucem sapie oes q̄ p̄estis pplis. Quid est aut sapientia et quēadmodū facta sit: referā et nō abscondam a vobis sacramēta dei: sed ab initio natui tatis inuestigabo: et ponā in luce sciam illius: et nō p̄teribo x̄itatē neq̄ cū iudicia tabescente iter habeo: qm̄ talis hō nō erit p̄ticeps sapie. Dul titudo aut̄ sapientiū: sanitas est orbis terrarū: et rex sapiēs: ppli stabilimētū est. Ergo accipite disciplinā p̄ fmōes meos: et p̄derit vobis.

L. S. Hortādo alios ad disciplinā: se ponit ī exemplū dicēs. Optauī et dat̄ est mibi sensus laudat sapiam hoībus p̄ferendā: q̄ sp̄us sapientie fit multiplex et vnicus et q̄ sapientia sit cādor lucis eterne et imago dei patris. **VII**

Sum qdē et ego mortalis hō filis oib̄ et ex genere terreno illi? q̄ p̄or factus est et in ventre matris figuratus suz caro: de cem mensū tpe coagular̄ sum in sanguine: ex semine hoīs et delectamēto somni cōueniente. Et ego nat̄ accepi cōmunē aerē: et in siliter factam decidi frā: et p̄mā vocē filiem oib̄ emisi plorans. In innolumētis nutrit̄ sum: et magnis cursi. Nemo em̄ ex regib̄ aliud habuit nativitatis initū. Unus ergo introit̄ est oib̄ ad vitā: et filis exi tūs. Propter h̄ optauī et dat̄ est mibi sensus: et iuocauī: et venit in me sp̄us sapie. Et p̄posui illā regnis et sedib̄: et diuitias mibil esse diri ī cōpatiōe illi?. Nec cōpaui illi lapidē p̄ciosum: qm̄ oē aurū in cōpatiōe illi? arena ē exigua: et tāq̄ lutū estimabit̄ argentū in cōspectu illi?. Sup̄ salutē et speciē dilipi illā: et p̄posui p̄ luce h̄ere illā: qm̄ ieritingibile est lumē illi?. Venerā aut̄ mibi oia bona pariter cū illa: et innumerabilis honestas p̄ man̄ illi? et letat̄ sum in oib̄ qm̄ aīcedebat me ista sapientia: et ignorabā qm̄ honorū oīuz m̄f est. Quā sine fictiōe didici: et sine iudicia cōmunico et honestatē illi? nō absōdo. Infimū em̄ thesau rus est hoīb̄: q̄ q̄ vñi sunt: p̄ticipes facti sūt amicitie dei: ppter discipline dona cōmēdati. Oibi aut̄ dedit dē dicere ex sentētia et p̄sumere digna horū q̄ mibi dant̄: qm̄ ip̄e sapientie dux̄ est: et sapiētiū emēdator. In manu em̄ illi? et nos et fmōnes n̄fi et oīs sapia et operum sciētis disciplina. Ip̄e em̄ dedit mibi horū q̄ sunt sciam verā: vt sci am dispositionē orbis terrarū et x̄tutes clemēto rū: initū et cōsumationē et medietatē tēporū: vi cissitudinū p̄mitatōes et p̄sumatiōes temporū: et morū mutatiōes; diuisiōes tēporū: āni cursus et stellarū dispositiōes; naturas aīalū: et iras bestiarū: vim vētorū: et cogitatōes hoīuz: differen tias x̄gultorū: et x̄tutes radicū: et q̄cumq̄ sūt ab scōsa et ip̄rouisa didici. Dūm em̄ artifex docuit me sapietia. Est em̄ in illa sp̄us intelligētie sanctus: vnicus; multiplex; subtilis; discret̄; mobilis;

incōinq̄nat̄; cert̄; suauis; amās; bonū; acut̄; q̄ nibil vētat bñfacere; human̄; benign̄; stabilis certus; secur̄; oēm h̄ns x̄iutē; oia; p̄spiciēs et q̄ capiat oēs sp̄us intelligibiles; mund̄; subtilis. Dibus em̄ mobilib̄ mobilior est sapientia. Attin git aut̄ ubiq̄ ppter suā mūdiciā. Sapor est em̄ virtutis dei. et emanatio qdā est claritatis oīpo tentis dei sincera. et iō nibil unq̄tatū ī cā incur rit. Lāndor est em̄ luc̄ eterne. et speculū sine ma cula dei maiestatis. et imago bonitatis illi?. Et cū sit vna. oia pōt. et in se p̄manēs. oia innouat et p̄ natōes in aias sanctas se trāffert. Amicos dei et p̄phetas p̄stituit. Nemine em̄ diligit de: nisi eu q̄ cū sapientia inhītāt. Est enī hec specio sior sole. et super oēm dispositionē stellaruz. luci compata inuenit̄ prior. Illi succedit nor: sapientiaz aut̄ nō vincit malicia.

L. S. De sapientia q̄ fortiter et suauiter dispo nit oia. de ipsa q̄ concupiscenda. et per ipsam habētur omnia bona. **La. VIII**

Atingit ergo a fine usq̄ ad finē fortiter et disponit oia suauit̄. Hāc amani et exq̄ siui cā a iuuētute meā. et q̄siui sp̄osaz mihi eā assūmere. et amator fact̄ suz forme illius. Generositatē illi? glorificat p̄tuberñū h̄ns dei s̄ et oīuz dñs dilexit illā. Doctrīx enī est discipli ne dei et electrit̄ opē illi?. Et si diuitie appetit̄ in vita: qd sapientia locupleti? q̄ opaf̄ oia. Si at sensus opaf̄. q̄s hoīz q̄ sunt magis q̄ illa est ar tifex. Et si iusticiā q̄s diligit: labores h̄ur̄ mag nas h̄nt x̄tutes. Sobrietatē em̄ et prudētiā do cet et iusticiā et x̄tutē q̄b̄ vñlius m̄bil est in vita hoīb̄. Et si multitudinē sciētis desiderat q̄s: scit p̄terita et de futuris estimat. scit x̄sutias sermo nuz et dissolutiōes argumētoꝝ. signa et mōstra scit aīq̄ fiāt. et euent̄ tēporū et scloꝝ. Proposui ergo hāc adducere m̄bi ad p̄iuuādū. sciēs qm̄ meū cōmunicabit̄ de bonis: et erit allocutio cogitatōis et tediū mei. Habebo ppter hāc claritātē ad turbas: et honorē apud seniores Iuuenis et acut̄ inueniar in iudicio. et in p̄spectu potēti um amīrabilis ero: et facies p̄cipū mirabunt̄ me. Tacentē me sustinebunt. loquētē me respici ent. et fmōcinatē me plura. man̄ori suo iponēt. Preterea habebo p̄ hāc imortālitatē. et mēoriā eternā bis q̄ post me futuri sūt relinquā. Disponā pplos: et natōes m̄bi erūt subdite. Timebūt me audiētes reges hoīredi. et in multitudine vi debor hoīn̄ et in bello fortis. Intrās in domuz meā cōquescā cū illa. Nō em̄ h̄z amaritudines cōuersatio illi?: nec tediū p̄uict̄ illi?: s̄ letitiā et gaudiū. Hec cogitās apud me. et cōmīnorās in corde meo qm̄ imortālis est in cōgitatōe sapientia. et in amicitia illi? delectatio bona. et ī opib̄ manuū illius honestas sine defectōe. et in cō-

Job. xxvii. c

B

C

D

E

F

G

H

I

J

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

Sapientia

tamine loquacitate illius sapientia: et preclaritas in comunicatio sermonum ipsius: circuibam quens ut mihi illam assumerem. Puer autem eram ingeniosus: et sortitus sum animam bonam. Et cum essem magis bonus: veni ad corpus coquinatum. Et ut sciui quoniam aliter non possem esse patinatus nisi deus det: et hoc ipsum erat summa sapientia. scire cuius esset hoc donum: adiutorium dñm: et deprecatus sum illum: et diri ex totis pectoribus meis.

L.S. O Salomonis pro bñda sapientia: quoniam dicit impossibile haberi nisi per eum.

IX

Domi oia abo tuo: et sapientia tua constituita hominem ut dominaret creature quam a te facta est: ut disponat orbem terrarum in equitate et iusticia: et in directio cordis iudicium iudicet: da mihi sedum tua rum astitricem sapientiam: et noli me reprobare a pueris tuis: quoniam fuius tuus sum ego et filius ancille tue: homo infirmus et exigui tipus: et minor ad intellectum iudicij et legum. Et si quis erit consummatus infilios hominum: si absuerit ab illo sapientia tua in nihilum computabif. Tu autem elegisti me regem populo tuo: et iudicem filiorum tuorum et filiarum. Et dixisti me edificare templum in monte sancto tuo: et in civitate habitacionis tue altare: similitudinem tabernaculi scientie tui quod perparasti ab initio: et tecum sapientia tua quae non uit opera tua: que et affuit tunc cum orbem terrarum faceret: et sciebat quod esset placitum oculis tuis: et quid dicunt in perceptis tuis. Quoniam illa de celis sanctis tuis: et a sede magnitudinis tue: ut mecum sit et mecum labore et scientia quod acceptum sit apud te. Scit enim illa oia et intelligit: et deducet me in opibus meis sobrie: et custodiet me in sua potestate. Et erunt accepta opera mea: et disponam populum tuum iuste: et ero dignus sedum proximus mei. Quis enim homines poterit scire psalmum dei? Aut quis poterit cogitare quod velit deus? Cogitationes enim mortaliuim timide: et incerte pudentie nostre. Corpus enim quod corrumpitur aggravat animam: et terrena inhabitatio deprimit sensum multa cogitantem. Et difficile estimamus que in terra sunt: et quae in prospectu sunt iuuenientrum cum labore. Que in celis sunt autem quis investigabit? Sensus autem tuus quis sciet nisi tu dederis sapientiam: et misericordiam sanctam tuum de altissimis: et si correcte sint scientie eorum quae sunt in terris: et quae tibi placent didicerint homines. Nam per sapientiam sanati sunt quicunqz placuerunt tibi domine a principio.

L.S. Comendat sapientia a suatate iustorum vide licet ad amorem. noe. abraam. iacob et ioseph. a libertate filiorum israel ab egyptis: et sanctorum. a persecutoribus suis.

X

Dicit illus quae primus formatus est a deo per orbem terrarum cum solus esset creatus custodiuit. et eduxit illum a delicto suo. Et educuit illum de limo fre; et dedit illi virtutem patinendi oiam

Ab hac ut recessit iustus in ira sua. per iram homicidi fraternitas deperit. Propter quod cum aqua deo leret terram: sanauit iterum sapientia. per receptibile lignum iustum gubernans. Hec et in sensu supbie cum se natios extulissent sciuit iustum: et conservauit sine qua clavis deo. et in filiis niam forte custodivit. Hec iustum a perennib; impiis liberavit fugientem descendente igne in penthepolim: quibus in testimonium neque fumigabunda constat deserta terra: et in certo tempore fructus hinc arbores: et incredibilis aene memoria stans figuratum salis Sapientiam enim preterentes non tam in hoc lapsi sunt ut ignoraret bona. sed et insipientie sue reliquerunt hominibus memoriam: ut in his quae peccaverunt: nec latere potuerint. Sapientia autem hos qui se obseruant a doloribus liberabit. Hec autem profugum ire fratris iustum deduxit per vias rectas: et ostendit illi regnum dei et dedit illi scientiam sanctorum. Honestauit illum in laboribus: et complevit labores illi. In fraude circumvenientium illum affuit illi: et honestum fecit illum. Lustodivuit illum ab inimicis. et a seductoribus sustinuit illum. Et certamen forte dedit illi ut vinceret et sciret quoniam omnes poterit est sapientia. Hec videntur iustum non dereliquerunt: sed a peccatoribus liberavit eum descenditque cum illo in foue: et in vinculis non dereliquit illum: donec afferret illi sceptrum regni: et potentiam aduersus eos quae eum depmebat: et medaces ostendit quae maculauerunt illum. et dedit illi claritatem eternam. Hec populus iustum et semen sine quarela liberavit a nationibus que illum depmebat. Intravit in aiam serui dei: et stetit per reges horredos in portentis et signis. Et reddidit iustis mercedem laborem suorum: et deduxit illos in via mirabilis: et suit illis in velamento diei: et in luce stellarum per noctem. Et traxit illos per mare rubrum. et transuerit illos per aquam nimiam. Inimicos autem illos demersit in mare. et ab altitudine inferorum eduxit illos. Ideo iusti tulerunt spolia impiorum: et decatauerunt domini nomine sanctum tuum: et victrice manu tua laudauerunt pariter. Quoniam sapientia aperuit os mutorum: et linguas infantum fecit disertas.

L.S. Demiraculis factis per israel. de penis ultricibus in delinquentes. de multa potestate dei et de misericordia dei.

XI

Dixit opera eorum in manibus populi sancti Iher fecerunt per desertum quod non habitant: et in locis desertis fecerunt casas. Stetentes per hostes: et de inimicis se vindicauerunt. Suntierunt et immocauerunt te. et data est illis aqua de petra altissima. et reges siti de lapide duro. Per quem enim penas passi sunt inimici illorum. a defecto et postus sui in eis cum abundaret filii isti letati sunt. Per hec cum illis decesserunt bene cum illis actum est. Nam per fontem quae semper flumis humanum sanguinem dedisti iniustis. Qui cum minueretur in traductione

B

A

a
Gene.ii.6
b
Gene.ii.6

B

C

D

E

F

G

H

I

J

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

Sapientia.

B Infantiū occisōꝝ: dedisti illis abundantē aquā in sperate: oñdēs p̄fitim q̄ rūc fuit quēadmodū tu os exaltares, t aduersarios illoꝝ necares. Cū em̄ tēptati sunt, t qđē cū miscdia disciplinā acci pientes scierūt: quēadmodū cū ira iudicati ip̄i tormēta paterenſ. Hos qđē tanq̄ p̄ monens p̄ basti. illos aut̄ tanq̄ dur? r̄cx interrogās cōdēnaſti. Absentes em̄ t p̄ntes filī torq̄banſ. Duplex em̄ illos accepar tediū: t gemit̄ cū memoria p̄te ritox. Cū em̄ audirēt p̄ sua tormēta bñ secū agi cōmemorati sūt dñm admirātes in finem exitus. Quē em̄ in expositiōe praua piectū deriserunt: i finē euentus mirati sunt. Nō filī iustis faciēs: p cogitatiōibus aut̄ insensatis iniqtates illorum. Qđ qđā errātes colebāt mutos serpētes t besti as supuacuas: imisisti illis multitudinē mutorꝝ aialii in vindictā: vt scirēt qz p̄ q̄ peccat q̄s: p̄ b t torqueſ. Nō em̄ impossibilis erat oipotes ma nus tua que creauit orbē terrarꝝ ex materia inui ſa: imittere illis multitudinē vrsorꝝ: aut audaces leones: aut noui generis ira plenas t ignotas bestias: aut vaporē igneum spirantes: aut fumi odore pferentes: aut horredas ab oculis scintil las emittētes quāz nō ſolū leſura poterat illos extermicare: sed t aspect̄ p timore occidere. Nā t fine his vno ſpū poterāt occidi pſecutōꝝ paſſi ab ip̄is factis suis: t dispiſi p ſpm̄ v̄tutis tuc. ſed oia in mensura t numero t pondere disposuisti. Qultū em̄ valere tibi ſoli ſupat ſp: t v̄tute bra chij tui quis rēſiſtet: Qm̄ tanq̄ momentū ſtate re: ſic ē ante te orbis terrarū: t tanq̄ gutta roris antelucani q̄ deſcendit in terrā. Et miſererſ oīuz quia oia potes t diſſimulas peccata hominum ppter pñiaꝝ. Diligis enī oia que ſunt: t nihil eo rū odisti q̄ feciſti: nec em̄ odiēſ aliquid cōſtituiſti aut feciſti. Quō aut̄ poſſet aliqd pmanere niſi tu voluifſes: aut qđ a te vocatū nō eſſet: cōuerſa retur. P̄arcis autē oibus: quoniam tua ſunt dñe qui amas animas.

C. S. De ſuauitate dei: quia corripit t monet peccātes: de trāquillitate dñi in iudicio t q̄ dat locū pñie: q̄ ad disciplinā boni flagellantur.

A **O** Quā bon⁹ t ſuavis ē dñe ſpūs XII tuus i oīb⁹. Ideoq̄ hos q̄ exerrāt parti bus corripis: t de qb⁹ peccant āmones t alioqueris: vt relictā malicia credāt in te dñe. Illos enī antiq̄s inabitatores fr̄ ſctē tue q̄s et horruisti: qm̄ odibilia opa tibi faciebat p̄ me dicamina: t ſacrificia iniuſtar t filioꝝ ſuorꝝ neca tores ſine miscdia: t cōmeſtores viſcerū hoīuz t deuoratores ſanguinis: t auctores pentes aia rum inauiliatarū p̄dere voluisti a medio ſacra mento tuo: p man⁹ parentū n̄forū: vt dignam p̄cipereſ pegrinationē puerorum dei: q̄ tibi oīuz carior eſt tra. Sed t his tanq̄ hoīb⁹ p̄cisti, et

mifisti antecessores exerct⁹ tuī vespas: vt illos paulatum exterminaret. Nō qz impotēs eras in bello ſubjēcere ipios iuſt, aut bestijs ſeuſ; aut v̄bo duro ſiuml exterminare: ſz partib⁹ iudicāſ dabas locū pñie, nō ignorāſ qm̄ nequā ē natio eoꝝ: t naturalis malicia ip̄oꝝ, t qm̄ nō poterat mutari cogitatio illoꝝ in perpetuū. Semen em̄ erat maledictū ab uitio. Nec timēs aliquē: vemiā dabas pctis illoꝝ. Quis enī dicet tibi: qd fecisti Aut q̄s ſtabit p̄ iudiciū tuū. Aut q̄s in cōſpectu tuo veniet vindex iniqrū hoīuz. Aut quis tibi imputabit: ſi pericerint nationes quas tu fecisti. Nō eſt enī ali⁹ de q̄ tu: cui cura eſt de oibus: vt oſtendas qm̄ nō inuſte iudicas iudiciuz. Neq̄ rex neq̄ tyram⁹ in ſpectu tuo inq̄rcit de hiſ q̄s p̄didiſti. Cū ergo his iuſt: iuſte oia disponis ip̄m q̄z q̄ nō debet puniri: dēnas t exterū eſti mas a tua v̄tute. Virt⁹ enī tua iuſticie initiuū eſt t ob hoc q̄ oīuz dñs eſt: oibus te parcere facis. Virtutē enī oſtēdis tu. q̄ nō crederis eſſe in vir tute p̄firmat⁹. t hos q̄ te nesciūt in audacia tra ducis. Tu aut̄ dñator v̄tutis cū trāquillitate iudicas: t cū magna reuerētia disponis nos. Sub eſt em̄ tibi cū volueris poſſe. Docuisti enī pp̄bz tuū p̄ talia opa: qm̄ oportet iuſtū eſſe t hūauuz t bone ſpei fecisti filios tuos: qm̄ iudicāſ das locū in pctis penitētie. Si enī ūmicos ſeruoy tuox t debitos morti cum tanta cruciaſti atte tione t liberaſti: dans tps t locū p̄ que poſſent mutari a malicia: cū q̄nta diligētia iudicasti fili os tuos: q̄rū parentib⁹ iuſticia t cōuentōes dediſti bonaꝝ pmissionū. Cū ergo das nobis disciplinā ūmicos n̄fōs m̄ltipliſter flagellas vt bonitatē tuā cogitem⁹ iudicātes. t cū de bo nis iudicatur: ſperem⁹ m̄iam tuā. Unde t illis q̄ in vita ſua inſenſate t inuſte viſerūt: per hec q̄ coluerūt dediſti ſūma tormēta. Etenī in erro ris via diuti⁹ errauerūt: deos eſtimantes hec q̄ i aīab⁹ ſūt ſupuacuia ifaciū, inſeſatoꝝ more viue tes. Propter h̄ tanq̄ pueris inſenſatis iuſtū in deriſum dediſti. Qui aut̄ luſibrijs t increpa tionib⁹ nō ſunt correcti: digniuz dei iuſtū exp̄ti ſunt. In hiſ enī q̄ patiebāt moleſte ferebāt in quib⁹ paſſiſtes indignabāt. Per hec q̄s putabāt deos in iphiſ cum extreminarentur: vi dentes illū qñē olim negabāt ſe noſſe verū deū agnouerunt. Propter quod t finis cōdemna ſionis eorum veniet ſuper illos.

C. S. De idolatriſ. de agnoscēdo creatorē p creatures. de ſubſannatiōe idoloꝝ. XIII

V Ani ſunt aut̄ oēs hoīes in qb⁹ nō ſub eſt ſciētia dei: t de hiſ q̄ viſentur bona nō poſuerūt intelligere eū q̄ eſt, neq̄ opib⁹ attēdentes agnouerunt q̄s eſſet artiſer: ſz aut ignē: aut ſpm̄: aut citatū aerez: aut gyru ſtellaꝝ

Sapientia

aut nimia aqua; aut solez t lunā rectores orbis terrarū deos putauerūt. Quorū t si specie delectati deos putauerūt; sciat q̄to his dñator eoz speciosior est. Speciei enī gnator h̄ oīa p̄stituit. Aut si v̄tutē t opa eoz mirati sunt: intelligent ab illis. qm̄ q̄ hec fecit: fortior est illis. A magnitudine em̄ speciei t creature: cognoscibilē poterit creator h̄oꝝ videri. Sz tñ adhuc in his m̄or est q̄rela. Et hi em̄ fortasse errat deū q̄rētes t vōlētes inuenire. Etenī cū in opib⁹ illi⁹ p̄uersent: inqrūt t p̄suasuz h̄nt: qm̄ bona sūt q̄ vident. Iterū aut̄ nec his debet ignosci. Si enī tñ potuissent scire vt possent estimare seculū quō huius dñm nō facilius inuenierūt. Infelices aut̄ sūt: t int̄ mortuos spes illoꝝ est q̄ appellaueſt deos opa manū h̄oim: aurū t argetū art⁹ inuenētōez: t similitudines aialū: aut lapidē intile op⁹ man⁹ antiq. Aut si q̄s artifex faber de silua lignū rectū secuerit: t huius docte eradat oēz corticē. t arte sua v̄sus diligēter fabricet vas intile in cōuersationē vite: reliquīs aut̄ eius opis ad p̄pa ratōez esce abutat t reliquū h̄oꝝ qd̄ ad nullos v̄sus facit. lignū curvū t v̄ticib⁹ plenū sculpat diligēter p̄ vacuitatē suā. t p̄ scīaz sue art⁹ figurat illō: t assimilet illō imagini h̄oꝝ. aut alicui ex aialib⁹ illō cōparet: pliniens rubrica: t rubicūdū facies fucco colorē illi⁹ t oēz maculā q̄ in illo ē pliniēs: t faciet ei dignā h̄itatōez: t in pariete ponēs illō: t p̄firmās ferro ne forte cadat p̄spiciēs illi⁹: sciēs qm̄ nō pōt adiuuare ſe. Imago cm̄ ē: t op⁹ ē illi⁹ adiutoriū. Et de ſuba ſua: t de filiis ſuis: t de nuptiis votū facies inqrīt. Nō erubescit loq̄ cū illo q̄ ſine aīa eſt. t p̄ſanitate qdē infirmū dep̄caſt: t p̄ vita rogaſ mortuū t in adiutoriū intile iuocat: t p̄ itinere petit ab eo q̄ abulare nō pōt: tde acq̄rendo: tde opando t de oīuz rex euētu petit ab eo q̄ in oīb⁹ eſt intilis.

L S de bñdictiōe cruci christi. de maledictiōe idolatrie t idoli detestatōe. de crudelitare ſacrificioꝝ: t vniuersalitate vitiorum ſequentium. **I** idolatriam. **C**a. **XIII**

Tez ali⁹ nauigare cogitās: t p̄feros fluſtus iter facere incipiēs: ligno portāte ſeſfragilius lignū iuocat. Illud enī cupiditas acq̄rendi ercogitauit: t artifex ſapientia fabri- cauit ſua. Tua aut̄ pater puidentia ab initio cū cta gubernas. qm̄ dediſti in mariviā: t inter fluſtus ſemitā firmiſſimā oſtendēs: qm̄ potēs eſt ex oībus ſanare: etiā ſi ſine rate aliq̄s adeat ma- re. Sed vt nō eſſent vacua ſapiētie tua opa: p̄pter h̄ etiā t crigno ligno credūt h̄oꝝ aīas ſuas: t trāſcūtes mare p̄ ratē liberati ſunt. Sed t ab iūtio cū p̄irent ſupbi gigātes: ſpes orbis ter- raz ad ratē p̄fugiēs. remiſit ſecko ſemē natiuita- tis, q̄ māu tua erat gubernata. **B**ñdictū eſt em̄

ilgnū p̄ qd̄ fit iuſticia. **P**er man⁹ aut̄ qd̄ fit iido- lu maledictū eſt: t ip̄m t q̄ fecit illud: q̄ ille qdē opatus eſt: illud aſit cū eēt fragile: de⁹ cognomi- natus eſt. **S**ilr aut̄ odio ſunt deo ip̄i⁹ t ip̄ietas eius. **E**tēm qd̄ factū eſt: cuꝝ illo q̄ fecit tormenta patiūt. **P**ropter h̄ t in idolis nationū nō erit respectus, qm̄ creature dei in odiū facte ſunt: t in temptationē aīe h̄oīuz: t in muſcipulā pedibus inſipientiū. **I**nitiū em̄ fornicationis ē cōqſitio idoloꝝ: t adiutētio illoꝝ corruptio vite ē. Neq̄ em̄ erat ab initio: neq̄ erūt in ppetuū. Superua- cuitas em̄ h̄oīuz h̄ adiuent in orbē terrarū t iō brevis illoꝝ finis eſt inuenētus. Acerbo em̄ luctu dolens p̄ rapti cito ſibi filiū fecit imaqinē t illū qui tūc q̄ſi h̄o mortu⁹ fuerat. nunc tanq̄ deū co- lere cepit. t cōſtituit inſt̄ ſuos ſuas ſacra t ſaci- ficia. Deinde interueniētē tpe: cōualeſcētē anti- qua pſuetudie: hic error tanq̄ lex custodit⁹ eſt: t tyranox impio colebantur figmēta. **E**t hōs q̄s in palā h̄oies honorare nō poterāt: ppter h̄ q̄ lōge cēnt: a longinq̄ figura eoz allata euidentē imaqinē regis quē honorare volebāt: fecerūt illū q̄ aberat tanq̄ pñtē colerēt ſua ſollicitudie. **P**rouerit aut̄ ad h̄oꝝ culturā: t hōs q̄ ignoran- bant: artificis eximia diligētia. Ille em̄ volens plus placere illi q̄ ſe aſſūpſit elaborauit arte ſua ut ſimilitudinē in melius figuraret. Multitudo aut̄ h̄oīuz abducta p̄ ſpeciē opis: eñ q̄ aīi tps tā- q̄ h̄o honorat⁹ fuerat: nūc deū eſtimauerunt. **E**t hec ſuit vite humane deceptio. qm̄ aut̄ affectui aut̄ regib⁹ defuētē h̄oies: incommunicabile no- men lapidib⁹ t lignis ipoſuerūt. **E**t nō ſuffe- rat erraffe eos circa dei ſciām: ſed t in magnovi- uentes inſcientie bello: tot t tā magna mala pa- cem appellāt. Aut em̄ filios ſuos ſacrificantēs: aut obscura ſacrificia facientes: aut inſanie ple- nas vigilias h̄ntes: neq̄ vitā neq̄ nuptias mū- das iā custodiūt: ſed t ali⁹ aliſū p̄ iūdiaz occidit aut adulterās cōtristat: t oīa cōmīta ſunt: ſan- guis: homicidiū: furtū t fictio: corruptio t inſi- delitas: turbatio t piuriū: tumult⁹: bonoꝝ dei i- memoratio: aīarum inqūatio: natiuitat̄ ūmuta- tio: nuptiarū incōſtātia: inordiatio mebie t ipu- dicitie. **I**nfandoꝝ cultura eī idolorū oīs mali cā eſt t in iūtioꝝ t finis. Aut eī dū letat̄ iſſaniunt. aut certe vaticināt falsa: aut viuunt iuuste: aut p̄i- rāt cito. **D**um eī p̄fidunt i idolis q̄ ſunt ſine aīa male iūates noceri ſe nō ſpant. **U**trāq̄ ergo il- lis euēt dignē: qm̄a male ſenſerit de deo attē- dētēs idolis: t iuranēt iuuste in idolo p̄tēnē- tes iuſticiā. Nō eī iūatūm ē v̄t⁹: ſed peccātūm pena pambulat ſp in iuſtorum p̄uaricationē.

L.S. Uox fideliū q̄ laudat̄ dei muſcipulā ſuas grā nō ſuunt idolis. de ſubſannatōe idola- trie t eius detestatiōe.

Sapientia

A

Alaut ders n̄f: suavis t̄ verus es: patiens: t̄ in miseria disponēs oīa. Etm̄ si peccauerim⁹ tui sum⁹: sc̄t̄es magnius dinem tuā: t̄ si nō peccauerim⁹ sc̄imus qm̄ apud te sum⁹ cōputati. Nosse cm̄ te cōsumata iusticia est: t̄ scire iusticiā t̄ diuitē tuā radix est imortali tatis. Nō cm̄ in errorē induxit nos hoīuz male artis ex cogitatio: nec vmbra picture, labor sine fructu, effigies sculpta p̄ varios colores, cuius aspect⁹ dat insensato cōcupiscētiā: t̄ diligit mortuū imaginis effigiē sine aīa. Malorum amatores digni sunt morte, qui spem h̄nt in talib⁹. t̄ q̄ faciunt illos: t̄ q̄ diligūt: t̄ qui colūt. Sed t̄ figulus mollē terrā p̄miens laboriose fingit ad vsus nostros vñqdq̄ vas. t̄ de codē luto fingit q̄ munida sunt in vsum vasa, t̄ s̄lī q̄ his sunt contraria. Hox aut̄ vasorum q̄s sit v̄sus iudex est figulus. Et cū labore vano deū fingit de codē luto. Ille qui paulo ante de fra factus fuerat: t̄ post pusillum reducit se vnde acceptus est, repetitus aīe debitu quā h̄ebat. Sed cura ē illi nō q̄ laboratur? ē: nec qm̄ breuis illi vita ē: sed p̄certat aurificib⁹ t̄ argētarijs: sed t̄ erarios imitat. t̄ gloriā prefert qm̄ res supuacuas fingit. Cūn̄is est em̄ cor ei⁹ et terra supuacula spes illi⁹: t̄ luto vilior vita eius qm̄ ignorauit q̄ se fintit, t̄ q̄ inspirauit illi aīam q̄ opaf: t̄ q̄ insufflavit, ei spm̄ vitale. Sz t̄ estima ueft lusum esse vitā nostrā: t̄ cōversationes vite cōpositā ad lucrū: t̄ oportere vndeclīq̄ etiā ex malo acqrere. Hic cm̄ scit se sup oēs delinquere q̄ ex tre materia fragilia vasa t̄ sculptilia fingit. D̄es em̄ insipientes t̄ infelices supra modū aīe sue supbi sunt inimici ppli tui: t̄ impantes illi: qm̄ oīa idola nationū deos estimauerūt: qb⁹ neq̄ oculorum visus est ad vidēdū: neq̄ nares ad p̄cipiendū spm̄: neq̄ aures ad audiēdū: neq̄ digiti manū ad tractandum. sed t̄ pedes eoz pigri ad ambulandū. Hō cm̄ fecit illos: t̄ q̄ spm̄ mutatus est: is finxit illos. Nemo cm̄ sibi s̄līz hō poterit deū fingere. Cū cm̄ sit mortalis mortuū fingeat mamb⁹ iniq̄s. Melior em̄ est ip̄e his q̄s colit q̄ ip̄e quidē virit cū esset mortalis: illi aut̄ vñq̄ Sed t̄ aīalia miserrimi colūt. Insensata em̄ cōparata his illis, sunt deteriora. Sed nec aspectu alijs ex his aīalib⁹ bona pōt cōspicerc. Effugierūt aut̄ dei laude t̄ bñdictionē eius.

C.S. De iusticia dei qui iudicat ipios. t̄ p̄cipiat iustis: alternati p̄sequitur, de ignorantie: in aquis niue t̄ glacie sustinētē vim ignis: t̄ de donatione manne.

XVI

DRopter b̄ t̄ his s̄lia passi sūt digne tormenta: t̄ p̄ multitudinē bestiar̄ extermi nati sunt. Pro quib⁹ tormentis bñ dispo suisti pplim tuū: qb⁹ dedisti p̄cupiscētiā delectamenti sui nouū saporē escam parās eis ortigo-

metrā: vt illi q̄dē p̄cupiscētes escā ppter ea q̄ illōnsa t̄ missa sūt: etiā a necessaria p̄cupiscētiā āuerterēt. H̄i aut̄ in breui iopes facili: nouā gusta uerūt escā. Oportebat em̄ illis sine excusatiōe q̄dē supuenire interitū exercētibus tyrānidē. his aut̄ tm̄ oīdere quēadmodū inimici coz extermi nabant. Etem̄ cū illis supuenit seuā bestiar̄ ira morib⁹ p̄uersor̄ colubror̄ extminabāt. Sed nō in ppetuū tua ira p̄mansit: sed ad correptionē in breui turbati sūt: signū h̄ntes salutis ad commemorationē mādati legis tue. Qui em̄ cōuersus ē: nō p̄ b̄ qd̄ videbat sanabāt: sed p̄ te oīuz saluatorē. In b̄ aut̄ oīdisti inimicis tuis. q̄ tu es q̄ liberas ab oī malo. Illos em̄ locusta t̄ muscarū occiderūt morsus: t̄ nō ē iuēta sanitas aīe illoz q̄ digni erāt ab h̄uiuscēmōi extminari. Filios aut̄ tuos nec draconū nec venator̄ vicerūt dentes. Misericordia em̄ tua adueniens sanabat illos. In memoria em̄ p̄monū tuor̄ extminabāt. t̄ ve locis sanabāt: n̄c in altā iūdētes obliuionē nō possent tuovti adiutorio. Etem̄ neq̄ herba neq̄ malagma sanauit eos: sz tuus dñe p̄mo q̄ sauat oīa. Tu es dñe q̄ vite t̄ mortis habes p̄tatem: t̄ deducis v̄sq̄ ad portas mortis t̄ reduci. Hō aut̄ occidit qdē p̄ maliciā aīam suā: t̄ cū exierit spūs nō reuertet: nec reuocabit aīam q̄ recepta ē: sed tuā manū effugere ip̄ossible est. Negātes em̄ te nosse ip̄i p̄ fortitudinē brachij tui flagellati sūt: nouis aq̄s t̄ grādinib⁹ t̄ pluījs p̄secutōz passi t̄ p̄ ignē p̄sumati. Qd̄ cm̄ mirabile erat in aqua q̄ oīa extinguit pl̄ ignis valebat. Vnder est eīi orbis instorū. Quodā em̄ tpe māsuetabat ignis ne cōburerēt q̄ ad impios missa erāt aīalia. Sz vt ip̄i vidētes scirent: qm̄ dei iudicio patiunt̄ p̄secutionē. Et qdā tpe in aq̄ suprāvtute ignis exardebat vndiq̄ vt iniquā frē nationē exterminet. Pro qbus angelorū esca nutrīsti pplim tuū: t̄ paratu panē de celo p̄stitisti illis sine labore: oē delectamentū i se h̄ntez: t̄ oīs saporis suauitatē. Substatiā em̄ tuā t̄ dulcedine tuā quā in filios habes oīdebas. t̄ defuiens vniuersitē volūtati. Ad qd̄ q̄sq̄ volebat cōuertebāt. Nix aut̄ t̄ glacies sustinebat vim ignis t̄ nō tabescēbat vt scirent qm̄ fruct⁹ inimitorū exterminet ignis ardens in grādine t̄ pluīja coruscās. Hoc aut̄ iterū vt nutrient̄ iusti: ignis etiā sueūtū oblit⁹ est. Creatura em̄ tibi factori defuiens exardescit i tormentū aduersus iniustos: t̄ lenior sit ad bñ faciendū p̄ his q̄ in te p̄fidūt. Propter b̄ t̄ tunc oīa trāfigurata oīuz nutrici ḡre tue defuicabant ad volūtates eoz q̄ a te desiderati sūt: vt scirent filij tui q̄s dilexisti dñe qm̄ nō nativitatis fruct⁹ pascūt hoīes: sed p̄mo tu⁹ hos q̄ in te crediderūt cōseruat. Qd̄ em̄ ab igne non poterat extermi nari: statim ab eriguo radio solis calcfactum

Roma. ix. c

D
P̄s. xviij.
P̄s. xxvij.

21

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

Sapiencia

bescebat, ut notum omnibus esset. quoniam oportet pueris sole ad benditionem tuam, et ad ortum lucis te adorare. In gratia enim spes tanquam hybernalis glaci es tabescet, disperiet tanquam aqua supuacua, **L.S.** De magnitudine iudiciorum dei, qui penis mirabiliter affligebat impios. **Ca.** **XVII.**

Digna sunt enim iudicia tua domine, et inenarrabilia nobis tua, propter beneplacitum in disciplinatae errauerunt. **D**ux enim persuasum habuit iniqui posse dominari nationi sancte vincul tenebrarum et longe noctis copediti, inclusi sub tecto fugitiui, propter pudentie iacuerunt, et dum putat se latere in obscuris pctis, tenebroso oblinionis velamento dispersi sunt pauentes horrere et cum admiratione nimia perturbati. Neque enim quod pertinebat illos spelunca sine timore custodiebat, quoniam sonitus de secundens perturbabat illos et psone tristes illis apparantes, paucorum illis persistebat. Et ignis quodcumque nulla vis poterat illas lumine percipere, nec siderum limpi de flamine illuminare poterat illam noctem horrendam Apperebat autem illis subitanus ignis, timore plenus, et timore percussus illi quod non videbatur facie estimabatur deteriora esse quod videbatur et magice artus appositi erant derisus, et sapientie gloria correptione cum contumelia. Illi enim quod permittebatur timores et perturbationes expellere se ab anima languente, hic cum defrisu, pleni timore languebant Nam et si nihil eos ex monstris perturbabat, transitu animalium et serpenti sibilatio cōmoti, tremebant pibant, et aerem que nullum ratione quod effugere posset, negantes se videre. Frequenter enim preoccupat pessimam redarguentem conscientia. Cum sit enim timida nequicia, data est in omnibus condonatione. Scimus enim presumit se una perturbata conscientia. Nihil enim est timor nisi presumptio adiutorium, perditio cogitationis auxilio. Et dum ab intro minor est expectatio, maiorem putat potentiam eius cause de qua tormentum persistat. Illi autem qui in potentem venere noctem, et ab infusis et ab altissimis supuientem eundem somnum dormientes aliquam monstrorum exagitabantur timore, aliquam animae deficiebant traductio. Subitanus enim illis et insperatus timor supuenerat. Deinde si quisque ex illis decidisset, cum custodiebat in carcere sine ferro reclusus Si enim rusticus quod erat aut pastor aut agri laborum operari preoccupatus esset, ineffugibile sustinebat necessitate. Una cum catena tenebrarum omnes erant colligati. Siue spissas sibilas, aut iter spissos arborum ramos aium sonus suavis, aut vis aque decurrentis nimbus, aut sonus validus precipitatrum petrarum, aut ludetum animalium cursus inuisus aut rugientum validus bestiarum vox, aut resonans de altissimis motibus echo, deficietas faciebat illos per timore. **O**is enim orbis terrarum limpido illuminabat lumine, et non impediret operibus continebat Solis aut illis supposita erat grauis nos, ima-

go tenebrarum que supuientura illis erat. Ipsi ergo sibi erant grauitores tenebre.

L.S. De luce israelitarum in egypto, figuratae lucis scitorum in mundo. de persecutio afflictionis impiorum. de nocte quod percussit dominus promogenita. de aduentu Christi. de pecto populi Israel in deserto. de aaron quo stetit inter viros et mortuos cum thuribulo:

Ancil autem tuus marcus erat lux. **XVIII.**

Srivo quodcumque vocem inimici audiebat, sed figura non videtur. Et quod non et ipsi cadentem passi erant, magnificabatur te, et quod ante levi erat, quod non leditur, gravis agebatur tibi. et ut esset differetia, te deum petebatur. Propter quod ignis ardente columna duce habuerunt ignote vie, et sole sine lesura boni hospitii, persististi. Digni quodcumque illi carere luce, et pati carcere tenebrarum quod inclusos custodiebant filios tuos per quod incipiebat incorruptum legis lumen seculo dari. Cum cogitarent iustorum occidere infantes, et uno exposito filio, sed liberato in tractuone illo multitudinem filiorum abstulisti, et pariter illos prodidisti in aqua valida. Illa enim non annona cognita est a proximis nostris, ut vere scientes quod in ramentis crediderunt, aene quiiores essent. Suscepisti autem a populo tuo sanitatem quodcumque iustorum, iustorum autem exterminatio. Sicut enim levi aduersarios nostros: sic et nos provocas magnificasti. Absconde enim sacrificabatur iusti pueri honorum, et iusticie leges in concordia disposuerunt. sicut bona et mala percuturos iustos, patri omnibus decantantes laudes resonabat autem inconuenientis inimicorum vox, et facilis audiebatur planctus ploratorum infantium. **S**icut autem pena fuisse cum domino afflicta est, et popularis regi filia passus. Sicut ergo omnes uno nomine mortuos habebant innuerabiles. Nec enim ad se peliendum viuus sufficiebant, quoniam uno momento quod erat perclarior natio illorum exterminata est. De omnibus enim non credentes propter beneficia, tunc cum primus fuit exterminium promogenitorum spopoderunt populum dei se esse. Cum enim quietum silentium ostineret omnia, et non in suo cursu mediū iter fecerit oportet sermone tuus domine exiliis de celo a regalibus sedebit, durus debellator in mediā exterminij terrā perculuit gladiis acutis in simulatum imperium tuum portans et stans repleuit omnia morte, et usque ad celum attingeret stans in terra. Tunc ostinatus somniorum malorum turbaverunt illos, et timores supuenerunt insperati. Et aliisque alibi plectus semivis propter quas moriebatur causam demonstrabat mortis. Visions enim que illos turbaverunt hec promonebant ne insciij quare mala patiebatur pirent. Tertigit autem tunc et iustos temptationis mortis, et cōmotio in heremo facta est multitudo in multis, sed non dum prima sit ira tua. Properas enim hoc sine querela depescari pro populis pferens scrututus sue scutum oratione, et per incensum depreciatione allegans, restitutus ire et finem

B **xix.**

E **Exodus. x. 21.**

B

E **Exodus. i. 6.**

E **Exodus. i. b.**

E **Exodus. iii. 9.**

E **Exodus. xii. 1.**

C

D

M **Exodus. xvi. 5.**

B **i**

Prologus

imposuit necessitati. oīdens qm̄ tū est famul⁹. Vicit autē turbas non in virtute corporis nec ar matura potentie; sed verbo illū qui se vexabat. subiecit. iuramēta parentū et testamentū cōme morans. Euz enī iam aceruatim cecidissent sup alterutrū mortui. interstitit et amputauit impe Exo. xxvii. b tū: et diuisit illā que ad viuos ducebatur viā. In veste em̄ poderis quā habebat. tot⁹ erat orbis terrarū. et parentū magnalia in qttuor ordini bus lapidū erant sculpta. et magnificentia tua in diademate capitī illius scripta erat. his aut̄ cessit qui exterminabat et hec extinuit. Erat em̄ sola temptatio ire sufficiens.

L.S. De iteritu egyptioꝝ cū gaudio hebreo rum. de ortigometra donata ad desideriū ppli. q̄ elementa mundi non tantū diuine: sed et hu mane seruiū volūtati.

XIX.

Topijs aut̄ usq; in nouissimū sine misericordia ira supuenit. Presciebat em̄ et futura illorū. qm̄ cū iphi pmisissent vt se educerent: et cū magna sollicitudine pmisissent illos. cōscuebātur illos penitētie aci⁹. Adhuc em̄ inter man⁹ habētes luctū. et deplorātes ad monumēta mortuorū. aliā sibi assūpserūt cogitationē inscientic. et q̄s rogātes piecerāt. hos tā q̄ fugitiuos psequebātur. Ducebat em̄ illos ad hūc finē digna necessitas. t̄ horū q̄ acciderant cōmemorationem amittēbant: vt q̄ deerant tormentis. repleret punitio. et popul⁹ qdē tu⁹ mirabiliter transiret. illi aut̄ nouā morte inuenirēt. Om̄is em̄ creatura ad suū genus ab initio refugabatur descriuēs tuis pceptis. vt pueri tui custodirētur illesi. Nam nubes castra eoꝝ obū brabat. et ex aqua q̄ ante erat. terra arida appa ruit. et in mari rubro via sine impedimento. et campus germinans de pfundo nimio per quē om̄is natio transiuit: que tegebatur tua manu. videntes tua mirabilia et monstra. Tanq̄ cī equi depauerūt escaꝝ. et tanq̄ agni exultaerūt magnificantes te dñe. q̄ liberaſti illos. Demores em̄ erant adhuc eoz q̄ in incolatu illoꝝ facta fuerant quēadmodū pro natione aīaliū eduxit terra muscas. et prop̄scib⁹ eructauit flumi⁹ multitudinē ranaruz. Nouissime aut̄ vidcrūt nouam creaturā auiū. cum abducti cōcupiscentia postulauerūt escas epulationis. In allocutione em̄ desiderij ascendit illis de mari ortigometra et vexationes peccatorib⁹ supuenerūt nō sine illis q̄ ante facta erant argumentis p̄ vim flumi⁹. Juste em̄ patiebātur fm suas nequitas. Et enī detestabiliorē inhospitalitatē instituerūt. Alij quidē ignotos non recipiebant aduenas. alij aut̄ bouos hospites in seruitutē redigebāt. Et nō solū hec sed et aliis quidē respectus illo sum erat. qm̄ inuiti recipiebant extraneos. Qui

autē cū leticia receperūt hos q̄ eisdem vñi erant institutis. seuissimis affixerūt dolorib⁹. Per cussi sunt aut̄ cecitate. sicut illi in forib⁹ iusti cū subitanis cooperti essent tenebris. Unusquis q̄ transītū osti⁹ sui q̄rebat. In se em̄ elemēta dū couertūtūr. sicut in organo q̄litatis son⁹ imuta tur. et om̄ia suū sonū custodiūt. Unū estimari ex ipo visu certo pēt. Aggressia em̄ in aquatica cō uertebātur. et quecūq; erant natantia: in terra transibāt. Ignis in aqua valebat supra suā virutē. et aqua extinguitis nature obliuiscebatur. Flāme ecōtrario corruptibiliū aīaliū nō verauerūt carnes coambulantiū: nec dissoluebant illaz q̄ facile dissoluebatur. sicut glacies bonā escam. In omnib⁹ em̄ magnificaſti populū tuū dñe. et honorasti. et nō desperisti. in om̄i tempe. et in om̄i loco afflētens eis.

Explicat liber Sapientie.
Incipit prologus libri Ihesu filij syracb. q̄ Ecclesiasticus appellatur.

Multorum nobis et magnoꝝ p̄ legē et pp̄hetas. aliosq; q̄ secuti sunt illos sapientia demōstrata est. in qb⁹ opoz̄ tet laudare isrl̄ doctrine et sapie can sa. quia nō solū ipsoſ loquētes necesse est esse pitos: sed etiā extraneos posse et discētes t̄ scribentes doctissimos fieri. Quis me⁹ ihūs post q̄ se ampli⁹ dedit ad diligentia lectionis legis et pp̄hetarū. et alioꝝ libroꝝ q̄ nobis a parentibus nostris traditi sunt: voluit ct ipſe scribere aliquid horū q̄ ad doctrinā t̄ sapientiā ptinent vt desiderantes discere t̄ illoꝝ p̄iti fieri. magis magisq; attendant animo. t̄ cōfirmētūr ad legi timā vitā. Hoc itaq; venire vos cū beniuolētia et attentiori studio lectionē facere. t̄ veniā habere in illis in quibus videmur. sequentes imaginē sapientie. et deficere in verborū cōpositione. Nam deficient ḥba hebraica qn̄ fuerint translata ad alterā linguā. Non aut̄ solū hec s̄ et ipsa lex et pp̄hete. ceteraq; alioꝝ libroꝝ nō paruā babēt differentiā qn̄ inter se dicūtūr. Nā in octauo et tricesimo anno tpib⁹. P̄tholomei euergētis regis postq̄ pueni in egyptū. et cū multū tpis ibi fuisse. inueni ibi libros relictos nō parue neq; p̄tenēde doctrine. Itaq; bonū et necessariū putau. et ip̄e aliquā addere diligētiā et labore interpretandi librū istū. t̄ multa vigilia attuli doctrinā i spacio tpis ad illa q̄ ad finē ducūt librū istū dare. t̄ illis q̄ volūt animū intēdere t̄ discedere quēadmodū oporteat iſtituere mores q̄ fm legē dñi p̄posuerint vitā agere.

Explicat prologus.
Incipit liber Ecclesiasticus.
L.S. De trina sapia dei t̄ origine eiusdē de

Ecclesiasticus

incarnatione ubi dei, de laude timoris dñi. et q*uod* iusticia gradus est ad sapientiam.

La. I.

Adnis sapientia

Oa dño deo est. et cū illo fuit semp et est ante euū. Arenā maris et pluuiie guttas. et dies seculi quis dinumeravit. Altitudinē celi et latitudinē terre et profundū abyssi q*s* dimēsus ē. Sapientiā dei p*recedentē* om̄ia q*s* innestigauit. P*ri*or oīuz creatā est sapia. et intellect⁹ prudētie ab euo. Fons sapie vobū dei in excelsis. et ingressus illi⁹ mādata etna. Radix sapie cui reuelata est. et astutias illi⁹ q*s* agnouit. Disciplina sapientie cui reuelata ē et manifestata. et multiplicationē ingressus illi⁹ quis intellexit. Un⁹ ē al tissim⁹. creator oīuz omnipotēs et rex potēs et me tuēdus nimis sedēs sup thronū illi⁹ et dñans de us. Ip̄e creauit illā in spūscō. et vidit et dīnumerauit et mēsus ē. Et effudit illā sup oīa opa sua et sup oēm carnē. s̄m datū suū. et p*ro*bet illā diligētib⁹. Timor dñi gl̄ia et gl̄atio et leticia et corona exultationis. Timor dñi delectabit cor. et dabit leticiā et gaudiū in longitudinē diev. Timēti dñm bñ erit in extremis. et in die defunctiōis sue bñdicetur. Dilectio dei honorabil⁹ sapia q*s* bus aut̄ apparuerit i visu. diligūt cā. in visione et in agnitiōe magnaliū suoꝝ. Initii sapietie timor dñi. et cū fidelib⁹ in vulua cōcreat⁹ est. et cū elect⁹ feminis gradit. et cū iusti⁹ et fidelib⁹ agnoscitur. Timor dñi scientie religiositas. Religiositas custodiet et iustificat cor. iocūditatē atq*ue* gaudiū dabit. Timenti deū bñ erit. et in dieb⁹ consolationis illi⁹ bñdiceſ. Plenitudo sapietime re deū. et plenitudo a fructib⁹ illi⁹. Nōm domū illi⁹ implebit a generatiōib⁹. et receptacula a thesauris illi⁹. Corona sapietie timor dñi. replens pacē et salutis fructū. et vidit et dīmūrauit cā. Ultraq*ue* aut̄ sunt dona dei Scientiā et intellectū prudētie. sapia cōpartieſ et gl̄iam tenētiū se exaltat. Radix sapie est timere deū. et rami illi⁹ longui. In thesauris sapie intellect⁹ et sciētie religiositas. execratio autē p*ro*tōrib⁹ sapia. Timor dñi expellit peccatū. Nam qui sine timore est. nō poterit iustificari. tracūdia em̄ aniositatis illi⁹ subuersio illi⁹ est. Usq*ue* in tps sustinebit patiēs et postea redditio iocūditatis. Bon⁹ sensus usq*ue* in temp⁹ abscondet vba illi⁹. et labia multoz enarrabūt sensum illi⁹. In thesauri sapie significatio discipline. execratio autē p*ro*tōri cultura dei. fili⁹ occupiscēs sapiam p*ro*serua iusticiā. et de⁹ p*ro*bebit illā tibi. Sapietia em̄ et disciplia timor dñi. et qđ beneplacitū est illi⁹. fides et māsuetudo et adimplebit thesauros illi⁹. Cōtumax nō sis et incredibilis timori dei. et ne accesseris ad illuz

duplici corde. Ne fueris hypocrita in cōspectu hoīm. et nō scandalizeris in labijs tuis. Attende in illis ne forte cadas et adducas aīe tue in honorationē. et reuelet deus absconsa tua. et i medio synagoge elidat te. q*m̄* accessisti maligne ad dñm. et cor tuū plenū est dolo et fallacia.

L.S. Accedentē ad seruitutē dei excitat ad iusticiā et amore. ad hūilitatē. intellectū et patiētiā. timentes deū excitat ad credēdū. sperādū et diligendū. q*uod* dñs sperātes in se nō cōfundit. nō dereliquit. non despicit. Ne duplici corde. ve disolutis corde. ve impatienti. de timentib⁹ deū; et agentibus penitentiam.

Eli accedēs ad seruitutē dei: sta in iusticia et in timore: et prepara aīam tuā ad temptationē. Depne cor tuū et sustine et inclina aurē tuā et suscipe verba intellect⁹; et ne festines in tps obductionis. Sustine sustētationes dei: cōiugere deo et sustine. vt crescat in nouissio vita tua. Om̄e qđ tibi applicitū fuerit accipe et in dolore sustine. et in hūilitate tua patientiā habe. q*m̄* in igne pbatur aurū et argentū hoīes vero receptibiles in camino hūiliatiōis. Credē deo et recuperabit te; et dirige viam tuā et spera in illū. Serua timorē illi⁹. et in illo vetera sce. Octuētes dñm sustinetē māiam ei⁹. et nō deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dñz cōdite illi. et nō euacuabitur merces vestra. Qui timetis dñm sperare in illū. et in oblectationē veniet vobis māia. Qui timetis dñz diligite illū et illumīabūt corda vestra. Respicite filij nationes hoīm. et scitorc q*r* null⁹ sperauit in dño: et cōfusus est. Quis em̄ p*re*mansit in mādatiſ ei⁹ et derelictus ē. Aut quis inuocauit eū. et despetit illū? Qm̄ pius et misericors est de⁹. et remittit in die tribulatiōis pctā. et p*ro*tector est oīb⁹ exqrētib⁹ se in veritate. Ne duplici corde et labijs scelestis; et manib⁹ male facientib⁹. et pctōri terraz ingredienti duab⁹ vijs. Ne dissolutis corde. qui nō credūt deo. et ideo nō p*te*gentur ab eo. Ne his qui p*di*derūt sustinentiā. et qui dereliquit vias rectas. et diuerterūt in vias p*iu*as. Et qđ facient cū inspicere ceperit dñs. Qui timet dñz nō erūt incredibiles vbo illi⁹. et qui diligūt illū cōseruabūt verbū illi⁹. Qui timet dñm inq*u*rent q*uod* bñplacita sunt ei. et qui diligūt eū replebūt lege ipſi⁹. Qui timet dñm p*ar*abūt corda sua: et in cōspectu illi⁹ sanctificabūt aīas suas. Qui timent dñm custodiūt mādata eius et patientiā habebūt usq*ue* ad inspectionē illi⁹. dicentes. Si p*ni*am nō egerim⁹: incide⁹ in man⁹ dñi. et nō in man⁹ hoīm. Scdm̄ enī magnitudiue illi⁹ sic et misericordia illius cum ipso est.

L.S. De parētib⁹ honorādis duplici honore de bñdictiōe et maledictiōe p*ris* et m*fi*s. de mā

B ij

Ecclesiasticus

suetudine et humilitate, de sobrietate sapie, de malicia cordis, et de corde sapientis. III.

Huius sapientie ecclesia iustorum et natio illorum obedietia et dilectio. **J**udicium prius audi te filij; et sic facite ut salvi sitis. **D**e enim honorauit patrem in filiis, et iudicium misericordie exquireret firmavit in filios. Qui diligit deum exorabit pro pectis, et permanebit se ab illis, et in oratione diebus exaudiatur, et sicut quod thesaurizat, ita et quod honorificat matrem suam. Qui honorat patrem suum iocundabit in filiis, et in die orationis sue exaudiet. Qui honorat patrem suum vita vici longiore, et quod obedit prius refrigerabit matrem. Qui timet dominum honorat parentes, et quasi domini seruierunt in operibus et famone et omni patientia. Honora patrem tuum ut superueniat tibi benedictio a deo, et benedictio illius in nouissimo manet. Benedictio prius firmat dominos filiorum, maledictio autem misericordie eradicat fundamenta. Ne glorieris in contumelia prius tui, non enim est tibi gloria. sed confusio. **S**olia enim hois ex honore prius sui, et dedec filii per se sine honore. **F**ilii successore senecta prius tuus et non contristes eum in vita illius; et si defecerit sensu, veniam da, et ne spernas eum in tua proximitate. **E**lemosyna enim prius non erit in obliuione. Nam pro pecto misericordie restituere tibi bonum et in iusticia edificare tibi, et in die tribulacionis commemorare tui. et sicut in sereno glacies solvuntur pecta tua. Quod male fame est quod derelinquit patrem, et est maledictus a deo qui exasperat matrem. **F**ili in mansuetudine opera tua perfice, et super hominem gloriam diligenter. **Q**uanto magis humilia te in oibus, et coram deo inuenies gratiam, quam magna potestia dei soli, et ab humiliis honorat. **A**ltiora te ne consideris, et fortiora te ne scrutaris; sed que precepit tibi deus, illa cogita semper, et in pluribus opibus eius ne fueris curiosus. Non est enim tibi necessarium ea quod abscondita sunt videre oculis tuis. In superuacuis rebus noli scrutari multipliciter, et in pluribus opibus eius non eris curiosus. **M**ultimoda enim super sensus hominem ostensa sunt tibi. **V**ultos enim superplatauit suspicio illorum, et in vanitate detinuit sensus illorum. **C**or durum habebit male in nouissimo et quod amat periculum in illo pibit. **C**or ingrediens duas vias non habebit successus, et primum cor in illis scandalizabitur. **C**or nequam gravabatur in doloribus, et peccator adiunget ad peccatum. **S**ynagogue superbox non erit sanitas, frater enim peccati eradicabitur in illis, et non intelligetur. **C**or sapientis intelligetur in sapientia, et auris bona audiens cum omni concupiscencia sapientiam. **S**apiens cor et intelligibile abstinebit se a pectis, et in opibus iusticie successus habebit. Ignem ardente extinguit aqua, et elemosyna resistit pectis, et deus prospexit est ei quod reddit gratiam. **N**eminit in posterum et in tempore casus sui inueniet firmamentum.

L. **S.** **O**culus non debet auerti a pauperi: nec eius elemosyna defraudari de mansuetudine et misericordia erga pauperes, de studio sapientie et fructu studij eius, de obseruando tempore ad locum dum, de certando pro iusticia, de mansuetudine et misericordia ad domesticos. I. **III.**

Huius elemosynam paupis ne defraudes, et oculos tuos ne transuertas a paupere. **A**liaz esurientem ne despexeris, et non ex asperites pauperem in iopia sua. **C**or inopis ne affliris, et non protrahas datum angustianti. **R**ogationem tribulati ne abiicias et non auertas facies tuam ab egeno. **A**b inope ne auertas oculos tuos propter iram, et non relinqas querentibus tibi retro meledicere. **M**aledicentis enim tibi in amaritudine aie exaudiatur deprecationis illius, exaudiet autem eum quod fecit illum. **C**ongregati pauperum affabiliter te facito, et proximate ro humilia aiam tuam, et magnato humilia caput tuum. **D**eclinata paupiri sine tristitia aurem tuam, et redde debitum tuum, et rende illi pacifice in mansuetudine. **L**ibera eum quod iniuria patitur de manu supbi, et non acides feras in aia tua. **I**n iudicando esto pupillam misericors ut pacem, et pro viro misericordia illorum, et eris tu velut filius altissimi obediens, et miserebis tui magis quam misericordia. **S**apientia filius suis vitam inspirat, et suscipit in querentes se, et probabit in via iusticie. **E**t quod illa diligit, diligit vitam, et quod vigilauerit ad illam, prolectetur placere ei. **Q**ui tenuerit illam, vitam hereditabunt et quod introibit benedicet deus. **Q**ui seruunt ei obsequetes erunt sancto, et eos quod diligunt illam: diligunt deus. **Q**ui audit illam iudicabit gemitus, et quod intuet illam permanebit confidens. **S**i crediderit ei hereditabit illam, et erunt in confirmatione creature illorum, quam in temptatione ambulat cum eo, et in proximis eligit eum. **T**imorem et metum et probatio inducit super illum, et cruciabit illum in tribulacione doctrine sue donec temptet eum in cogitationibus suis, et credat aie illius. **E**t firmabit illum et iter ducet directum ad illum, et letificabit illum, et denudabit a consueta sua illi, et thesaurizabit super illum scientiam et intellectum iusticie. **S**i autem oberraverit derelinquet eum, et tradet eum in manus inimici sui. **F**ili probua tempus, et ducuit a malo. **P**ro aia tua ne confundar, dicere verum. **E**st enim confusio adducens peccatum, et est confusio adducens gloriam et gratiam. **N**e accipies facies a duersis facies tuam, nec aduersus aiam tuam medaci. **N**e recurebas primum tuum in casu suo: nec retinebas probum in tempore salutis. **N**on abscondas sapientiam tuam in decore suo. **I**n lingua enim sapientia dinoscitur, et sensus et scia et doctrina in proprio sensu, et firmamentum in opibus iusticie. **N**on tradicas proprio proximo villo modo, et de medacio in eruditioris tue confundere. **N**on confundaris confiteri peccata tua, et ne subiicias te oī homini pro peccato. **N**oli resistere contra facies potestis, nec conteris contradictionem fulmis. **P**ro iusticia agoniza-

Ecclesiasticus

re p̄aia tua. et v̄sq̄ ad mortē certa p̄ iusticia. t̄ deus expūgbit p̄ te iūmicos tuos. Noli citar̄ esse in lingua tua: et inutile et remissus in opib⁹ tuis. Noli eē sic leo i domo tua. euertēs domesticos tuos. t̄ opp̄mēs subiectos tibi. Nō sit porrecta man⁹ tua ad accipiendū et ad dandū collecta.

L.S. De nō cōfidendo i diuitijs. de timēdo dei vindictā. de cōuerſione ad pniāz nō tardanda. de fugienda leuitate. de ḥbo dei audiēdo. et prudēter pferendo ne susurro appelleris. V.

D **n** Oli attendere ad possessiones iniq̄s. t̄ ne dixeris. ē mihi sufficiens vita. Nibil em̄ pderit in tpe vindicte et obductiōis. Ne seq̄ris in fortitudine tua p̄cupiscētiā cordis tui. et ne dixeris. Quō potui. aut quis me subij ciet ppter facta mea. De⁹ em̄ vindicās vindica bit. Ne dixeris. Meccaui. t̄ quid mihi accidit tristec. Altissimus em̄ est patiēs redditor. De ppi ciato pctō noli esse sine metu. neq̄ adiicias pecatū super pctm̄. et ne dicas. Misericordia dñi magna est. multitudinis pctōz meoz miserebitur. Misericordia em̄ et ira ab illo cito primāt. t̄ in pctōres respicit ira illi. Nō tardes cōuerti ad dñm. et ne differas de die in diē. Subito em̄ ve niet ira illi. t̄ in tpe vindicte dispdet te. Noli anxius esse in diuitijs iniustis. nō em̄ pderūt tibi in die obductiōis et vindicte. Nō ventiles te in oēm ventū. et nō eas in oēm viam. Sic enī oīs pctōz pbaf in duplīcī lingua. Esto firm⁹ in via dñi. et in virtute sensus tui et sciētia. et psequat̄ te verbū pacis et iusticie. Esto māsuetus ad audiendū ḥbū dei. vt intelligas et cū sapiā pferes rūsum verū. Si est tibi intellect⁹ rūnde primo fin aut̄ sit man⁹ tua sup̄ os tuū: ne capiaris in ḥbo indisciplinato. et cōfundari. Honor et glia in sermone sensati: lingua verbo imprudētis sub uerſio est ipſi. Non appelleris susurro in vita tua et lingua tua ne capiar̄ et cōfundar̄. Sup furē em̄ est cōfusio et pniā. t̄ denotatio pessima sup bilingue; susurratori aut̄ odiū et inimicia et cōtumelia. Justifica pusillū et magnū filr.

L.S. De bilingui. de elatione in cogitatu dāia nequā. de sermōe dulci et lingua gratiosa. dā amicicia vera. de amico nō pmanēte. de excipie da doctrina sapientis. de accipiendo cōfilio. et inuestigāda sapiā t̄ sequēte vtilitate ex ea. VI.

D **n** Oli fieri pro amico: inimic⁹ primo Im properiū em̄ t̄ cōtumeliā mal⁹ hereditabit. et oīs pctōz inuid⁹. et bilinguis. Nō te extollas in cogitatiōe aie tue velut taur⁹: ne forte elida vir⁹ tua p̄ stulticiā. t̄ folia tua comedat. et fruct⁹ tuos pdat. et relinqris velut lignū aridū in heremo. Aia em̄ nequā dispdet q̄ se habet. et in gaudiū inimic⁹ dat illū. t̄ deducet i sor te impioz. Verbū dulce multiplicat amicos t̄

mitigat inimicos. et lingua eucharis̄ in bono hoīe abūdabit. Multi pacifici sint tibi. t̄ p̄silia rius sit tibi vñ de mille. Si possides amicū i tē ptatiōe posside eū. et ne facile credas ei teipm̄. Est em̄ amic⁹ fīm tps suū. et nō pmanebit in die tribulatiōis. Et ē amic⁹ q̄ cōuertif ad inimiciā et est amic⁹ q̄ odiū et rīxā et cōuicia denudabit. Est aut̄ amic⁹ soci⁹ mense. et nō pmanebit i die necessitat̄. Amic⁹ si pmāserit fixus erit tibi q̄si cocqlis. t̄ in domesticis tuis fiducialif aget. Si humiliauerit se ū te. et a facie tua absconditer se vnanimē habeb̄ amiciciā bonā. Ab inimic⁹ tuis separe. et ab amicis tuis attende. Amic⁹ fidelis p̄tectione fortis: q̄ aut̄ inuenit illū. inuenit thesau rū. Amico fideli nulla est cōpatio. et nō ē digna p̄oderatio auri et argēti cōtra bonitatē fidei il lius. Amic⁹ fidel⁹ medicamētū vite t̄ imortalitatis et qui mctuū dñm inueniēt illū. Qui timet deū eque bēbit amiciciā bonā. qm̄ fīm illū erit a micus illi. Fili a iūnētute tua excipe doctrinā et v̄sq̄ ad canos iūnēties sapiāz. Quasi is q̄ a rat t̄ q̄ semiat accede ad eā t̄ sustine bonos fruct⁹ illi. In ope enī ipſi exiguū laborabis. t̄ ci to edes de generatiōib⁹ illi. Qd aspa ē nimū sapia in doctis hoib⁹. et nō pmanebit in illa ex cors. Quasi lapidis virt⁹ p̄batio erit in illis. et nō demorabūt p̄jcerē illā. Sapia em̄ doctrine fīm nomē est ei. et nō est mult̄ manifesta. Qui bus aut̄ cognita ē pmanet v̄sq̄ ad p̄spectū dei. Audi fili t̄ accipe p̄siliū intellect⁹ t̄ ne abiicias cōfiliū meū. Inīce pedē tuū in cōpedes illi. et in torq̄s illi collū tuū. Subiice humer⁹ tuū. et porta illā. t̄ ne accidieris vincul⁹ eius. In oī ani mo tuo accede ad illā. et in oī virtute tua p̄fua vias ei. Inuestiga illā t̄ manifestabit̄ tibi. t̄ cōtinens fact⁹ ne derelinq̄s eā. In nouissimis em̄ inuenies requiē in ea. et cōuertef̄ tibi i obiectationē. Et erūt tibi cōpedes ei in p̄tectionē for titudinis. et bases v̄titis et torq̄s illi in stolā glie. Decor ei vite ē in illa. t̄ vincula illi allegatura salut̄. Stola glie indues eā. t̄ coronā ḡtulationis ipones tibi. Fili si attenderis mihi: disces eā: t̄ si accōmodaueris animuz tuū: sapiēs eris. Si inclinaueris aurē tuā excipies doctrinā et si dilereris audire sapiēs eris. In m̄titudine p̄sbyteroz prudentiū sta. et sapie illoz ex corde cōtūgere. vt oēm narrationē dei possis audire. t̄ puerbia laudis nō effugiāt a te. Et si videris sensatū euigila ad eū. et grad⁹ ostiōz illi exterrat pes tu⁹. Cogitatū tuū habe in p̄ceptiō dei. et in mādatiō illi maxime assidu⁹ esto. et ipse dabit tibi cor. et cōcupiscētia sapie dabitur tibi.

L.S. De malicijs nō faciēdis. dā se nō iusticā do. et p̄mat⁹ nō qrendo. de obediēdo. de ira dei mēorando. q̄lit sapiēs se hēat ad v̄rorē. ad ami

Ecclesiasticus

cū ad filios, ad fūn, d̄ parētib⁹ honorādis ⁊ sa
cerdotib⁹, d̄ honorādo deo ⁊ faciēdo oblatōes
de mīa ad ifirmū, d̄ mēorādis nouissimis. **VII**

Doli facere mala, et non te app̄hendent
discede ab iniq, et deficiēt mala abs te
fili nō semines mala in sulcis iusticie
et nō metes ea in septuplū, noli q̄rere ab hoīe
ducatū, neq; a rege cathedralā honoris, non te iu
stifices ante deū, qm̄ agnitor cordis ipse est, et
penes regē noli velle videri sapiēs, noli q̄rere
fieri iudex nisi valeas p̄tute irriūpere iniqtates
ne forte extimescas faciē potētis, ⁊ ponas scan
dalū in agilitate tua, nō pecccs i multitudine ci
uitatis, nec te īmittas in pp̄lm, neq; alliges du
plicia pctā, nec enī in vno eris īmunis, noli eē
pusillanumis in aio tuo. Exorare et facere ele
mosynā ne despicias, ne dicas in multitudine
mn̄nx meoꝝ respiciet deꝝ, et offerēte me deo al
tissimo mūera mea suscipiet, non irrideas ho
minē in amaritudine aie, ē em̄ q̄ hūiliat ⁊ exaltat
circūspector deꝝ. Noli amare mēdaciū aduersus
fratrem tuū, neq; in amicū s̄līr facias, noli velle
mentiri om̄e mēdaciū, assiduitas ei illi⁹ nō ē bo
na. Noli ḥbosus eē in multitudine ps̄byteroz, et
nō iteres ḥbū in ōzone tua, nō oderis laborio
sa opa, ⁊ rusticationē creatā ab altissimo, nō te
reputes in multitudine indisciplinatoꝝ. Mēmē
to ire, qm̄ non tardabit. Humilia valde sp̄m tuū
qm̄ vindicta carnis impij ignis et ḥmis, noli p̄
uaricari i amicū pecunia differentē, neq; fratre
charissimū auro spreueris, noli discedere a mu
liere sensata et bona quā sortit⁹ es i timore dñi
grā em̄ verecūdie illi⁹ sup aurū, non ledas fūn
in p̄itate opantē, neq; mercēnariū dantē aīam
suā. Seruus sensatus fit tibi dilect⁹ q̄si aīa tua,
nō defrāndes illū libertate, neq; inopē derelin
quas illū. Necora tibi sūt, attēde illis, ⁊ si sūt
utilia p̄seuerēt apud te. Sili tibi sūt, erudi illos
et curua illos a puericia eoꝝ. Silic tibi sūt, ser
ua corp⁹ illaz, ⁊ nō oñdas hilarē faciē tuā ad il
las. Trade filiā, et grāde op⁹ feceris, et hoī sen
sato da illā. Mulier si est tibi fīm aīaz tuā, n̄ pi
cias illam, et odibili nō credas te in toto corde
tuo. Honora patrē tuū, et gemitus m̄fis tue ne
obliuiscaris. Mēmēto qm̄ nisi p̄ illos nat⁹ nō
fūsses, ⁊ retribue illis quō ⁊ illi tibi In tota aīa
tua time dñm, et sacerdotes illi⁹ sanctifica In oī
p̄tute diligē eū q̄ te fecit, et m̄stros ei⁹ ne dere
linq̄s. Honora deū ex tota aīa tua, ⁊ honorifica
sacerdotes et pp̄urga te cū brachijs. Da illis
partē sicut mādatū est tibi p̄mitiaz et purgatio
nis, et de negligētia tua purga te cū pauci. Da
tū brachioꝝ tuοꝝ, et sacrificiū sc̄ificatiōis offe
res dño, et initia sc̄tōꝝ, et paupi porrige manū
tuā vt pficiat p̄pitiatio ⁊ bñdictio tua, grā dat⁹
in cōspectu oīsviūētis, et mortno nō phibeas

gratiā, non desis plorantib⁹ in cōsolatiōe, et cū
lugentib⁹ ambula, non te pigeat visitare infir
mū: ex his cīm in dilectione firmaberis. In om̄i
bus operibus tuis memorare nouissima tua: et
in eternū non peccabis.

C. S. De nō litigādo cū fortiori, de mal⁹ vitā
dis, de nō spernēdis p̄ximis, de nō gaudēdo de
morte inimici, de nō spernēdo ḥba sapientū, de
voto moderando, de declinādo ab hoīb⁹ malis

DOn ltiges cum hoīe potente: ne **VIII**
forte incidas in man⁹ illi⁹, nō cōtendas
cū viro locuplete: ne forte cōtra te cōsti
tuat lītē tibi. Multos enī pdidit aurū et argen
tū, ⁊ v̄sq; ad cor regū extendit et cōuertit, non li
tiges cū hoīe linguato, et nō strues in ignē illi⁹
ligna, non cōmunices hoīi indocto ne male de
progenie tua loquat̄, ne despicias hoīem auer
tentē se a pctō: neq; impropereſ ei. Mēmēto
qm̄ oēs in corruptione sum⁹, ne spernas hoīem
in sua senectute: etes̄i ex nobis senescūt, noli de
mortuo inimico tuo gaudere, sciens qm̄ om̄es
morimur: et in gaudiū volum⁹ venire, ne desi
cias narrationē ps̄byteroꝝ sapientiū: ⁊ in puer
biis eorū cōuersare. Ab ip̄is enī disces sapiāz
et doctrinā intellectus, et scriuire magnatis sine
querela, non te p̄tercat narratio senioꝝ, ip̄i cīm
didicerunt a patrib⁹ suis. Qm̄ ab ipsiſ disces
intellectū, ⁊ in tpe necessitatis dabis responsūz
non incendas carbones pctōruꝝ arguens eos
et ne incendaris flāma ignis pctōruꝝ illoꝝ, ne
contra faciē stes cōtumeliosi ne sedeat quasi in
sidiator ori tuo, noli fenerari hoī fortiori te, q̄
si feneraueris quasi perditū habe, non sponde
as super virtutē tuā, q̄ si sp̄oponderis q̄si resti
tuens cogita, non iudices cōtra iudicē, qm̄ fīm
qd̄ iustū est iudicat. Cū audace nō eas in via ne
forte grauet mala sua in te. Ip̄se enī fīm volūta
tē suam vadit: et simul cū stulticia ip̄i⁹ peries
Cū iracūdo non facias rīrā: et cū audace nō
eas in desertū, qm̄ quasi nihil est ante illū san
guis, et vbi nō est adiutoriū elidet te. Cū fatuū
confiliū non habeas, nō enī poterūt diligere ni
si que eis placent. Coraz extraneo ne facies cō
filium, nescis enim quid pariet, non om̄i homī
cor tuū manifestes: ne forte inferat tibi gratias
falsam: et cōuicietur tibi.

C. S. De vitādis pīculis pudicicie, d̄ amico
antiq, de nō celando gl̄iam iniquoꝝ: de nō fre
quētando principē ex cōuictu bonoꝝ, q̄ bō liti
giōsus est terribilis in sua ciuitate. **IX**

On zeles mulierē finis tui: ne ostē
dat super te maliciaꝝ doctrine nequaꝝ,
non des mulieri potestatem aīe tue: ne
ingrediaſ in p̄tute tua: et cōfundaris, ne respi
cias mulierē multiuolā: ne forte incidas in la
queos illius, Cū saltatrice ne assidu⁹ sis: nec

Ecclesiasticus

audias illā ne forte peas in efficacia illi? Virgi
nē ne cōspicias: ne forte scādalizeris i decoro il
li?. Ne des formicarijs aīaz tuā in villo. ne p̄das
te et hereditatē tuā. noli circūspicere in vicis ci
uitatis. nec oberraueris in plateis illi?. Auerte
faciē tuā a mliere compta. t ne circūspicias spe
ciē alienā. Propter speciē mliericis multi pierūt
et ex h̄ occupiscēta q̄si ignis exardescit. Dis mu
lier q̄ est formicaria q̄si stercus in via ab oīb̄ p̄
tereūtib̄ p̄culcabit. Speciē mliericis alienē mul
ti amirati. reprobi facti sunt. colloquii em̄ illi?
q̄si ignis exardescit. Cū aliena mliere ne sedreas
oīno: nec accūbas cū ea sup cubitū. et nō alter
ceris cū illa in vino. ne forte declinet cor tuū in
illā. et sanguine tuo labaris in p̄ditionē. Ne dere
linq̄s amicū antiquū: nou? enī nō erit filis illi.
Vīnū nouū amic? nou?. Velerascat. et cū suauit
ate bibas illud. nō zeles ḡliaz et opes pctōris
nō enī scis q̄ futura sit illi? subuersio. nō placeat
tibi iūria iniustor̄. sciēs q̄m vsq̄ ad inferos nō
placebit impi?. Longe abesto ab hoīe ptātē ba
bente occidēti. et nō suspicaber̄ timorē mortis.
Et si accesseris ad illi?. noli aliqd cōmittere; ne
forte auferat vitā tuā. Communionē morti scito.
qm̄ in medio laqueor̄ ingredier̄: et sup dolētiū
arma ambulab̄. Scdm̄ &tū ē tuā caue te a pri
mo tuo: et cū sapiētib̄ t prudētib̄ tracta. Vīri
iūsti sint tibi p̄uiue. t i timore dei sit tibi gliatio
t i scusu sit tibi cogitat̄ dei: t oīs enarratō tua
in p̄ceptis altissimi. In māu artificū opa lauda
būtur. t p̄ncipes ppli i sapia fmōis sui. i sensu
ño senior̄ &bū. Terribil̄ est i ciuitate sua hō lin
guosus et temerari? in &bū suo odibilis erit.

L.S. De iudicib̄ et regib̄. detestatio auari
cie t supbie. de laude timoris dñi. de suo sensa
to in labore proprij opis nō est iactandū. de ho
norāda aīa sua. de glīa in tribulatione. **X**

Iudex sapiēs iudicabit pplim suū. et p̄n
cipatus sensati stabil̄ erit. Scdm̄ iudicē
ppli. sic t mistri ei? t q̄lis rector ē ciuita
tis. tales et inhabitātes in ea. Rex insipiēs per
det pplim suū. et ciuitates inhabutur p̄ sensuz
prudētiū. In manu dei ptās tre. t execrabil̄ oīs
iniqtas gentiū. t vt̄lē rectorē suscitabit in tps
sup illā. In manu dei ptās hoīs. t sup faciē scri
be imponet honorē suū. Dis iniurie primi ne
mcmineris. et nihil agas in opib̄ iniurie. Odi
bilis corā deo ē et hoīb̄ supbia. t execrabil̄ oīs
iniqtas gentiū. Regnū a gente in gente trans
fertur ppter iniusticias t iniurias t ptumelias
ac diuersos dolos. Auaro aut̄ nihil ē scelestius
Quid supbis terra t cinis. Nihil est iniqui? q̄ a
mare pecuniā. Hic enī et aīaz suā venale habet
qm̄ in vita sua. piecit intima sua. Dis potenta
tus b̄reuis vita. languor plixor grauat medicū

Breuez languorē p̄cidit medic⁹. sicut et rex ho
die est. t cras moriet̄. Cū em̄ moriet̄ hō: heredi
tabit serpentes et bestias ē vermes. Initū sup
bie hoīs apostatare a deo qm̄ ab eo q̄ fecit illā
recessit cor eius. qm̄ initū oīs pcti est supbia.
Qui tenuerit illā adimplebit maledictis. et sub
uertet eū in finē: P̄opterea exhortavit dñs
cōuenit̄ malor̄. et destruxit eos usq̄ in finē. Se
des ducū supbor̄ destruxit deus. et sedere fecit
mites pro eis. Radices gentiū supbor̄ arefecit
deus. t plātauuit hūiles ex ip̄is gentib̄. Terras
gentiū euertit dñs. et pdidit eas usq̄ ad funda
mentū. Arefecit deus ex ip̄is t disp̄didit eos. t
cessare fecit memoria eōz a fra. Memoria sup
bor̄ pdidit deus. et reliquit memoriam humiliū
sensu: Non est creata hoībus supbia: neq̄ iracū
dia nationi muliez. Semen hoīm honorabif̄ h
qd̄ timet deū. semē autē h̄ exhortabif̄ qd̄ pte
rit mādata dñi. In medio fratrū rector illoz in
honore. et q̄ timet dñm erūt in oculis illi?. Ḡlia
dītū honorator̄. t paupex timor dei ē. Nō dc
spicere hoīem iūstū pauperē. et nō magnificare
vīrū pctōrē dītē. Dagn̄ est iudex. et potēs ē
in honore. et nō est maior illo q̄ timet deū. Ser
uo sensato liberi seruiet: et vīr prndēs t discipli
nat̄ nō murmurabit corrept̄. et inscri? nō hono
rabif̄. Noli extollere te in faciēdo ope tuo. t no
li cūctari in tpe angustie. Melior est q̄ opaf̄ et
abūdat in oīb̄. q̄ qui gloriaf̄ et eget pane. Fili
in mansuetudine sua ḡiam tuā: t da illi honorē
fm̄ meritiū suū: Decantē in aīam suā q̄s iūstifi
cabit. Et quis honorificabit exhortantē aīam
suā. Paup gloriaf̄ p̄ disciplinā et timorē suū. et
est homo qui honorificat ppter subaz suā. Qui
autem gloriaf̄ in paupertate. q̄ntomagis in suba
Et qui gloriatur in suba. paupertē vereatur.
L.S. Qd̄ sapiētia exaltat. nō est iudicādī ex
apparentia de hoīe. de honore. de iudicio teme
ratio. de non q̄rendis dītījs. q̄ deus honestat
pauperē et p̄miaf̄. de memoria muliez in dieb̄
bonis. de cauēdisīsidijs dolosi t pestiferi. **XI**
Sapientia hūiliati exaltabit caput illi?. t
In medio magnator̄: p̄sedere illū faciet
Non laudes vīrū in specie sua. neq̄ sper
nas hoīem in vīsu suo. breuis in volatilib̄ apis
et initiū dulcoris h̄z fruct̄ illius. In vestitu ne
glieris vñq̄: nec in die honorē tui extollar̄. Qm̄
mirabilia opa altissimi soli?. t ḡlosa t absconsa
et iniusa opa illi?. Multi tyrāni sederūt in thro
no. t insuspiciō portauit diadema. Mlti potē
tes opp̄ssi sūt valide. et ḡlosi traditi sūt i man
alteroz. P̄quisq̄ interrogates ne vitupes quēq̄
t cū interrogaueris: corripe iuste. P̄quisq̄ audi
as ne r̄ndeas &bū. et in medio senior̄ ne adjici
as loqui. De ea re q̄ te nō molestat. ne certer̄ t i
B iiiij

Ecclesiasticus

B iudicio peccatiū ne cōsistat filii ne in multis sint
actus tui et si diues fueris nō eris imunis a deli-
cto. Si enim securus fueris nō apprehēdes, et nō es
fugies si p̄cūrreſis. Est hō laborās et festinās et
dolens impius et tantomaḡ nō abūdabit. Est hō
marcidus egens recuperatōne, plus deficiēs p̄tute
et abūdās paupertate, et oculi dei respexit illū in
bono, et erexit eū ab hūilitate ipius, et exaltauit ca-
put eius, et mirati sūt in illo multi et honorauerūt
deū. Bona et mala, vita et mors, paupertas et ho-
nestas a deo sūt. Sapia disciplina et scia legis
apud dñz; dilectio et vie bonorum apd ipm. Error
et tenebre p̄ctōrib⁹ cōcreta sunt, q̄ aut exultant
in malo, cōfēnescūt in malo. Datio dei p̄manet iu-
stis, et p̄fect⁹ illi⁹ successus hēbit in eternū. Est
q̄ locupletat̄ parce agēdo: et hec ē pars merce⁹
dis illi⁹ in eo q̄ dicit, inueni reque mibi, et nūc
māducabo de bonis meis solus, et nescit q̄ tps
p̄tereat illū: et mors appropinquet, et relinquat
oia alijs, et moriat̄. Sta i testameto tuo, et i illo
colloq̄re, et in ope mādatoꝝ tuorū veterasce. Ne
māseris in opib⁹ p̄ctōꝝ. Cōfide aut̄ i deo et ma-
ne in loco tuo. Facile ē enī in oculi dei subito ho-
nestare pauperē. Bñdictio dei in mercedē iusti
festinat, et in honore veloci pcessus illi⁹ fructifi-
cat. Ne dicas, qđ ē mibi opus, et q̄ erūt mibi ex
hoc bona. Ne dicas. Sufficiens mibi sum, et qđ
ex hō pessimabo. In die bonorum ne imēor sis ma-
lorū et in die malorum ne imēor sis bonorum, qm̄ faci-
le est coram deo in die obit⁹ retibusere vnicuiq̄
fīm vias suas. Malicia ore obliuionē facit luxu-
rie magne, et in fine hois denudatio operū illi⁹.
Ante mortē ne laudes hoīem quēq̄ qm̄ in filiis
suis agnoscit vir. Nō oēm hoīem inducas i do-
mū tuā, multe enī sunt insidie dolosi. Sicut enī
eructant p̄cordia fetentū, et sicut pdix inducit i
caueā, et vt caprea in laqueū: sic et cor supboꝝ et
sicut p̄spector videns casus p̄imi sui. Bona ei
in mala cōvertēs iſſidiat̄, et in electi iponet ma-
culaz. A scintilla enī vna augeſ ignis, et ab uno
doloso augel sanguis, hō vero p̄ctōr sanguini
iſſidiat̄. Attende tibi a pestifero, fabricat em̄
mala, ne forte indicat sup te subsannationē in
ppetuū. Admitte ad te alienigenā, et subuertet
te in turbine, et ab alienabit te a vijs p̄prijs.

C. S. De discretione dandi elemosynam, de
amicis et inimicis difficile cognoscendis. **XII**

Si bñfeceris scito cui feceris, et erit ḡra in
bonis tuis multa. Bñfac iusto et inue-
nies retributionē magnā, et si nō ab ipso
certere a dño. Nō est enī ei bene q̄ assidu⁹ ē in ma-
lis, et elemosynas nō danti, qm̄ et altissim⁹ odio
habet p̄ctōres, et miseri⁹ est penitentib⁹. Da mi-
sericordi, et ne suscipias p̄ctōrē, et impiis et pec-
catorib⁹ reddet vindictā: custodiēs eos i die vi-

dicte. Da bono et nō recepis p̄ctōrē. Bñfac hu-
mili, et nō dederis impio. Prohibe panes illi da-
re, ne in ip̄is potētior te sit. Nā duplicita mala in-
uenies in oīb⁹ bonis q̄cūq̄ feceris illi, qm̄ et al-
tissim⁹ odio habet p̄ctōres, et impiis reddet vin-
dictā. Nō agnosceret in bonis amic⁹: et nō abscon-
detur in malo inimici. In bonis viri inimici illi⁹
in tristitia et i malicia illi⁹ amic⁹ agnir̄ ē. Nō cre-
das inimico tuo in eternū. Sicut enī eramentū
eruginat nequitia illius. Et si humiliat̄ vadat
curuus, Abiice animū tuū, et custodi te ab illo,
infra. xviii. c Non statues illū penes te nec sedeat ad dexterā
tuā, ne cōuersus stet in loco tuo, ne forte cōuer-
sus in locū tuū inq̄rat cathedrā tuā, et in nouissi-
mo cognoscas vba mea, et in fīmonib⁹ meis sti-
muleris. Quis miserebit̄ incantatoria spente
pcusso, et oībus q̄ appropiant bestiis: Sic et q̄
comitaf cū viro iniquo, et obnolur̄ ē i p̄ctis ei⁹
Una hora tecū p̄manebit. Si aut̄ declinaueris
non supportabit. In labijs suis indulcat inimi-
cus et in corde suo iſſidiat̄ ut subuertat te in
foueam. In oculis suis lachrymatur inimicus,
et si inuenierit temp⁹, nō satiabitur sanguine, et
si incurrerint tibi mala, inuenies eū illic priorē
et quasi adiuuans suffodiet plantas tuas. La-
put suū mouebit et plaudet manu, et multa
susurrans cōmutabit vultū suū.

C. S. Nō est hñda societate cū dīuitib⁹ et sup-
bis q̄lit̄ diuites p̄cipiāt paupib⁹ et m̄ltis adulat̄

Q uia tetigerit pice: inq̄nabit̄ ab ea **XIII**
et qui cōmunicauerit supbo induet su-
perbiā. Nond⁹ sup se tollit q̄ honestio
rise cōicat. Et ditiori te ne soci⁹ fueris. Quid cō-
municabit cacab⁹ ad ollā. Nū enī se colliserint
cōfringeſ. Diues iniuste aget et fremebit, paup-
erūt̄ lesus tacebit. Si largitus fueris assumet te
et si nō habueris, derelinquet te. Si habes cōui-
uet tecū, et euacuabit te, et ip̄e nō dolabit sup te
Si necessarius illi fueris, supplātabit te, et subri-
dens spem dabit: marras tibi oia bona, et dicet,
qđ opus ē tibi, et cōfundet te i cibis suis, donec
te erimaniat bis et ter, et in nouissimo deridebit
te. Postea videns derelinquet te, et caput suū
mouebit ad te. Humiliare deo et expecta man⁹
eius. Attende ne seduc̄ in stulticia hūilier̄. No-
li esse hūilis in sapia tua: ne humiliat̄ in stulticia
seducaris. Aduocatus a potētiore discede, ex hō
ei⁹ magis te aduocabit. Ne improb⁹ sis ne impi-
garis, et ne longe sis ab eo, ne eas in obliuionē
Ne rectineas ex equo loq̄ cū illo, ne credas mul-
tis v̄bis illi⁹. Ex multa enī loq̄la temptabit te,
et subridens infrogabit te de absconditis tuis:
inimicis anim⁹ illi⁹ p̄seruabit vba tua, et nō par-
cet de malicia et de vincul. Laue tibi et attende
diligenter auditui tuo, qm̄ cuꝝ subuersione tua

Ecclesiasticus

ambulas. Audiens vero ab illa quasi in somnis vide et vigilabis. Omnia vita tua dilige deum et inuoca illum in salute tua. Omne animal diligit simile sibi; sic et omnes homines primi sibi. Quis caro ad similem sibi coniunget; et omnes homines simili sui sociabitur. Sicut communicabit lupus agno aliquando; sic pectori iusto. Que communicatione sancto homini ad canem: aut quod pars bona diuiniti ad pauperem. Venatio leonis onager in heremo sic et pascua diuinitum sunt pauperes. Et sicut abominatione est superbo humilitas; sic et execratio diuinitus pauper. Divites comotus confirmatus ab amicis suis, humiliis autem cum ceciderit expellet et a notis, diuiniti decepto multi recuperatores. Locutus est supra haec: et iustificauerunt illum. Humilis deceptus est: non super et arguit. Locutus est sensate: et non est datum ei locus. Divites locutus est, et omnes tacuerunt, et nomen illum usque ad nubes producunt. Haec locutus est et dicitur, Quis est hic? Et si offenditur: subiugatur illum. Bona est substantia cui non est pectus in conscientia et nequam sima paupertas in ore impij. Et hoec iniuriam facie illius siue in bona siue in mala. Testigium cordis boni et faciei bona difficile inuenies, et cum labore.

Cap. viii. 1. **E.S.** de eo quod non offendit ab eo, detestat pestem avaricie, monet benefacere offerendo deo, et dare et memorari quam mors non tardat de beatitudine viri morantis in sapientia.

Beatissimus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo et non est stimulatus in tristitia delicti. Felix qui non habuit animi sui tristiciam: et non excidit a spe sua. Viro cupido et tenaci sine ratione est substantia: et homini liuido ad quid aurum. Qui aceruat ex anno suo iniuste alios congregat, et in bonis illius alius luxuriabitur. Qui sibi nequam est, cui alius bonus erit. Et non iocundabit in bonis suis. Qui sibi iniudicet nihil est illo nequius, et haec redditio est malicie illius, et si benefecrit: ignoranter et non volens facit, et in nonnullimo manifestat maliciam suam. Nequam est oculus liuidi, et auertens faciem suam, et despiciens animam suam. Insatiabilis oculus cupidi in parte iniqtatis: non satiabitur, donec consumat a refaciens animam suam. Oculus malus ad mala et non satiabitur pane indigens, et in tristitia erit super mensam suam. Filioli habes benefac tecum, et deo dignas oblationes offer. Memor esto quam mors non tardat, et testamentum inferius, quod demonstratum est tibi. Testamentum enim huius mundi mortem orietur. Ante mortem benefac amico tuo et sum vires tuas exporriges da pauperi. Non defrauderis a die bono: et peritura bone diei non te pretereat. Nonne alios relinques dolores et labores tuos. In divisione sortis da et accipe, et iustifica animam tuam. An obitum tuum operae iusticia, quam non est apud inferos inuenire cibum. Quis caro sicut fenum veterascet et sicut folium frumentans in arbores viridi. Alia generant et alia

deiciuntur: sic generatio carnis et sanguinis alia finit, et alia nascit. Omne opus corruptibile in fine deficit, et qui illud operatur ibit cum illo. Et omnem opus clectum iustificabitur, et qui operatur illud honorabitur in illo. Beatus vir qui in sapientia ignorabitur, et qui in iustitia sua meditabitur, et in sensu cogitat circumspectionem dei. Qui cogitat vias illius in corde suo, et in absconditis suis intelligens, vadens post illam quasi inuestigator et in vijs illius consistens. Qui respicit per fenestras illius, et in ianuis illius audiens Qui requiescit iuxta domum illius: et in parietibus illius figurans palum. Statuet casulam suam ad manus illius, et requiescent in casula illius bona per eum. Statuet filios suos sub tegmine illius et sub ramis eius morabitur. Proteget sub tegmine illius a furore, et in gloria eius requiescat.

L.S. Laus viri timentis deum, quod bona nostra a deo sunt mala nostra non sunt vilipeda.

XV
Qui timet deum faciet bona et qui continentur est iusticie apprehendet illam: et obuiabit illi quasi mater honorificata et quasi mulier a virginitate suscipiet illum. Libauit illum per vite et intellectus et aqua sapientie salutaris potabit illum. Et firmabit in illo et non flectetur: et sustinebit illum et non profundetur et exaltabit illum apud primos suos: et in medio ecclesie aperiet os eius et adimplebit eum spiritu sapientie et intellectus, et stola glorie vestiet illum. Jocunditatem et exultationem thesaurizabit super illum et nove eterno breditabit illum. Hoec stulti non apprehendent illum: et hoec sensati obuiabunt illum. Hoec stulti non videbunt eam, longe enim abest a superbis et dolo. Viri mendaces non erunt illius memorares, et viri veraces inuenient in illa et successum habebunt usque ad inspectionem dei. Non est speciosa laus in ore pectoris quod non est a domino missus: quam a deo perfecta est sapientia. Sapientie enim dei astabit laus: et in ore fideli abundabit, et dominator dabit eam illi. Non dixi per deum abest: que enim odit ne feceris. Non dicas ille me implanavit: non enim necessarii sunt ei homines impij. Omne execramentum erroris odit dominus: et non erit amabile timetibus eum. De ab initio constituit hominem et reliquit illum in manu consilij sui. Adiecit mandata et precepta sua. Si volueris mandata perfervare perfervabunt te: et in perpetuum fidem placitam servare. Apposuit tibi aquam et ignem ad quod volueris porrige manum tuam. Ante hominem vita et mors: bonum et malum. Non placuerit ei dabitur illi: quam multa sapientia dei et fortis impotentia: videns omnes sine intermissione. Oculi domini ad timentes eum: et ipse agnoscit oem opam hominis. Nemini mandauit impie agere et nemini dedit spaciū peccandi. Non enim occupat multitudinem filiorum infidelium et inutilium.

E.S. Non iocundandum de filiis impij, de igne

Ecclesiasticus

vltionis dñi sicut in vno ita et in multis XVI

Niocuderis in filiis impijs si multiplacet: nec oblecteris super ipos si non est timor dei in illis, non credas vite illoꝝ et ne respereris in labores eorum. Melior est enim unus timor deū: quod mille filii impij. Et utile est mori sine filiis: quod relinquere filios impios. Ab uno sensato inhabitabitur patria: et a tribu impijs deseret. Multa talia vidit oculus meus. et fortiora hoc audiuuit auris mea. In synagoga peccatum exardebit ignis: et in gente incredibili exardescet ira, non exorauerunt per pctis suis antiqui gigantes: qui destructi sunt confidetes sue virtuti: et non peccat peregrinationi illoꝝ: sed perfussit eos et execratus est eos per superbiam ubi illorum. non misertus est illis gente tota potes et extolleste se in pctis suis. Et sicut sexcentamilia peditum quod congregati sunt in duritia cordis sui: et si unius fuisse ceruicatum mirum si fuisset immunis. Misericordia enim et ira est cum illo potes exoratio et effundens iram. Secundum misericordiam suam: sic correctio illius: hodie sum opa sua iudicat, non effugiet in rapina pectorum: per non retardabit sufferentia misericordia facientis. Deus misericordia faciet locum unicuique sum meritum operum suorum. et sum intellectum peregrinationis ipsius. non dicas. A deo abscondar: et ex summo quod mei memorabis. In populo magno non agnoscat. Que est enim anima mea in terra immensa creatura. Ecce celum et celi celorum: abyssus et universa terra et quod in eis sunt in prospectu illius: comoedunt motes simul et colles et fundameta terre. et cum speraverit illa deus tremore percutiet. Et in omnibus his insensatus est cor, et omne cor intelligit ab illo: et vias illius quod intelligit. Et pcella quam nec oculi vidit homines nam plurima illius opera sunt in absconditis: sed opera iusticie eius quod enunciabit: aut quod sustinebit. Loge enim est testamentum a quibusdam, et interrogatio hominum in presumtione est. Qui minorat cor de cogitat inania: et vir imprudens et errans cogitat stulta. Audi me fili et disce disciplinam sensus. et in omnibus meis attende in corde tuo: et dicam in exactitate disciplinam: et scrutabor enarrare sapientiam: et in omnibus meis attende in corde tuo. et dico in exactitate spiritus virtutes quod posuit deus in opera sua ab initio et in virtute enuncio scientiam eius. In iudicio dei opera ipsius ab initio: et ab institutione hominum iporum distinguuntur pates illoꝝ: et initia eorum in gloriam suis. Ornatum in eternum opera illoꝝ: nec esurierunt nec laborauerunt et non destiterunt ab opibus suis. Unusquisque primus sibi non angustiabit usque in eternum, non sis incredibilis homo illius. Post hunc deus in terra resperit et implenit illam bonis suis. Aia autem ois vitalis denuncianit annus faciem ipsius et in ipsa itex reuersio illoꝝ.

L.S. Quod nullus a cognitio dei abscondit, quod ei hominem creauit et per nationes distinxit et rectores dicit: sine intermissione ad eos respicit de elemo-

syna, de penitentia et professione non tardanda.

Deus creauit de terra. XVII. hominem, et sum imaginem suam fecit illum. Et itex peruerit illum in ipsa: et sum se vestiuit illum virtute. Numerus dieorum et tempore dedit illi probitate eorum quod sunt super terram. Posuit timorem in illoꝝ super omnem carnem, et dominus est bestiarum et volatilium. Creauit ex ipso adiutorium simile sibi filium et linguam et oculos et aures et cor dedit illis excogitacionis et disciplina intellectus replevit illos. Creauit illis scientiam spiritus sensu implevit cor illoꝝ. et mala et bona ostendit illis. Posuit oculum iporum super corda illoꝝ ostendere illis magnalia operum suorum ut nomine scificationis collaudet et gloriet in mirabilibus illius ut magnalia enarraret operum eius. Addidit illis disciplinam: et legem vite hereditauit illos. Testametum eternum constituit cum illis: et iusticiam et iudiciam sua ostendit illis. Et magnalia honoris eius videt oculus illorum et honorum vocem audierunt aures illorum, et dixit illis. Attende ab oī iniuste. Et mandauit illis unicuique de priori suo. Vide illorum coram illoꝝ sunt spiritus non sunt absconde ab oculis ipsius. In unaquamque genite pposuit rectorem. et pres dei servum factum est manifesta. Et omnia opera illorum velut sol in prospectu dei: et oculi eius sine intemissione inspicientes invijs eorum. Non sunt abscondita testameta propter iniqtates illorum, et oes iniqtates eorum in prospectu dei. Elementa viri quasi saculus cum ipso et grammam bovis quasi pupillam preservabit. et postea resurget et retribuet illis retributionem unicuique in caput ipsorum: et convertet in inferiores partes terre. Denitentibus autem dedit viam iusticie, et confirmavit deficietes sustinere et destituant illis sorte virtutem. Conuertere ad dominum et relinque precia tua precare annus faciem domini et minue offendicula. Reuertere ad dominum et auerte ab iniusticia tua et nimis odito execrationem. et cognosce iusticias et iudicia dei et sta in sorte propositiois et orationis altissimi dei. In partes vade seculi sancti cum viuis et dantibus confessionem deo. Non demores in errore impiorum, annus morte confitcre. A mortuo quasi nihil perit confessio. Confiteberis viuens, viuens et sanus confiteberis et laudabis deum et gloraberis in miserationibꝫ eius. Quia magis misericordia domini et propitiatione illius convertentibus ad se. Nec enim omnia possunt esse in omnibus. quoniam non est immortalitas filii hominis et in vanitate malicie placuerunt. Quid lucidi sole. et hic deficit. Aut quod neque quod quod excogitauit caro et sanguis. et hoc arguet. Virtutem altitudinis celi ipse conspicit. et oes homines terra et cinis.

L.S. De magnilibꝫ dei. et homines miseria erga proximum. de danda elemosyna sine labore ma-

lo. de prouidendo et memorando iudicio. de oozione et continentia anime. XVIII.

Qui viuit in eternum creauit omnia simul Deus sol iustificabit. et manet invictus rex in eternum. Quis sufficiet enarrare

Ecclesiasticus

op̄ illi? Quis em̄ inuestigabit magnalia eius.
Virtutē aut̄ magnitudinis eius q̄s enunciabit
Aut̄ quis adiūcet enarrare misericordia ei? nō
est minuere neq; adiūcere nec est iuuenire magna
lia dei. Cū p̄summauerit hō:tūc incipiet t cū q̄
enerit opab̄. Quid est hō. t q̄ est grā illi? t qd̄
est bonū. aut̄ quid neq; illi? Numerus diez hō
minū vt multū centū anni: q̄si gutte aq̄ mar̄ de
putati sūt. Et sicut calculus arenæ:sic exigui an
ni in die eui Propter hec patiēs est de in illis
t effūdit sup eos misericordiā suā. Videlit p̄sumpti
onē cordis eoz: qm̄ mala est t cognouit subuer
sionē illoz: qm̄ neq; est. Ideo adimpleuit ppiti
ationē suā in illis. t oñdit eis viā eq̄tatis. Mi
seratio hōis circa p̄imū suū: misericordia autē
dei sup oēm carnē. Qui misericordiā hō docet t
erudit: q̄si pastor gregē suū. Miserator excipiēs
doctrinā miseratois t q̄ festinat in iudicis ei.
Fili in bonis nō des q̄relā: t in oī dato nō des
tristiciā h̄bi mali. Nōne ardorē refrigerabit ros
Sic t h̄bū meli? q̄ datū. Nōne ecce h̄bū sup da
tū bonū. Sed vtraq; cū hōie iustificato. Stult
acriter impropabit. t datus in disciplinati tabe
scere facit oculos. An iudicū para iusticiā tibi?
t anq̄ loquaris disce. An languore adhibe me
dicinā t an iudicinm interrogate ipm̄ t in p̄spe
ctu dei inuenies ppitationē. An laguore humi
lia te: t in tpe infirmitatis oñde p̄uersationem
tuā. Nō impediari orare sp: t ne veteris vsq;
ad mortem iustificari: qm̄ merces dei manet in
eternū. An oñone prepara aiam tuā. t noli esse
quasi hō q̄ tēptat deū. Memēto ire in die p̄sum
mationis t tps retributōis in p̄uersatōe facies
Memēto paupertatis in tpe abūdātie t necessita
tē paupertatis in die diuinitaz. A mane vsq; ad ve
speram immutab̄ tps t b̄ oia citata in oculis
dei. Hō sapiēs in oib̄ metuit: t in diebus delis
tor̄ attēdet ab inertia. Dis astut agnoscit sa
piētiā: t iuuenienti ēā dabit p̄fessionē. Sēsatū
in h̄bis t ip̄i sapiēter egerūt t intelleixerūt vita
tē t iusticiā: t implorauerūt puerbia t iudicia.
Post p̄cupiscētias tuas non eas. t a volūtate
tua auertere Si p̄stes aīe tue p̄cupiscētias eius
faciet te in gaudiū inimicis tuis. ne oblecteris
in turbis nec in modic̄. Assidua em̄ est cōmissio
illoz. ne fueris mediocris in p̄tētiōc ex fenore t nō
est tibi nihil in seculo. Eris em̄ iuvidus aīe tue
L.S. De vino et luxuria t loquacitatem de di
scretione habenda in verbis. de differentia ha
benda sapiētie diuinet humane. de hōie cognos
cendo. de correptione sine ira. **XIX**

O Merarius ebriosus nō locupletabit
t q̄ sp̄nit modica. paulatim decidit. Vi
nū t mulieres apostatare faciūt sapiē
tes. et arguūt sensatos. t q̄ se iūgit fornicarijs:
erit neq;. Nutredo t h̄mes hereditabūt illū: et

extolleſ in exempluz maius. t tolleſ de numero
aīa ei? Qui credit cito leuis cordc est t minora
bitur. t qui delinquit in aīam suā insup habebi
tur. qui gaudet iniquitate: denotabit. et qui odit
correptionē minuet vita. t qui odit loq̄citatem
extinguit maliciā. Qui peccat in aīam suā: peni
tebit. et qui iocundat in malicia. denotabit. ne
iteres h̄bū neq; et durū: et nō minoraberis Ami
co et inimico noli narrare sensum tuū. t si est ti
bi delictū noli denudare. Audiet em̄ te et custo
diet te: t q̄si defendēs peccatū odiet te. et sic ade
rit tibi semp. Audisti h̄bū aduersus p̄imū tuū
cōmoratiōnē te. vidēs qm̄ nō te dirūpet. A facie
h̄bi parturit fatuus: tāq̄ gemitus partus infā
tis. Sagitta infixa femori canis: sic h̄bū in cor
de stulti. Corripe amicū ne forte nō intelleixerit
t dicat. nō feci. aut̄ si fecerit: ne itez addat face
re. Corripe p̄imū: ne forte no dixerit t si dire
rit. ne forte iteret. Corripe amicū. sepe em̄ fit cō
missio: t nō oī h̄bo credas. Et qui labit lingua
sua: sed nō ex aio. Quis est em̄ qui nō deliquerit
in lingua sua. Corripe p̄imū anq̄ cōmineris: t
da locū timori altissimi: q̄ oī sapientia timor
dei. Et in illa timere decū: t in oī sapiētia disposit
tio legis. Et nō est sapiētia nequitie disciplina.
t nō est cogitatus bonus pctōz prudentia. Est
prudētia nequitia. et in ipsa execratio: t est insi
piens qui minuit sapiētia. Melior est hō qui mi
nuit sapiētia t deficiēs sensu in timore dei q̄
qui abūdat sensu t trāsgredit legē altissimi. Est
sollertia certa et ip̄a iniqua: t est qui emittit h̄bū
certū enarrās veritatē. Est qui nequiter hu
miliat se. et interiora ei? plena sūt dolo: et est iu
stus qui se nūmū submittit a multa humilitate.
t est iustus q̄ inclinat faciē suā. t fingit nō vide
re se qd̄ ignoratū est. Et si ab imbecillitate virū
vetet peccare. si inuenierit tps malefaciendi ma
lefaciēt. Ex visu cognoscit vir. t ab occurso fa
ciei cognoscit sensat. Amict corpis. t risus dē
tiū. t ingressus hōis enūciant de illo. Est corre
ptio mēdar in ira p̄tumeliosi t est iudicū quod
nō p̄bas esse bonū t est tacēs. t ip̄e est prudens
L.S. De correptione et correpti penitentia.
de tacente t loquace. de dato sapiētis. de grā t
dato fatui. de falsa p̄missione. de mēdacio. de sa
piētate placente magnatis. de donis nō accipiē
dis de sapientia abscondita. **XX**

Q uam bonū est arguere q̄ irasci. et confi
tentem in oñone nō p̄hibere. Lōcupiscē
tia spadonis deuiginavit iuñculā sic
qui facit p̄ vim iudicū iniquū. Quā bonū ē cor
reptū manifestare penitētiā: sic enī effugieſ vo
luntariū pctm̄. Est tacens q̄ iuuenit sapiens: et
est odibilis q̄ p̄car est ad loquēdū. Et aūt tacēs
et nō h̄ns sensum loq̄le. et ē ta cēs sciēs tps apti
tpis. Hō sapiēs tacebit vsq; ad tps lasciu? aūt t

Ecclesiasticus

imprudēs nō suabit tps. Qui multis vtif h̄bis ledet aiam suā. et q̄ potestatē sibi sumit iniuste odieſ. Est peccatio in malis viro indisciplinato; et est inuenitio in detrimētū. Est datus qd nō est vtile; et est datū cū retributio duplex. Est pp̄t ḡliam minoratio; et est q ab h̄ilitate leuabit caput. Est q multa redimat modico p̄cio, et recti- tuens ea in septuplū. Sapiēs in verbis seipm amabile facit; ḡfe aut̄ fatuoꝝ effundent. Datus insipientis non crit vtilis tibi; oculi enī illius septēplices sunt. Exigua dabit et multa impro- perabit, et aptio oris illi inflāatio est. Hodie fenerat̄ q̄s et cras expertit, et odibilis ē h̄o hm̄oi. Fatuo nō erit amic̄. et nō erit ḡfa in bonis illi. Qui em̄ edunt panem illius: false lingue sunt. Quoties et quāti irridebūt eū. Neq̄ em̄ qd ha- bendū erat: directo sensu distribuit. s̄l̄ et qd nō erat habēdū. Lapsus false lingue q̄si q̄ in paui- mento cadēs: sic casus maloꝝ festināter veniet. Hō acharis q̄si fabula vana et in ore indiscipli- natoꝝ assidua erit. Ex ore fatui reprobabif par- rabola nō em̄ dicit illā in tpe suo. Est q̄ vetatur peccare pre inopia, et in requie sua stimulabit̄. Est qui pdet aiam suā pre pfusione, et ab impru- denti p̄sona pdet eā p̄sonē aut̄ acceptance p̄det se. Est q̄ pre cōfusionē pmittit amico; et lucrat̄ est eū inimicū grati. Obprobriū nequā in hoīe mendaciū, et in ore indisciplinatoꝝ assidue erit. Pqtior fur q̄ assiduitas viri mēdatis: pditōez aut̄ ambo hereditabūt. Memores hoīm mēda- ciū sine honore; et pfusio illoꝝ cū ip̄is sine inter- missione. Sapiens in h̄bis pducet seipm et hō prudēs placebit magnatis. Qui op̄at terrā suā inaltabit acerūu frugū; et qui op̄at iusticiā ip̄e exaltabit̄; qui vero placet magnatis, effugiet in iquitatem. Exenia et dona execēt oculos iudi- cū; et quasi mutus in ore auertit correctōes eoꝝ. Sapiētia absconsa; et thesaurus inuisus que vtilitas in vtrisq̄. Melior est qui celat insipientiam suā: q̄ hō qui abscondit sapientiam suam.

L.S. De pctis nō cumulādis sed fugiendis de audaci lingua heretici; de p̄sumatione et via peccatiū; de fatuo et sapiente alternatim de ma- ledicente diabolū et susurrone. **XXI**

Hili peccasti: nō adiicias itex; sed et de p̄stiniis dep̄care vt tibi dimittēf. Quasi a facie colubri fuge peccata; et si acces- seris ad illa suscipient te. Dētes leonis dentes eius interficiētes aias hoīz. Quasi rōpheabis acuta hoīs iniquitas plage illi? nō est sanitas. Obiurgatio et iniurie ānullabūt substātiā; et do- mus que nimis locuples est annullabit̄ supbia- sic substantia supbi eradicabit̄. Dep̄catio pau- peris ex ore vsc̄ ad aures puenict. et iudicium festinato adueniet illi. Qui odit correptionē ve- stigii est pctoris et qui sumet deuz pueretur ad

cor suū. Notus a longe potēs lingua audaci; et sensatus scit labi se ab ip̄o. Qui edificat domū suā impēdijs alienis q̄si qui colligit lapides suos in hyeme. Stuppa collecta synagoga; peccātiū et p̄sumatio illoꝝ flāma ignis. Via peccātiū p̄plātata lapidibus; et in finē illoꝝ inferi et tenebre et pene. Qui custodierit iusticiā p̄tinebit sensum eius; p̄sumatio timoris dei. Sapientia et sensus. Nō erudit̄; qui nō est sapiēs in bono. Est aut̄ insipientia q̄ abūdat in malo; et nō est sen- sus vbi est amaritudo. Scientia sapientis tāq̄ inundatio abūdat. et p̄siliū illius sicut fons vi- te p̄manet. Cor fatui q̄si vas p̄fractū et oēm sa- pientiā nō tenebit. Verbū sapiēs qdūqz audi- erit scius laudabit; et ad se adiūciet; audiuit luxu- riosus et displicebit illi. et p̄iūciet illud post dor- sum suū. Narratio fatui q̄si sarcina in via. Nā in labijs sensati inueniet ḡra. Os p̄ndētis q̄ris in ecclia. et h̄ba illi cogitabūt in cordib⁹ suis. Tāq̄ domus exterminata; sic fatuo sapiētia et scia insensati inenarrabilia h̄ba. Cōpedes in pedi- bus doctrina stulto; et q̄si vincula manū super manū dexterā. Fatuu in risu exaltat vocē suaz vir aut̄ sapiēs vir tacite ridebit. Ornamentū au- reū p̄ndētī doctrina. et q̄si brachiale in brachio dextro. P̄es fatui facilis in domuz p̄mitit; et hō p̄itus p̄finideſ a p̄sona potētis. Stultus a fene- stra respiciet in domū vir aut̄ eruditus foris sta- bit. Multicia hoīs auscultare p̄ hostiū. et prudēs grauabit̄ cōtumelia. Labia imprudentiū stulta narrabūt h̄ba aut̄ pudētū statera p̄derabunt. In ore fatuoꝝ cor illoꝝ et in corde sapientiū os illoꝝ. Dū maledicit impius diabolū: maledicit ip̄e aiam suā. Susurro comq̄nabit aiaꝝ suā. et in oībus odietur et qui p̄manserit odiosus erit: ta- citus et sensatus honorabitur.

L.S. De lapidatiōe pigri, de filio et filia fa- tua. discernēdū qd et q̄bus sit predicandū. de lu- ctu mortui. de ruitu fatui. de nō loquendo mul- tū cū fatuo et q̄ amiciciā soluēt cōuicia. **XXII**

In lapide luteo lapidat̄ ē piger, et oēs loq̄nt sup aspernatōez illi?. De sterco re boū lapidat̄ est piger, et oīs q̄ tetige rit eū. excutiet man⁹. Cōfusio p̄fis est de filio in disciplinato. filia aut̄ fatua in deminoratōe fiet. Filia prudēs hereditas viro suo nā q̄ cōfundit in p̄tumcliā fit ḡnitor. Matrē et viꝝ p̄fūdit au- dar, et ab impijs nō minorabit̄. ab vtrisq̄ aut̄ in honorabitur. Musica in luctū ip̄tuna narra- tio. flagellat̄ doctrina in om̄i tpe sapiētia. Qui docet fatuū. q̄si q̄ cēglutinat testam. Qui narrat verbū nō audiēti q̄si q̄ excitat dormientē d̄ gra- ui somno. Cū dormiēte loq̄t̄ q̄enarrat stulto sa- pientiā et ī fine narratōis dic. Quid e b. Sup̄ mor- tuū plora deficit ei lux ei? et sup̄ fatuū plora de- ficit ei sensu. Modicū plora sup̄ mortuū. qm̄ re

Prouer. xij. b
et xxvij. c

Erod. xxiij. a
Deu. xvi. d
infra. xli. c

A
s. v. b

B

Ecclesiasticus

hem. Neq; sumi em neq; sima vita: sup morte fatui. Luct^m mortui septem dies, fatui aut et impij oes dies vite illoꝝ. Cū stulto ne multū loq;ris, et cū insensato ne abier^s. Seruare ab illo ut no molestiā habeas, et no coinqnaber^s in pctō illi. Deflecte ab illo, et inuenies requie et no accidia beris in stulticia illi. Sup pūbū qd grauabit. Et qd illi aliud nomē ꝑ fatu. Arenaz et saltē et massam ferri facil^r est ferre, ꝑ hoīz imprudētē et fatu et impiu. Sic loramētū ligneū colligatū fundamēto edificiū no dissoluēt, sic et cor pfirmatū in cogitatiōe p̄filij. Logitat^r sensati, in oī tpe vel metu no deprauabit. Sic ornat^r arenosus i pariete limpido, et sic palee in excelsis et cemēta sine impensa posita ꝑ faciē venti no pmanebūt sic et cor timidū in cogitatōe stulti ꝑ impetū tis moris non resistet, sic et cor trepidū in cogitatione fatui oī tpe no metuet: s^r et q in pceptis dei pmanet sp. Hungēs oculū deducit lachrymas et q pungit cor pfert sensum. Mittens lapidē in volatilia deīciet illa: sic et q cōuiciaf amico: dis soluit amiciciā. Ad amicū et si pduxer^r gladium no desperes, est em regressus ad amicū. Si apur erit os triste, no timeas. Est em pcordatio excep̄to puitio et impropio et supbia et misterij reuelatōe et plaga dolosa. In his oīb^r effugiet amicus. Fidē posside cū amico i paupertate illi. vt et in bonis illi leter^r. In tpe tribulatōis illi pma ne illi fidelis, vt in hereditate illius coheres sis. An ignē camini vapor et fum^r ignis inaltaf: sic et an sanguinem maledicta et p̄tumelie et mine. Amicū salutare no pfundar^r. A facie illi no me abscōdā: et si mala mihi euenerint p illū, sustinebo. Dis q audiet cauebit se ab eo. Quis dabit orī meo custodiā, et sup labia mea signaculū certū vt no cadā in ip̄s, et lingua mea pdat me.

L.S. Oratio cōtra supbiā: gulā: et luxuriam et de iuratiōe, de blasphemia et de disciplinata loqla: de trib^r generib^r pctōꝝ de p̄futatōe hoīs volentis peccare de multis pctis p̄currētibus in adulterio de laude timoris dñi

XXIII
Domine p̄t et dñator vite mee: me derelinq; me in cogitatu et consilio eoz nec sinas me cadere i illa exprobratio ne. Quis supponit in cogitatu meo flagella et in corde meo doctrinā sapientie vt ignorationibus eoꝝ no parcāt mihi et no appareāt delicta eoꝝ et ne adincrescāt ignorantie mee, et multipli cent delicta mea, et pctā mea abūdet, et incidā in p̄spectu aduersarioꝝ meoꝝ et gaudeat inimic^r meus Dñe pater et deus vite mee ne derelinq; me in cogitatu illoꝝ. Et tollentiā oculoꝝ meoꝝ ne dederis mihi et oē desideriū auerte a me. Aufer a me ventris p̄cupiscētias et p̄cubit^r p̄cupiscētias ne app̄hendāt me et aie irrcuerenti et infirmitate ne tradas me. Doctrinā oīs audite filij

et q custodierit illā no periet labiſ suis: nec scādalizabitur in opibus nequissimis. In vanitate sua app̄hendit pctō, et supbus et maledictus scādalizabit in illis. Iurationi no assuescat os tuū: multi em casus in illa. Noiatio ꝑ dei non sit assida in ore tuo: et noībus pctōꝝ non admīscearis: qm no eris immunis ab eis. Sicut em seruus interrogatus assidue a liuore no minuit sic oīs iurās et noiāns in toto a pctō no purga bit. Vir multū iurās implebit iniq;itate, et non discedet a domo illius plaga. Et si frustrauerit infra. xxvii. b fratre: delictū illi sup ipm erit, et si dissimulauerit, delinquit dupliciter: et si inuacuūs iurauerit no iustificabit. Replebit em retributione dom^r illius. Est et alia loqla ꝑ ria morti: no inueniat in hereditate iacob. Etem a misericordibus oīa hec auferent, et in delictis no voluptabūt. Indisciplinose loqle no assuescat os tuū: est em in illa ꝑbū pcti. Demēto pris et m̄fis tue, in medio em magnator^r p̄sistis ne forte obliuiscat te de in cōspectu illoꝝ, et assiduitate tua infatuar^r im properiū patiaris, et maluisses no nasci: et diem nativitatis tue maledicas hō assuetus in ꝑbis im properiū: in oīb^r dieb^r suis no erudit^r. Duo genera abūdat in pctis: et tertū adducit irā et pditionē. Aia calida qsi ignis ardēs no extiguet donec aliquā glutiat et hō neq; in ore carnis sue no desinat donec incendat ignē. Hoī fornicario oīs panis dulcis: no fatigabit trāsgrediēs v̄sq; ad finē. Dis hō q trāsgredit^r lectū suū p̄temnes in aīam suā et dicēs, quis me videt tenebre cir cūdāt me, et parietes cooperiūt me, et nemo circūspicit me quē ꝑ cor, delictor^r meoꝝ no memorabit altissim^r et no intellexit qm oīa videt oculus illi: qm expellit a se timorē dei hmōi hoīs timor, et oculi hoīm tunētes illū, et no cognouit qm oculi dñi multo pl^r lucidores sunt sup sole circūspiciētes oīs vias hoīm, et p̄fundū abyssi, et hoīm corda intuētes i abscōditas p̄tes. Dño em deo anq; crearent oīa sunt agnita, sic et post pfectū respicit oīa. Hic in plateis ciuitat̄ vīdica bitur, et qsi pull^r equin^r fugabit, et vbi no spauit app̄hendet. Et erit dedec^r oībus, eo q no intellexerit timorē dñi. Sic et mulier oīs relinqns virū suū et statuēs hereditatē ex alieno m̄rimonio. Prō em in lege altissimi incredib ilis fuit et secundo virū suū dereliquit, tertio i adulterio fornicata ē, et ex alio viro filios statuit sibi, hec in ecclesiā adduceat, et in filios ei respicet. No tradēt filij ei radices, et rami ei n̄ dabūt fructū. Dereliquēt in maledictū memoriam ei, et dedecus illi no delicitur. Et agnoscent q derelicti sunt qm nihil meli^r est q timor dei, et nihil dulcius q respicere in mādatis dñi. Glia magna ē sequi dñm, longitudo em dieꝝ assūmetur ab eo.

L.S. De laude sapie, dicit sapiētia se ex ore,

η. Reg. xvi. d

Esaie. xxxi. 6

Ecclesiasticus

altissimi prodijſſe, enarrat que fecerit de requie
quam inuenit.

La. XXIII.

Sipientia laudabit aiaz suā. et in deo ho-
norabit. et i medio pp̄li sui gloriabit. et i ec-
clesiis altissimi aperiet os suū. et i p̄spe-
ctu virtutis illi? gloriabit. et i medio pp̄li sui exalta-
bit. et in plenitudine scā admirabit. et in m̄ltitu-
dine elector̄ h̄ebit laudē. et inf bñdictos bñdice-
tur dicens. Ego ex ore altissimi pdm̄. pmogeni-
ta aī oēm creaturā. Ego feci in celis vt oriret
lumē indeficiēs. et sic nebula teri oēm trā. Ego
in altissimis h̄itani. et thron? me? in colūna nub
Gyrū celi circūm sola. et pfunduz abyssi pene
traui. et in fluctib? maris ambulaui. et in oī ter-
ra steti. Et in om̄i pp̄lo et in oī gente p̄matū h̄ui
et oīuz excellētiū et humiliū corda virtute calcani
Et in his oībus requiē q̄siui. et i hereditate dñi
morabor. Tūc p̄cepit et dixit m̄bi creator oīuz.
et q̄ creauit me requeuit in tabernaclo meo. et di-
xit m̄bi. In iacob inhita et in isrl̄ hereditare. et i
electis meis mitte radices Ab initio et aī seckla
creata sum. et vsq; ad futurū seculū nō definā. et i
habitatiōe sc̄tā corā ipso misstrau. Et sic i syon
firmata sum et in ciuitate sc̄ificata s̄l̄ requeui. et i
ih̄l̄m ptas mea. Et radicau in pp̄lo honorifi-
cato. et in ptes dei mei h̄ereditas illi? et i pleni-
tudine scōp̄ detentio mea. Quasi cedr? exalta-
ta suz i libano. et q̄si cyphsus i mōte syon. q̄si pal-
ma exaltata suz i cades. et q̄si plātatio rose i hie-
richo. Quasi oliua speciosa in cāpis et q̄si plata-
nus exaltata sum iux aquā in plateis. Sic cina-
momū et balsamū aromatizās odore dedi. Qua-
si myrra electa dedi suavitatē odoris. et q̄si sto-
rax et galban? et vngula et gutta. Quasi liban?
nō incisus vaporau hitationē meā. et q̄si balsa-
mū nō mixtū odor me?. Ego q̄si therebinth? ex-
tendi ramos meos. et rami mei honoris et ḡre. Ego q̄si vit̄ fructificau suavitatē odoris. et flo-
res mei fruct? honoris et honestat̄. Ego m̄ pul-
chre dilectionis. et timoris. et agnitionis et scē spei
In me ḡra oīs vie et virtut̄. i me oīs spes vite et
virtut̄. trāsite ad me oīs q̄cupiscit me. et a ḡna
tōib? mcis adimplem̄ Spūs ei me? sup mel dul-
cis et hereditas mea sup mel et fauū. Memoria
mea in gnatione seculoruz. Qui edūt me adhuc
esuriēt. et q̄ bibūt me adhuc sitient. Qui audit
me nō cōfundef. et q̄ opans in me nō peccabūt
Qui clucidat me. vitā eternā habebūt. Nec oīa
liber vite et testamētū altissimi. et agnitio virtut̄
Legē mādauit moyses in p̄cepti iusticiar̄. et he-
reditatē domui iacob et isrl̄ p̄missiōes. Posuit
david puero suo excitare regē ex ip̄o fortissimū
et i throno honoris sedentē in sempiternū. Qui
iplet q̄si p̄byson sapiaz et sic tigris i dieb? nouo-
rū. Qui adimplēt q̄si eufrates sensuz. Qui mul-

triplicat q̄si iordanis in tpe messis. Qui mittit
disciplinā sic lucē et assistēt q̄si gyō in die vide-
mie Qui pficit prim? scire illā. et infirmi or nō in-
vestigabit eā. Amari em̄ abūdabit cogitatio ei?
et p̄siliū illi? in abyſſo magna. Ego sapiētia effu-
di flumina: ego q̄si trames aq̄ immēse de fluvio.
Ego q̄si fluui? dorix. et sic aq̄duct? exiui de padi-
so. Diri. Rigabo horū plātationū et inebriabo
pt? mei fructū. Et fact? est m̄bi trames abūdās
et fluui? me? appropinquit ad mare. Qm̄ doctri-
nā q̄si aī lucanū illumīo oīb?. et enarrabo illum
vsq; in longinquū. Penetrabo inferiores ptes
terre. et inspiciā oēs dormiētes. et illūinabo oēs
sperātes in dño. Adhuc doctrina q̄si p̄p̄hetiā ef-
fundā et relinquā illā q̄rētib? sapiētia et nō des-
nā in p̄genies illoꝝ vsq; in euū sc̄m. Vide qm̄ in
nō soli m̄bi laborau: sed oīb? exq̄rētib? virtatē.
C. S. De tribus que placent deo. et de tribus
q̄ oīt. de nouē insuspīabilibus. de decimo ma-
xime. de malicia mulieris neq̄p̄

XXV

Trib? placitū est spūi meo. q̄ sunt p̄ba-
ta corā deo et hoīb?. Cōcordia fratrū. et
amor primor̄. et vir et mulier sibi bñ cō-
sentientes. Tres species odiuit aia mea. et ag-
grauor valde aie illoꝝ. Pauperē supbū. et di-
mitē mendacē. et senē fatiū et insensatū. Que i in-
uetute tua nō cōgregasti. quō in senectute tua i
uenies: Quā speciosum camicie iudiciū. et p̄sby-
teris cognosceſ. p̄siliū Quā speciosa veteramis
sapia. et glōsis intellect? et p̄siliū. Corona senū
m̄lta pitia. et glia illoꝝ timor dei. Nouē insuspī-
cabilia cordis magnificaui. et decimū dicā i lin-
gua hoībus. Nō q̄ iocūdaſ in filijs. viuēs et vi-
dens subuersiōne inimicoꝝ suoꝝ. Btūs q̄ habi-
tat cū m̄liere sensata et q̄ ligna sua nō est lapsus
et q̄ nō fuiuit indignis se. Btūs q̄ inuenit ami-
cū vez. et q̄ enarratiūsticā auri audiēti. Quam
magin? q̄ inuenit sapiētia et sciētā: s̄ nō est sup-
timentem dñm. Timor dei sup oīa se supposuit.
Btūs hō cui donatū est h̄re timorē dei. Qui te-
net illū. cui assimilabit. Timor dei imitū dilectio-
nis ei?: fidei aut̄ initū agglutinādū est ei. Dis-
plaga tristitia cordis est. et oīs malicia neq̄tia
mulieris. Et oēm plagā et nō plagā videbit cor-
dis: et oēm neq̄tia et nō neq̄tia mulieris. et oēm
obductū et nō obductū odiētū et oēm vīdictaz et
nō vindictā inimicoꝝ. Nō ē caput nequi? sup ca-
put colubri. et nō ē ira sup irā m̄lieris. Cōmora-
ri leoni et draconis placbit. q̄ h̄itare cū muliere
nequa. Neq̄tia mulieris imitat faciē ei?. et obces-
cabat vultū suū tāq̄ v̄sus. et q̄si saccū oīdet in
medio primor̄. Ingemuit vir ei? et audiens su-
spirauit modicū. Breuis oīs malicia sup mali-
ciam mulieris. sois peccator̄ cadat sup illā. Si
cut ascensus arenosus in pedibus veteranis; sic

21

23

C

Ian. vi. d

Gen. ii. b
D
Josue. iii. d

Ecclesiasticus

mulier linguata hoī q̄eto. Ne respicias in mulieris spēm t̄ nō p̄cupicas mulierē in spē. **M**ulieris ira irreuerentia, t̄ pfuso maḡ. **M**ulier si p̄matū h̄eat. **H**rio est viro suo. **L**or humile t̄ facies trist̄ t̄ plaga mortis: mulier neq̄. **M**an⁹ debiles t̄ genua dissoluta. mulier q̄ nō beatificat virū suū. A muliere initū factū ē peccati t̄ p̄ illā oēs morimur. Nō des aq̄ tue exitū nec modicum, nec mulieri neq̄ venā p̄deūdi. Si non ambulauerit ad manū tuā, cfundet te in p̄spectu ūmicoꝝ. A carni⁹ tuis abscide illā: ne semp te abutatur.

L.S. De laude mulieris bone, de timore trum, t̄ quarto de muliere zelotypa t̄ ebriosa, de filia, de duob⁹ mouētib⁹ tristiciā: t̄ tertio mouēte irā, de duab⁹ specieb⁹ piculosis. **Ca. XXVI.**

Mulieris bone beat⁹ vir numer⁹ em⁹ annoꝝ illoꝝ duplex. **M**ulier fortis oblectat virū suū t̄ annos vite illi⁹ in pace implebit. **P**ars bona mulier bona in parte bona timētiū deū dabit viro p̄ factis bonis: dñi⁹ t̄ paupis cor bonū in oī tpe vult⁹ illorū hilaris. A trib⁹ timuit cor meū. t̄ in q̄rto facies mea metuit. Delaturā ciuitatis t̄ collectionem ppli: t̄ calūniā mendacē: sup mortē oia grauia. Dolor cordis t̄ luct⁹. mulier zelotypa. In muliere zelotypa flagellū lingue: oībus cōmunicans. **S**ic hoū iugū qđ mouēt: ita t̄ mulier neq̄. Qui tenet illā, q̄li q̄ app̄hēdit scorpionē. **M**ulier ebriosa ira maḡ t̄ p̄tumelia. t̄ turpitudi illi⁹ nō teget. Fornicatio mulieris in excellentia oculoꝝ, t̄ in palpebris illi⁹ agnoscer̄. In filia nō adiuer, t̄ tēte se firma custodiā ne iuventa occasione abutat̄ se. Ab oī irreuerētia oculoꝝ ei⁹ caue. t̄ ne mireris si te neglererit. **S**ic viator sitiēs ad fontē os apiet t̄ ab oī aq̄ p̄tia bibet p̄ oēm palū sedebit t̄ p̄ oēm sagittā apiet pharetrā, donec deficiat. **G**ra mulieris sedule delectabit virū suū: t̄ osfa illi⁹ impingnabit. Disciplina illi⁹ datū dei est. **M**ulier sensata t̄ tacita nō est immutatio erudit̄ aie. **G**ra super ḡfam: mulier sc̄tā t̄ pudorata. Dis aūt ponderatio nō est digna cōtinētis aie. **S**ic sol oriēs mūdo i altissimis dei; sic mulieris bone species in ornamētum dom⁹ ei⁹. Lucerna splendēs sup cādelabruꝝ sc̄tū. t̄ spēs faciei sup etatē stabilē. **C**olūnc auree sup bases argēticas et pedes firmi sup plātas stabilis mulieris. **S**ūdamēta eterna supra petrā solidā: sic mandata dei in corde mulieris sc̄tē. In duob⁹ p̄tristatū ē cor meū et in tertio iracūdia mihi aduenit. **H**irbellator deficiēs p̄ inopiā: et vir sensat⁹ p̄tēp⁹ et q̄ trāsgredif a iusticia ad pctm̄ de⁹ paramit eū ad rompheā. Due spēs difficiles et periculoſe mihi apparuerūt. Difficile exiūt negociās a negligētia: et tñ iustificabif caupo a pctis labiorꝝ. **L.S.** De paupe volēte ditari, de vendit oze

de p̄bo timoris dñi. de p̄batōe hoīs t̄ cognitōe cordis de sequēdo iusticia. de incōstantia stulti de tpantia p̄bi. de nō iuratiōe. de nō reuelādis archanis amici. de p̄ditōe amici. q̄ impi⁹ machi natur malū qđ redit in ip̄m.

XXVII. **P**ropter inopiā multi deliq̄rūt, et q̄ q̄rit locupletari auertit oculū suū. Sicut in medio cōpaganis lapidū pal⁹ figit: sic t̄ inter mediū venditōis et emptiōis angustiabit peccatis. **L**otcref cū delinq̄nte delictū. Si nō i timore dñi tenueris te instanter, cito subuerteē dom⁹ tua. **S**ic in p̄cussura cribri remanebit puluis: sic aporia hoīs in cogitatu illi⁹. **V**asa figuli p̄bat fornar. et hoīes iustos tēptio tribulatōis. **S**ic rusticatō de ligno oñdit fructū illi⁹ sic p̄bū ex cogitatu cordis hoīs. **A**n p̄monē nō laudes virū b em⁹ tēptatio ē hoīm. Si seq̄ris iusticiā ap̄ p̄bendes illā, et indues q̄li pondere honoris, t̄ inhabitabis cū ea et p̄teget te i sempiternū. t̄ i die agnitiōis iuuenies firmamētū. **V**olatilia ad sibi filia p̄ueniūt, t̄ veritas ad eos q̄ opant illā reuertet. **L**eo venationi insidiat̄ semp: sic p̄cta opantib⁹ inq̄tate. **H**omo sensat⁹ in sapia manet sic sol nā stult⁹ sic luna mutat⁹. In medio iſensa torū serua verbū tpi. in medio aūt cogitatiū assī diuīs esto. Narratio peccatiū odiosa, t̄ risus illoꝝ in delictis peccati. **Z**oqla mltū iurās horri pilatōe capiti statuet, t̄ irreuerētia ip̄i⁹ obturatio aurū. **E**ffusio sanguis in rixa supborꝝ, t̄ maledictio illoꝝ audit⁹ grauis. Qui denudat arca na amici fidē p̄dit, et nō inueniet amicū ad animū suū. **D**lige p̄mū, et coniūgere fide cū illo. Qđ si denudauer̄ abscōsa illi⁹, nō p̄seq̄ris post eū. **S**ic em⁹ hoī q̄ p̄dit amicū suū, sic t̄ q̄ p̄dit amiciā p̄imi sui. Et sic q̄ dimittit auē d̄ manu sua sic q̄ reliq̄sti p̄mū tuū, et nō eū capies. Nō illū seq̄ris, qm̄ lōge abest. **E**ffugit em⁹ q̄li caprea de laqueo, qm̄ vulnerata ē aīa ei⁹. Ultra cū nō poteris colligare, t̄ maledicti ē cōcordatio. Denudare aūt amici mysteria, despatio ē aie infelicitis. Annuēs oculo fabricat iniq̄, t̄ nemo eū abiūciet. In p̄spectu oculoꝝ tuor̄ p̄culcabit os suū, t̄ su p̄rouer. x.b per p̄mones tuos admirabis. Nouissime aūt puer tet os suū, t̄ in p̄bis tuis dabit scandalū. **M**ulta audiui, t̄ nō coēqui ei, t̄ dñs odiet illū. Qui i al tū mittit lapidē: sup caput ei⁹ cadet, t̄ plaga dolorosa dolosi dimidet vulnera. Et q̄ fouēa fodit icidet i eā t̄ q̄ statuit lapidē p̄mū suo offendit in eo, t̄ q̄ laqueū ali⁹ ponit, p̄bit in illo. **F**aciēti nequissimū cōsiliū sup ip̄m deuoluef t̄ nō agnoscat vñ a dueniet illi. Illusio t̄ impropriū supborꝝ, et vindicta sic leo insidiabit illi. Laq̄o p̄bunt qui oblectant̄ casu iustorꝝ, dolor aūt cōsu met illos anteq̄ moriātur. **I**ra et furor vtraq̄ erecrabilia sunt et vir p̄tōr cōtinēs erit illoꝝ.

B

B

infra. xiij. a

5. xxiiij. b

E

p̄uer. xxvi. b

D

Eccs. x. b

Ecclesiasticus

L. De nō qrendavindicta sed remittenda
offensa, de viciis lingue et de periculis eius.

Ui vidi cari vult a dño. **XXVIII.**

Quiuenet vindictaz: et peccata illius seruabit. Relinque primo tuo nocente te et tūc deprecanti tibi peccata soluent. Hō hoī reseruat irā et a deo qrit medelā. In hoīem silēm sibi nō h̄z misericordiā. et de peccatis suis dep̄cat. Ip̄e dū caro sit resuauat irā et ppicationē petit a deo. Quis exorabit p delictis illi? Memento nouissimoz, et desine inimicari. Zabitudo em̄ et mors innēt in mādat̄ ei? Memorare timorē dei; et non irascaris primo. Memorare testamē tuū altissimi et despice ignorantia primi. Abstine te a lite et minues peccata. Hō em̄ iracūd̄ incendit litē: et vir peccator turbabit amicos: et in medio pacē habētū immittit inimiciciā. Sc̄d̄ em̄ ligna silue: sic ignis exardestit et sc̄d̄ virtutē hominis sic iracūdia illi? ent: et sc̄d̄ substatiā suā exaltabit irā suā. Certamē festinatum incendit ignē: et lis festinans effundit sanguinē et lingua testificans adducet mortē. Si sufflaueris quasi ignis exardebit: et si expueris sup illā extingueſt. Ultraqz ex ore pf. ciscunf. Susurro et bilinguis maledic̄. multos em̄ turbavit pacē h̄ntes. Lingua tertia multos p̄mouit et disp̄sit illos de gēte in gentē. Liuitates muratas diuitū destruit et domos magnatoruz effodit. Virtutes pploz p̄cidit et gentes fortes dissoluit. Lingua tertia mulieres viratas ciccit. et prauuit illas labori b̄ suis. Qui respicit illā nō habebit requiē: nec habebit amicū in q̄ reqescat. Flagelli plaga luo rem facit. plaga autē lingue p̄minuet ossa. Multi ceciderūt in ore gladij: sed nō sic quasi q̄ interierūt p̄ linguā suā. Beati q̄ tect̄ est a lingua neq̄ q̄ i iracūdia illi? nō trāsmit: et q̄ nō attraxit iugū illi? et in vīculis ei? nō est ligat?. Iugū em̄ illi? iugū ferreū est: et vinculū illi? vinculuz creū est. Mors illi? mors neq̄ssima: et utilis poti? infiſti? q̄ illa. Perseuerantia illius non pmanebit: sed obtinebit vias iniustoz. In flāma sua nō cōbūrct iustos. Qui dcrelinquit dñm: incidet in illā et exardebit in illis et nō extingueſt: et immitet in illos quasi leo et q̄si pardus ledet illos. Sepia aures tuas spinis et linguā neq̄ noli audire et ori tuo facito ostia: et seras auribus tuis. Aurū tuū et argētū tuū p̄fla: et v̄bis tuis facito statērā: et frenos ori tuo rectos: et attēde ne forte labaris in lingua: et cadas in p̄spectu inimicoz infideliātū tibi: et sit casus tuū insanabilis i mortē. **L.** De pecūnia p̄modāda et fenore de dāda elemosyna. de fideiūfforū heretico de frugalitate et hospitalitate. **Ca. XXIX.**

Qui facit m̄icordiā fenerat primo suo. et q̄ p̄ualet manu: mandata scruat. Fene-

rare primo tuo in tpe necessitatis illi?, et iterū redde primo in tpe suo. Cōfirma verbū et fides liter age cū illo. et in om̄i tpe inuenies qđ tibi necessariū est. Multi q̄si inuentionē estumauerūt fen̄. et p̄stiterūt molestiaz his qui se adiuuerūt. Donec accipiāt. osculātur manū dātis. et i pm̄fessionib̄ humiliant vocē suā. in tpe redditionis postulabit tps. et loquet verba tcdij et murmurationū. et tps causabit. Si aut̄ potuerit redde re aduersabif. Solidi vir reddet dimidiū. et cōputabit illud q̄si inuentionē. Si aut̄ fraudabit illū pecunia sua. et possedebit illū inimicū grati et cōmitia et maledicta reddet illi. et p̄ honore et bñficio reddet illi p̄tumelā. Vlti nō causa neq̄ tie nō fenerati sūt. sed fraudari gratis timuerūt. Ucrūt̄ sup humilē aīo fortior esto. et p̄ elemosyna nō trābas illū. Propter mandatū assume pauperē. et pp̄t in opia ci?ne dimittas eū vacuū. Perde pecuniā pp̄t frēm et amicū. et nō abscondas illā sub lapide in pditionē. Pone thesaurū tuū in pceptis altissimi. et p̄derit tibi maḡ q̄ au rū. Cōclude elemosynā in corde paupis. et h̄ p̄ te exorabit ab om̄i malo. Elemosyna viri q̄i sacculū cū ip̄o. et ḡfaz hoīs q̄i pupillā p̄suabit et poſtea resurget et retribuet illis retributionē vni cuiq̄ i caput illoz. Sup scutū potētis et sup lanceā. aduersus inimicū tuū pugbit. Vir bonū fidē facit primo suo. et q̄ p̄diderit p̄fusionē dereliquet sibi. Grām fideiūfforis ne obliuiscaris. dedit em̄ p̄ te aīam suā. Repromissorē fugit p̄tōr et immudus. Bona repromissoris sibi ascribit peccator. et ingrat̄ sensu derelinqt liberantē se. Vir repromittit de primo suo. et cū p̄diderit resuerentia derelinqueſt ab eo. Repromissio neōſſima multos p̄dedit diligētes. et p̄mouit illos q̄si fluct̄ maris. Viros potētes gyrās migrare fec̄ et vagati sunt in gētibns alienis. P̄tōr trāsgrediens mandatū dñi incidet in pmissionē neq̄ et q̄ conaf multa agere. incidet in iudicium. Recuperā p̄imū ſim p̄tuitē tuā. et attēde tibi ne incidas. Initū vite hoīs aq̄ et panis et vestimentū et dom̄ p̄tegēs turpitudinē. Melior est vīc̄ pauperis sub tegmine afferuz q̄i epule splendide in pegre sine domicilio. Minimū p̄ magno placeat tibi. et impropiū pegrinationis nō audies. Vita neq̄ hospitādi de domo in domū: et vbi hospitabit̄: nō fiducialit̄ aget nec apiet os. Hospitabit̄: et pascet et potabit ingratos: et adhuc amara audiet. Trāsi hospes et oīna mensam. et q̄ in manu habes ciba ceteros. Ex a facie honoris amicoz meoz necessitudine domus nice. hospitio mihi factus es frater. Grauia h̄ hoī h̄nti sensum. correptio dom̄ et improperiū feneratoris. **L.** De disciplia filioz. d̄ bono sanitatisq̄ melior ē mors q̄ vita amara. de sapientia absco-

Ecclesiasticus

dita, de iocunditate cordis et tristitia; XXX

Qui diligit filium suum assiduat illi flagella
ut letet in nouissimo suo: et non palpet per
temporum ostia. Qui docet filium suum lauda-
bit in illo: et in medio domesticorum in illo glorabi-
tur. Qui docet filium suum in zelum mittit inimicuum: et
in medio amicorum glorabit in illo. Mortuus est prius ei
et quasi non est mortuus. Silencem enim reliquit sibi post se.
In vita sua vidit et letat est in illo. In obitu suo
non est tristus: nec confusus est coram inimicis. Reli-
quit enim defensorem domum inimicos: et amicis redi-
dente gratiam. Pro aiabus filiorum colligabit vul-
nera sua: et super omnem vocem turbabunt viscera eius.
Equus indomitus euadet durum: et filius remissus
euadet precepit. Lacta filium tuum et paudente te faci-
et lude cum eo et contrastabit te. Non corideas illi
ne condoleas: et in nouissimo obstupescet dentes
tui. Non des illi potestate in iuventute: et ne despici-
cias cogitatus illius. Curua ceruicem eius in iuven-
tute: et tu de latera eius dum infans es: ne forte in-
duret et non credat tibi: et erit tibi dolor aie. Doce
filium tuum et opare in illo: ne in turpitudinem illius
offendas. Melior est paup' sanus et fortis viri-
bus quam diues imbecillis et flagellatus malicia.
Salus aie in scientia iusticie: et melior est omni au-
ro et argento: et corpus validum quam cesus imensus.
Non est cesus super censem salutis corporis et non est ob-
lectamentum super cordis gaudium. Melior est mors
quam vita amara: et reges eterna quam lagor pseuerans.
Bona abscondita in ore clauso quasi appositiones
epularum circumsite sepulchro. Quid perderit liba-
tio idolo? Nec enim manducabit nec odorabit. Sic
quod effugiat a domino et portas mercedes iniqtas. Vi-
dens oculis et ingemiscens sic spado complectens
yginem et suspirans. Tristia non des aie tue: et non
affligas temetipm in opilio tuo. Iocunditas cor-
dis hec est vita hois et thesaurus sine defectione
scientiae: et exultatio viri est longeuitas. Misere-
re aie tue placens deo et cotine: et congrega cor tuum
in scientia eius et tristia longe expelle a te. Multos
enim occidit tristia: et non est utilitas in illa: Zelus
et iracundia minuet dies: et annus tempore senectam addu-
cet cogitatus. Splendidum cor: bonum in opulis est
epule enim illius diligenter fiunt.

L.S. De honestatis vigilia. de cogitatu rei per-
sentis. de laboratibus diuitiis. de laude diuitiis
sine macula. de ebrietate vitanda et laude sobrie-
tatis. XXXI

Vigilia honestatis tabefaciens carnes et
cogitat illius auferet somnum. Logitat
psalmie auertit sensum: et infirmitas grauis
sobria facit animam. Laborauit diues in congrega-
tione substanciali: et in rege sua replebit bonis suis.
Laborauit paup' in diminutio vicit: et in fine in-
ops fit. Qui aurum diligit non iustificabit. et quod in-

sequitur presumptione replebitur ex ea. Multi dati
sunt in auri casus et facta est in specie ipsius predicationis il-
lorum. Lignum offendit et auctor sacrificatur: ve illi qui
sectant illud, et oī ipsi imprudētes depiet in illo. Bea-
tus diuīs qui inuenit est sine macula et qui post aurum
non abiit: nec spaurit in pecunia et thesauris. Quis
est hic et laudabilis eū? Fecit enim mirabilia in vita
sua. Qui probat est in illo et perfectus inuenit est: et erit il-
li gloria eterna. Qui potuit transgreditur non est transgres-
sus: et facere mala et non fecit. Ideo stabilita sunt ho-
na illius in domino et elemosynas illius enarrabit oī ec-
clesia scotorum. Supra mensam magnam sedisti: non
apias super illā fauce tuā porrum. Non dicas si misericordia sit
quod super illā sunt. Memetō quoniam malus est oculus ne
qua. Ne quis oculo quod creatum est ab omni facie sua
lachrymabitur cum viderit. Ne extēdas manū tuam
porrum: et iudicia contaminatus erubescas. Nec copri-
maris in coniunctio vino. Intellige quod sunt proximi
tui ex tempore. Uttere quasi homo frugi his quod tibi appo-
nuntur: ut non cum manducas multum odio habearis.
Lessa porrum causa discipline et noli nimis esse ne for-
te offendas: et si in medio mictorum sedisti: porrum illis
ne extēdas manū tuam: nec porrum possas bibere:
Quā sufficiēs est homini cruditorum vīnum et riguum. et in dor-
miendo non laborabis ab illo et non senties dolorem
Vigilia et cholera: et tortura viro infrunitor: som-
nus sanitatis in homine parco. Dormier utque māe
et aia illius cum ipso delectabis. Et si coactus fueris in
edēdo mictū surge in medio et vomere: et refrigeras-
bit te: et non adduces corpori tuo infirmitatem. Audi
me fili: et non spuras me: et in nouissimo iuuenies
vība mea. In oībus opib' tuis esto velox: et oīs i-
firmitas non occurret tibi. Splendidū in panib' hunc
dicet labia multorum et testimonium virtutis illius fis-
dele. In nequissimo pane murmurabit ciuitas: et
testimonium nequicie illius verum est. Diligētes in vīno no-
li prouocare: mictos enim extinxerunt vīnum. Ignis pro-
bat ferrum durum: sic vīnum corda supborum arguet in
ebrietate potatum. Equa vita hominis: vīnum in sobrie-
tate: si bibas illud moderate eris sobrius. Que est
vita quam minus vīno? Quid defraudat vitā? mors
Vīnum in iocunditate creatum est: et non in ebrietatem
ab initio. Exultatio aie et corporis vīnum moderate
potatum. Sanitas est aie et corporis: sobrius potus
Vīnum multum potatum: irritationē et iram et ruinas
multas facit. Amaritudo aie vīnum mictū potatum.
Ebrietatis aīositas imprudētis offendit: mino-
rans virtutem et faciens vulnera. In coniunctio vi-
ni non arguas primū et non despicias eum in iocunditate illius: Verba impudicij non dicas illi et non
premas illū in repetendo.

L.S. De rectore discreto. de discretione et lau-
de predicatoris. quod audiens raceat ne indiscrete re-
spondeat. de timente deum. de prudentia. de fide
et fiducia in deum. XXXII

Ecclesiasticus

A

Rectorē te posuerunt noli extolli, esto in illis q̄si vñ et ip̄is. Curā illoꝝ habe et sic p̄sidera et oī cura tua explicita recum bevt leteris pp̄ fillos et ornamētū ḡfe accipias coronā; et dignationē p̄seq̄ris corrogatōis. Loq̄re maior natuꝝ decet em̄ te. Pr̄mū v̄b̄ diligēti sciam; et nō ip̄edias musicā. Abi audit⁹ nō est nō effundas f̄monē, et ip̄ortune noli extolli i sa pientia tua. Gēmula carbūculi i ornamēto auri; et cōpatio musicor̄ in cōuiuio vini. Siꝫ in fabri catōe auri signū est smaragdi; sic numer⁹ musico rū in iocūdo et moderato vino. Audi tacēs; et p̄ reuerētia accedet tibi bōa ḡra. Adolescēs loq̄re i tua causa vix cū necesse fuerit. Si bis interrogat⁹ fueris; habeat caput respōlū tuū. In mltis esto q̄si inscius; et audi tacēs sil et q̄rens. In medio magnator̄ loq̄ nō p̄sumas, et vbi sunt senes nō multū loq̄ris. An grandinē p̄bit coruscatio; et an v̄ecundā p̄bit ḡra; et p̄ reuerētia accedet tibi bona ḡra. Et hora surgēdi nō te trices. Pre curre aut̄ p̄or in domū tuā, et illic aduocare et illic lude, et age p̄ceptōes tuas et nō in delictis et v̄bo sup̄bo. Sup̄ his oīb̄ bñdicito dñm q̄ fec̄ te et inebrīatē te ab oīb̄ bonis suis. Qui timet deū accipiet doctrinā ei⁹. et q̄ vigilauerint ad illum inueniēt bñdictionē. Qui q̄rit legē ip̄lebis ab ea, et qui insidiose agit scādalizabis ab ea. Qui timet deū inueniēt iudiciū iustū; et iusticias q̄si lumēn accēdent. Peccator hōvitabit correptionē et f̄m volūtate suā iuemet cōparationē. Vir cōsili⁹ nō dispdet intelligētiā. alien⁹ et supbus nō p̄timescet timore. Etiā postq̄ fecit cū eo sine p̄silio et suis insectatōib⁹ arguet. Fili⁹ sine p̄filio nihil facias; et post factū nō peniteb. Invia ruine nō eas et nō offendes i lapides nec credas te vie laboriosē me ponas aīe tue scandalū. Et a fili⁹ tuis caue; et a domesticis tuis attēde. In oī ope tuo crede ex fide aīe tue. hec ē em̄ p̄suatio mādatōꝝ. Qui credit deo attēdit mādatis; et q̄ confidit in illo nō minoratus erit.

L.S. De liberatōe pp̄ter timorē dñi, de rñsiōe sapiētis et idiscretiōe fatui, q̄ in oīb̄ rebus ē ordo rōnalis. q̄ hō ita ē in manu dei sic lutū i manu figuli. de oppositiōe duor̄ q̄ duo, et vñus s̄ vñū: ne des honorē et substatiā tuā alteri in vita tua, nō te subiicias ip̄m. de disciplina fuor̄.

B

Amenti deū nō occurrent **XXXIII** mala; sed in tēptatiōe de⁹ illū cōfūabit et liberabit a malis. Sapiēs nō odit mā data et iusticias et nō illideſ q̄si in p̄cella nauis. Hō sensat⁹ credit legi dec̄: et lex illi fidelis. Qui infrogationē manifestat parabit v̄bū; et sic dc̄p̄cat⁹ exaudic̄. et p̄suabit disciplinā; et tūc rñdebit. Preccordia fatui q̄si rota carri. et q̄si axis v̄sat⁹ cogitat⁹ illi⁹. Equ⁹ enīssari⁹; sic et amic⁹ sub

sannator̄ sub oī sup̄asedēte binuit. Quare dies diē sup̄at et iterū lux lucē: et ann⁹ annū a solc. A dñi sciētia separati sūt. facio sole et p̄ceptū custodiēte p̄ dei sapientiā dividunt. Et imutauit tpa et dies festos ip̄orū et i illis dies festos celebra, uerū ad horā. Ex ip̄is exaltauit et magnificauit de⁹ et ex ip̄is posuit in numer⁹ dierū et oēs hoīes de solo et ex terra vñ creat⁹ est adā. In mltitudine discipline dñi separauit eos: et imutauit vias eorū. Et ex ip̄is bñdixit et exaltauit: et ex ip̄is sc̄ificauit: et ad se applicauit. et ex ip̄is maledixit et humiliauit: et p̄uerit, illos a sepatōe ip̄oꝝ. Quasi lutū figuli in manu ip̄i⁹. plasmare illud et dispor̄ere. Oēs vie ei⁹ fīm dispositōez eius: sic hō in manu illi⁹ q̄ se fecit: et reddet illi fīm iudiciū suū. Cōtra malū bonū est: et s̄ vitā mors. sic et cōtra vñz iustū peccator. Et sic intuere in oīa opa altissimi. Duo s̄ duo, et vñū cōtra vñū. Et ego nouis sim⁹ euigilauit et q̄si q̄ colligit acinos post vindemiatores. In bñdictōe dei et ip̄e sperauit: et q̄si q̄ vindemiat repleni torcular. Respicit qm̄ nō mis̄hi soli laborauit: s̄ et oībus exq̄retib⁹ disciplinā. Audite me magnati et oēs pp̄li. et rectores ecclie aurib⁹ p̄cipite. Filio tmulieri: fratri et amico nō des ptātez sup̄ te in vita tua; et nō dederis alij possessionē tuā: me forte peniteat te et dc̄pceris p̄ illis. Dū adhuc sup̄es et aspiras: nō imutabit te oīs caro. Neli⁹ est em̄ vt filij te roget. q̄ te respicere in man⁹ filior̄ tuorū. In oīb̄ opib̄ tuis p̄cellēs esto. Ne dc̄deris maculā in gliam tuaz. In die p̄sumatōis dier̄ vite tue: et in tpe exitus tui distribue hereditatē tuā. Libaria et virga et on⁹ asino: panis et disciplina et opus fūo. Opa tur in disciplina et q̄rit req̄escere: laxa man⁹ illi et q̄rit libertatē. Jugū et lorū curuāt collū dux: et seruū inclināt opatōcs assidue. Seruo maluolo tortura et cōpcdes: mitte illū in operationē ne vacet. Multā em̄ maliciā docuit ociositas. In opa p̄stitue cū: sic enī p̄decet illū. Qd̄ si nō obau dicerit: curua illū p̄pedib⁹ et nō aplifices sup̄ oēs carnē. Verū sine iudicio nihil facias graue. Si ē tibi seru⁹ fidelis, sit tibi q̄si aīa tua. Quasi frēz sic cū tracta. qm̄ in sanguine aīe cōparasti illū. Si lesseris cū iuste in fugā p̄uertet: et si extollēs discēsserit. quē q̄ras: et in q̄ via q̄res illū nescis.

L.S. De somniis: diuinatōib⁹ et augurijs. de mēdacio et vana spe cōfutādo. de prudētia exp̄torū. de laude timentiū deū. de vno edificāte et alio dc̄struēte. de vno orante et alio malcedicēte. de hoīe faciēte bonus in peccatis quē nō exaudiēt dominus.

C. **XXXIII** **A**na spes et mendaciū viro insensato et v̄ somnia extollūt imprudētes. Quasi qui apprehēdit vmbra. et p̄sequit⁹. ventū: sic et q̄ attendit ad visa mēndacia. Scđm hōc vilio

Ecclesiasticus

Somniorum. In facie hominis similitudo alterius hominis
Ab in mundo quod mundabitur. Et a medace quod vix
dicet. Illuminatio erroris et auguria. medacia; et
sonia malefacientium: vanitas est. Et sic perturientes
cor tuum fantasias paties: nisi ab altissimo fuerit
emissavisitatio: ne dederis in illis cor tuum. Vultos
enim errare fecerunt somnia: et exciderunt sperantes
in illis. Sine medacio constitutus est ab omnibus legis. et
sapiencia in ore fidelis coplanabitur. Qui non est tem-
peratus quod sit: Vir in multis exortus cogitabit multa:
et quod multa didicit enarrabit intellectum. Qui
non est temperatus pertus pauca recognoscit. Qui autem in
multis factus est. multiplicabit maliciam. Qui tem-
peratus non est. quod scit. Qui implanatus est. abiudica-
bit nequitia. Multa vidi enarrando: et plurimas
aborum afflictiones. Aliquid est usque ad mortem per-
niciens suis hominibus causa: et liberatur sum gratia dei
Spes timet deum qui est. et in respectu illius bene-
dictus. Spes enim illorum in saluante illos: et oculi dei
in diligentes se. Qui timet dominum nimil trepidabit
et non pauebit quoniam ipse est spes eius. Timet deum
beata est anima eius: ad quem respicit: et quod est fortitudo
eius. Oculi domini super timetes eum: protector potentie:
firmamentum virtutis: tegimur ardoris et umbraculum
meridiani. deprecationis offensionis et adiutorium
casus. exaltas animas: et illuminas oculos. das sani-
tatem et vitam et benedictiones. Immolatus et iniquo
oblatio est maculata: et non sunt beneplacite subsan-
nati in iustorum. Dominus sol sustinetibus se. in via
vitatis et iusticie. Dona iniqvorum non probat altissimum:
nec respicit in oblati iniquorum. nec in misericordie
sacrificiorum corum propitiabiles potestis. Qui offert sa-
crificium et substancia pauperum. quoniam qui victimat filium
in aspectu proximi sui. Nam egentium vita paupers
est: qui defraudat illum. homo sanguinis est. Qui auferit
in sudore panem quoniam qui occidit primum suum. Qui ef-
fundit sanguinem et qui fraudem facit mercenario fra-
tres sunt. Unus edificans. et unus destructor: quod perdest
illis nisi labor. Unus orans et unus maledicens. cui
vocem exaudiet deus. Qui baptizat a mortuo et ite-
rum tagit mortuum quod perficit lauatio illius. Sic homo qui
iciuniat in peccatis suis: et iterum eadem facies quod
perficit humiliando se. Omnes illius quoniam exaudiet.

C. S. Quod beneplacere est orare et sacrificare. de
bilaritate offerendi. de oratione pupilli et vidue et
humiliantis se.

La. XXXV

Qui conservat legem multiplicat orationem. Sa-
crafcium salutare est attendere mandatis
et discedere ab omni iniqitate: et propitiatores
litare sacrificiis super iniusticias: et deprecatione
peccatis recedere ab iniusticia. Retribuet gra-
tia qui offert similagine: et qui facit misericordiam offert sa-
crafcium. Beneplacitum est domino recedere ab iniqitate
et deprecatione propter peccatis recessere ab iniusticia. Non
apparebis ante conspectum domini vacuus. Nec enim

oia propter mandata dei fiunt. Oblatio iusti ipsius
pinguat altare: et odor suavitatis est in conspectu
altissimi. Sacrificium iusti acceptum est: et memoria eius
non obliuiscetur dominus. Hono a deo gloriam redde
deo et non minuas premitias manus tuarum. In omni
dato beneplacere fac vultum tuum. et in exultatione scifica
decimas tuas. Da altissimo sum donatum eius: et
in bono oculo adiunctionem facito manum tuarum
quoniam dominus retribuens est. et septies tantum retribuet tibi.
noli offerre munera prava non enim suscipiet illa.
et noli impetrare sacrificium iniustum: quoniam dominus vindictus
est: et non est apud illum gloria personae. Non accipiet dominus
personam in pauprem et deprecationem levi eradicat. non
despicet preciosas pupilli: nec vidua si effundat lo-
quelam genitus. Nonne lacryme vidue ad maril
lam descendunt. et exclamatio eius super deducente
cas. A marilla enim ascendunt usque ad celum et dominus ex-
auditor non delectabitur in illis. Qui adorat deum in
oblatione suscipietur: et deprecatione illius usque ad
nubes propinquabitur. Oro humilitatis se nubes pene-
trabit. et donec propinquat non consolabitur et non di-
scendet donec altissimus aspiciat. Et dominus non elogiat
sed iudicabit iustos et faciet iudicium et for-
tissimus non habebit in illis patientiam: ut attribulet
dorsum ipso et genibus reddet vindictam donec tol-
lat plenitudinem super homines et sceptra iniqvorum attribu-
let donec reddat hominibus sum actus suos et sum
opera adeat: et sum presumptionem illius donec iudicet iu-
dicium plebis sue: et oblectabit iustos misericordia sua.
Speciosa misericordia dei in tempore tribulacionis quoniam nu-
bes pluviae in tempore afflictionis.

C. S. Ex persona omnium fidelium: oportet ad deum. sed di-
cretio decimata. de christo qui in ecclesia sponsa dele-
ctatur cuius est collana et reges. **XXXVI**

Miserere nostri deus omnes et respice nos: et
omnde nobis lucem miserationem tuarum: et immitte
timorem tuum super gentes quoniam non exquisierunt te infra. eo. I
ut cognoscant quoniam non est deus nisi tuus enarraret ma-
gnalia tua. Alleluia manum tuam super gentes alienas
ut videat potentiam tuam. Sicut enim in conspectu eo-
rum sanctificatus es in nobis: sic in conspectu nostro
magnificaberis in eis: ut cognoscant te sicut et
nos cognovimus: quia non est deus propter te domine.
In noua figura: et imita mirabilia. Glori-
ca manus: et brachium dextrum. Excita furorem:
et effunde iram. Extolle aduersarium: et afflige
inimicum. Festina temporis et memorem finis: ut enar-
ret mirabilia tua. In ira flamme deuoretur qui
salvatur et qui pessimam plebem tuarum inueniat
perditionem. Contere caput principum et inimi-
corum: dicentium non est alius preter nos. Co-
grega omnes tribus iacob: et cognoscant quia non
est deus nisi tuus: ut enarrant magnalia tua: et he-
reditabis eos sicut ab initio. Misere plebi tue
super quam inuocatum est nomen tuum: et israel quem

Lij

Ecclesiasticus

coequasti p̄mogenito tuo. Misere ciuitat̄ san-
ctificatiōis tuc bicr̄m; ciuitati req̄ei tue. Reple
syon incenarrabilibus x̄tutib⁹ tuis: t glia tua
pp̄lm tuū. Da testimonium qz ab initio creature
tue sunt: t suscita p̄catiōes quas locuti sunt in
noīe meo pphete h̄ores. Da mercedē sustinenti
bus te vt pphete tui fideles iueniant: t exaudi
orōnes fūoz tuoz. Scđm bñdictionē aaron da
pp̄lo tuoz dirigenos ī viā iusticie vt sciāt oēs q
habitā terrā: qz tu es d̄ cōspector sc̄loz. Nēm
escam māducabit vent: t ē cib⁹ cibo melior: fau
ces cōtingūt cibū: t cor insensatū x̄ba'mēdacia.
Cor pranū dabit tristiciā: t hō pitus resistet illi
Nēm masculū excipiet mulier: t est filia melior
filie. Species mulieris exilarat faciē viri sui t
sup oēm cōcupiscentiā hoīs supducet desideriū
Si est lingua curatiōis: est t mitigationis t mis
sericordie: nō est vir illi? fm filios hoīum. Qui
possidet mulierē bonā: inchoat possessionē: ad
intoriū fm illū est t colūna vt req̄es. Ubi nō est
sepes diripief possessione. t vbi nō est mulier inge
micit egens. Qui credit q̄ nō h̄z nīdū? Et desle
ctens vbiq̄z obscurauerit: q̄si succinctns latro
exiliens de ciuitate in ciuitatē.

L.S. De discernēdis amicis. de discernendis
cōfiliarijs. de q̄rēda societate viri sancti t eius
p̄filio. de locutiōe sophistica. de eruditōe sapiē
t aīa p̄p̄a tēptanda. de vitāda crapulanda.

Onislamic⁹ dicet t ego **XXXVII**
amicitiā copulau: sed est amic⁹ solo no
mine amicus. Nōne tristicia iest vsc⁹ ad
mortē? Sodalis aut t amicus ad inimicitia co
uerteret. O p̄sumptio neq̄ssima: vñ creata es co
opire aridā malicia t dolositate illi?. Sodalis
amic⁹ cōio cundabif in oblectatiōib⁹: t ī tpe tri
bulatiōis aduersari⁹ erit. Sodalis amico cōdo
let causa vētris: t ɔ hostē accipiet scutū. Nō ob
liuiscaris amici tui in aio tuo: t nō īmemoris il
lius in opib⁹ tuis. Noli cōfiliari cū socero tuo: t
azelātib⁹ te absco de cōfiliū. Ois cōfiliari⁹ pdit
cōfiliū: sed ē cōfiliari⁹ in semetip̄o. A consiliario
fua aīam tuā. Prius scito q̄ sit illi⁹ ncessitas
t qd ip̄e ī aio suo cogitat: ne forte mittat sudē
in trā: t dicat tibi bona ē via tua: t stet eōrio vi
dere qd tibi eneniat. Lū viro irreligioso tracta
de sanctitate. t cū iniusto de iusticia: t cū mulic
re de his q̄ emulaf. Lū timido de bello: cū nego
ciatore de traiectōe. Lū emptore de venditione
cū viro liuido de gratijs agēdis. Lū ip̄hs d̄ pie
tate: cū inhonesto de honestate. Cum operario
agrario de oī tpe: cū opario annuali de cōsum
matiōe anni. cū fūo pigro de m̄la opatiōe. Nō
attēdas his in oī cōfilio. Sed cū viro sc̄to assu
dius csto: quēcūq̄z cognoueris obſuantē timo
rē dei: cū aīa est fm aīam tuā. Quicūq̄z tituba

uerit in tenebris mō cōdolebit tibi. Et cor boni
p̄filiij statue tecū. Nō est em̄ tibi aliud plus illo.
Aia viri sci enūciat aliqui vera: q̄ septē circūspe
ctores sedētes in excelsō ad speculādū. Et ī his
oībus dep̄ccare altissimuz vt dirigat in x̄itate
viā tuā. En̄ oīa opa x̄bū verax p̄cedat te: t ante
oēm actū p̄filiū stabile Verbū neq̄ ūnūtabit cor
ex quo p̄tes q̄ttuoz oriunt̄: bonū t malum: vita t
mors t dñatrix illoz ē assidua lingua. Vir peri
tos multos erudiuit: t aīe sue suavis ē. Qui so
phisticē loquit̄ odibilis est: in oī re defraudabif
Nō est em̄ illi data a dñō ḡfa oī cīm sapientia de
fraudat̄ est. Est sapiēs aīe sue sapiēst fructus
sensus illius laudabilis. Vir sapiēs plebē suaz
erudit: t fruct⁹ sensus illi⁹ fideles sunt. Vir sapi
ens ip̄lebit bñdictiōib⁹: t vidētes illū laudabūt
Vita viri in numero diep̄: dies aut̄ isrl̄ īnumerab
iles sunt. Sapiēs in pp̄lo hereditabit honorē
t nomē illi⁹ erit viuēs in eternū. Fili ī vita tua
tempta aīam tuā: t si fuerit neq̄ nō des illi potē
state. Nō em̄ oīa oīb⁹ expediūt: t nō oī aīe oē ge
nus placet. noli auditus esse in oī epulatōe t nō
te effundas sup oēm escam. In multis em̄ escis
erit infirmitas: t auditas appropinq̄bit vsc⁹
ad cholera. Propter crapulā multi obierunt, q̄
aut abstinen̄s est adjicet vitam.

L.S. De medico honorādo. d orādo ad deū
in infirmitate. de cōfessiōe que facit valere medi
cinā de erequijs mortuoz. de tpe querende sapi
entie. de singulis artificibus sine quibus nō edi
ficatur ciuitas. **XXXVIII**

DOnora medicū p̄p̄e necessitatē: etcēm il
lū creauit altissim⁹. A deo ē em̄ oīs me
dela: t a rege accipiet donationē. Disci
plina medici exaltabit caput illi⁹: t in cōspectu
magnator̄ collaudabit. Altissim⁹ creauit de fra
medicinā: t vir prudens nō abhorrebit illā. Nō
ne a ligno indulcata est aqua amara? Ad agniti
onē hoīuz viri⁹ illoz. Et dedit hoīb⁹ scīaz altissi
mus: honorari in mirabilib⁹ suis. In his curās
mitigabit dolorē. t vnguētarius faciet pigmen
ta suavitatis t vnciōes p̄ficiet sanitatis t non
cōsummabūt opa ei⁹. Pax em̄ dei sup faciē tē.
Fili ī tua infirmitate nō despicias teip̄m. s̄ ora
dñm t tpe curabit te. Auerte a delicto. et dirige
man⁹ t ab oī delicto mūda cor tuū. Da suavitatē
t memoriā similaginis: t impingua oblationez
t da locū medico. Etem̄ illū dñs creauit: et non
discedat a te: qz opa eius sunt necessaria. Est em̄
tpe qñ ī manib⁹ illoz incurras. Ipi x̄o dñm
dep̄cabuntur vt dirigat requiem eoz t sanitatē
p̄pter cōversationem illoz. Qui delinquit ī cō
spectu ei⁹ q̄ fecit eū: ancidet in man⁹ medici. Fili
in mortuū p̄duc lachrymas: t q̄si dira passus in
cipe plorare: t fm iudicium conge corpus il-

Ecclesiasticus

lius: et non despicias sepulturā illi². Propter de-
laturā autē amare fer luctū illi² uno die et solis
re ppter tristiciā: et fac luctū sūm meritis eius uno
die vel duob², ppter detractionē. A tristicia em̄
festinat mors et coopit virtutē: et tristicia cordis
flectit ceruicē. In abductiōe permanet tristicia: et
substātia iopis sūm cor ei². Non dederis i tristicia
cor tuū: sed repelle eā a te et memēto nouissimorū
Noli obliuisci: neq; em̄ puerlio: et huic nihil p-
deris: et teipz pessimab. Memor esto iudicij mei
sic em̄ erit tuū. Vibi herit tibi hodie. In rege
mortui reqescere fac memoriā ei² et cōsolare illū
in exitu spūs sui. Sapientiā scribe in tpe vacan-
tatis: et q̄ minoratur actu sapiētiā p̄cipiet: qz sa-
piētiā replebit. Qui tenet aratrū et q̄ gliaſ i iacu-
lo: stimulo boues agitat: et cōuersat in opib² eo
rū: et narratio ei² in filiis tauroz. Cor suū dabit
ad v̄sandos sulcos: et vigilia eius i sagina vac-
cap. Sic ois faber et architec²: q̄ noctē tanq̄ di-
em transfigit: q̄ sculpit signacula sculptilia: et assi-
duitas ei² variat picturā. Cor suū dabit in silitu
dīnē picture: et vigilia sua p̄ficit op². Sic faber
ferrarius sedēs iuxta incudē: et p̄fiderās op² fer-
ri. Vapo r̄ ignis vret carnes ei²: et in calore for-
nacis cōcertat. Horū malici innouat aurē eius et
p̄silitudinē vasis oculus ei². Cor suū dabit i cō-
summationē oper²: et vigilia sua ornabit ip̄fecti-
onē. Sic figulus sedēs ad opus suū: cōuertens
pedib² suis rotā: q̄ in solicitudine positus est sp-
pter opus suū: et inumera ē ois opatio ei². In
brachio suo formabit lutū et anī pedes suos cur-
uabit virtutē suā. Cor suū dabit v̄t p̄sumet linitio-
nē: et vigilia sua mūdabit fornacē. Dēs hi i ma-
nibus suis spauerūt: et vniusq; in arte sua sapi-
ens est. Sine his oib; nō edificat ciuitas. Et
nō inhabitabūt nec inambulabūt: et in ecclesiāz
nō trāsiliēt. Sup sellā iudicis nō sedebunt: et te-
stamentū iudicij nō intelligēt: neq; palā facient
iudiciū et disciplinā: et in parabolis nō iuueniēt
sed creaturā em̄ cōfirmabūt: et depeccatio illoz in
opatiōe artis: accōmodates aias suas: et conq;
rentes in lege altissimi.

C.S. De studio et exercitio sapientis, de lau-
de ipsius orta ad sanctimoniam: opera dei curiose
scrutari, p̄hibet, de spiritib² creatis ad vindictaz
et q̄ p̄ tpa sua bonis bona in bonū: et mala na-
la in malū creata sunt ab initio. **XXXIX**

Sapientiā oīuz antiquoz exqrat sapiens
et in pphetis vacabit. Narrationē viroz
noīatoz cōseruabit: et in v̄sutias para-
bolaz simul introbit. Occulta puerlio et qui-
ret: et in abscōditis pabolaz cōuersabit. In me-
dio magnatorū misstrabit: et in cōspectu presidis
apparebit. In terrā alienigenaz gentiū p̄trāsiet
Bona em̄ et mala in oībus tépiabit. Cor suum

tradet ad vigilandū diluculo ad dñm q̄ fec̄ illū:
et in cōspectu altissimi dep̄cabit. Ap̄iet os suū in
orōne et p̄ delictis suis dep̄cabit. Si em̄ dñs ma-
gnus voluerit: spū itelligētie replebit illū: et ip̄e
tanq̄ imbr̄es emitte eloq̄a sapiētie sue: et i orō-
ne p̄ficebit dño. Et ip̄e diriget p̄siliū ei² et disci-
plinā: et in abscōditis suis p̄siliabit. Ip̄e palā fa-
ciet disciplinā doctrine sue, et in lege testamenti
dñi ḡliabitur. Collaudabūt multi sapiētiā ei²: et
vſq; in sc̄lm nō delebitur. Non recedet memoria
ei²: et nomē ei² req̄retur a ḡnatiōe in ḡnatiōez. **B** **infra. xlviij.c**
Sapiētiā ei² narrabūt gētes: et laudē ei² enūcia-
bit ecclia. Si pmāserit nomē ei²: derelinqt pl̄q̄
mille. et si requeuerit p̄derit illi. Adhuc p̄siliabor
vt enarrē: vt furore em̄ replet² suz. Et in voce di-
cit. Obaudite me diuini fruct² et q̄si rosa plātata
sup riuos aq; fructificate. Quali liban²: odore
suauitatis hēte. Florete flores q̄si lillum et date
odore: et frōdete in grām: et collaudate canticū et
būdicite dñm in opib; suis. Date noī eius ma-
gnificentiā: et p̄fitemini illi in voce labioz v̄fōz
et in cāticis labiorū et citharis et sic dicetis in cō-
fessiōe. **O**pa dñi vniuersa bōa valde. In v̄bo ei²
ei² stetit aq̄ sic cōgeries: et in fīmōe oris illi² sicut
exceptoria aqrū: qm̄ in p̄cepto ip̄i² placor fit: et
nō est minoratio in salute ip̄i². **O**pa ois carnis
corā illo: et nō ē q̄cō abscōditū ab oculis ei². A
sc̄lo vſq; in sc̄lm respicit, et nibil ē mirabile in cō-
spectu ei². Nō est dicere qd ē b: aut quid ē istud:
oīa em̄ in tpe suo q̄rentur. **B**ndictio illi² q̄si flu-
uius inūdabit: et quō cataclism² aridā iebriauit
sic ira ip̄i² gētes q̄ nō exq̄sierūt eū: hereditabit,
Quō cōuertit aq̄s in siccitatē et siccata ē terra et
vie illi² v̄tis illorū directe sūt: sic p̄cōrib² offensi-
ones in ira ei². **B**ona bonis creata sunt ab ini-
tio sic neq̄ssimis bona et mala. Initū necessarie
rei vite hoīuz. aq̄: ignis et ferrū: sal: lac: et panis
similagine² et mel: et botr² vue. et oleū et vestimentū
tū. Nec oīa sanctis in bona sic et impīs et pecca-
toribus in mala cōuertetur. **S**et spūs q̄ ad vidi-
ctam creati sunt: et in furore suo cōfirmauerunt
tormēta sua. Et in tpe cōsummatiōis effundent
virtutē et furem eius qui fecit illos cōfundent.
Igms grando: famēs et mors: oīa hec ad v̄ndi-
ctam creata sunt. **B**estiarum dentes et scorpī: et
serpentes: romphea vindicans in exterminium
impios. In mādatis eius epulabuntur et super
terrā in necessitate p̄parabūt: et in tpe suis
nō p̄terient v̄bū. **P**ropterea ab initio cēf. rimar²
sum et cōsiliatus suz: et cogitau et scripta dimi-
si. **O**mnia opera dñi bona. et omne opus hora
sua subministrabit, nō est dicere. hoc illo nequi-
us est. **O**mnia em̄ in tempore suo comprobabū-
tur. Et nūc in omni corde et ore collaudate et be-
nedicite nomen dñi. **C** ij

Ecclesiasticus

L.S. De occupatōe magna t̄ graui ingo. et de oī hoīuz mis̄ia. de trāsitu glie et supbie ipioꝝ de bñdictiōe iustoꝝ. de progratiua timoris dñi.

Ocupatio magna creata ē oīb?. **XL** hoīb? t̄ iugū graue sup filios adā a die exitus de vētre matris eoꝝ usq; in diem sepulture i matrē oīuz. Cogitatiōes eoꝝ et timores cordis adiuertiōes expectatōis et dics finitiōis: a p̄sidēte sup sedē gl̄osam usq; ad hūilia- tū in terrā et cinerē ab eo q̄ vtiſ hyacinto et por- tat coronā usq; ad eſi q̄ opif̄ lino crudo. Furoz zelus. tumultus. fluctuatio. et timor mortis ira- cūdia pſeueraſ. et cōtentio. et in tpe reſectiōis i cubili ſomn? noctis imutat ſcīaz ei?. **Odicū aut̄** tanq̄ nihil in reqe. et ab eo in ſomniſ q̄ſi i die re- ſpectus. Cōturbat? ē in viſu cordis ſui: tanq̄ q̄ euaserit i die bellī. In tpe ſalutis ſue exſurrexit et admirās ad nullū timorē c̄i oī carne ab hoīe usq; ad pec?. t̄ ſup pctōres ſeptuplū. Ad h̄ mors ſanguis: p̄tentio et romphea. oppſiōes. fames et cōtritio et flagella. Sup iniq̄ſ created ſunt hec oīa. et ppter illos factus ē cataclism?. **Oia enī** que de tra ſunt in tra p̄uertenſ. et aq̄ oēs in ma- re p̄uertētur. Dē mun? et iniq̄itas delebit et fi- des in ſclm ſtabit. Subſtātie iniustoꝝ ſi c̄ ſlum? ſiccabunt. et ſicut tonitruū magnū in pluuiā pſo- nabunt. In apiendo manus ſuas letabit: ſic pre- uaricatores i pſumatiōe tabescēt. Nepotes ipio- rum uō multiplicabūt ramos: et radices imude ſup cacumē petre ſonāt. Sup oēm aquā viridi- tas et ad orā ſlumīs ante oē fenū euellet. Gra- tia ſicut padiſus in bñdictōib?: et miſcōia in ſcllo p̄inanet. Vita ſibi ſufficiētis oparij cōdulcabitur et in ca iuenies theſauꝝ. Filij edificatio ciuita- tis p̄firmabit nomē: et ſup hāc mulier imacula- ta cōputabit. Vinū et muſica letificat cor: et ſup vtraq; dilectioſapiētie. Libie et psalterū ſuaue faciūt melodiā et ſup vtraq; lingua ſuauiſ. Gra- tiā et ſpeciē deſiderabit ocul? tu? et ſup h̄ virides ſatiōes. Amic? et ſodalis in tpe p̄ueniētes et ſu- per vtroq; mulier cū viro. Fr̄es in adiutoriū i tpe tribulatiōis et ſup eos miſcōia liberabit. Au- rū et argentiū et pſtitutio pedū. et ſup vtrūq; ſi- liū bñplacitū. Facultates et v̄tutes exaltant cor et ſup h̄ timor dñi. Nō eſt in timore dñi minorat- io t̄ nō eſt in eo inqrere adiutoriū. Timor dñi ſi- cut padiſus bñdictiōis: et ſup oēm gloriā opue- rūt illū. Fili in tpe vite tue ne iđigcas. **Velit** eſt em̄ mori q̄ indigere. Vir respiciēs in mēſaz alie- na: non ē vita ei? in cogitatione vīctus. Alit em̄ aīam ſuam cibis alienis. Vir aut̄ disciplinat? et erudit? custodict ſe. In ore iprudētis p̄dulcabit inopia. et in vētre eius ignis ardebit.

L.S. De memoria mortis et iudicij. de p̄diti- one ipioꝝ: de bono noīe curādo. de ſapiā publi-

canda. monet a diuersis vicijs abſtinēre. de ſu- gienda muliere.

La. XLI Mors q̄ amara ē memoria tua hoī pa- ce h̄nti in ſubſtātis ſuis viro q̄eto t̄ cui? vie directe ſunt in oībus: et adhuc vale- ti accipe cibuz. Mors bonū eſt iudiciū tuum hoī i digenti t̄ q̄ minoratur virib?: defecto etate t̄ cui de oībus cura eſt t̄ incredibili: q̄ p̄dit ſapi- entiā. Noli metuere iudiciū mortis. Nemēto q̄ aī te fuerūt t̄ q̄ ſupuentura ſunt tibi: h̄ iudicuz a dñō oī carnū: et q̄ ſupueniēt tibi in beneplacito altissimi: ſiue dece ſiue cētū ſine mille anni. Non eſt enī in iferno accusatio vite. Filij ab homina- tionū ſiūt filij peccatorū: t̄ q̄ puerſant ſecus do- mos ipiorū. Filioꝝ peccatorū periet hereditas et cū ſemie illorū affiduita ſobprobrū. De patre impio q̄runf filij: qm̄ ppter illū ſunt in obprobrio Ne vobis viři impij q̄ dereliqſtis legē dñi altis- ſimi: Et si nati fueritis in maledictōe naſcen- mi t̄ ſi mortui fucritis in maledictōe erit p̄ ſeſtra Oia q̄ de terra ſūt in terrā ouertent: ſic impij a maledicto in p̄ditōe. Luct? hoīm corpore ipſo- rū: nomē aut̄ ipioꝝ delebit. Lurā habe de bono noīe. h̄ em̄ magis p̄manebit tibi q̄ mille theſau- ri p̄ciosi t̄ magni. Bone vite numer? dierū: bo- nū aut̄ nomen p̄manebit in euuz. Disciplinā in pace p̄ſeruate filij. Sapientia enī abſcōdita t̄ theſauris inuifis: q̄ utilitas in vtrisq; Velior eſt h̄o q̄ abſcōdit ſtultiā ſuā: q̄ h̄o q̄ abſcōdit ſapiētiā ſuā. Verūt̄ ſeuertim̄ in hiſ q̄ pcedūt de ore meo. Nō eſt em̄ bonū oēz irreuerētiā ob- ſeruare: t̄ nō oia oīb? bñplacēt in fide. Erubeci- te a p̄ze t̄ a mīfe de fornicatōe: t̄ a p̄ſidente. t̄ a potēte de mēdacio. a p̄ncipe t̄ a iudice de deli- cto: a synagogā a plebe de iniqtate: a ſocio t̄ a mico de iniuſticia: t̄ de loco in q̄ h̄itas de furto de ſitāte dei et testamēto: de diſcubitū i panib?: t̄ ab obfuscatōe dati t̄ accepti. a ſalutātib? de ſi- lētio: a respectu mīlieris fornicarie: t̄ ab auerſio- ne vult? cognati. Ne auertas faciē a primo tuo t̄ ab auferēdo ptez: t̄ nō reſtituēdo. ne respicias mulierē alieni viři: t̄ ne ſcruterſ ancillā et? ne q̄ ſteteris ad lectū ei?. Cane ab amicis de ſimoni- bus iproperij: t̄ cū dederis ne improperes.

L.S. De nō duplicatōe ſermonis abſcōditi de pſonaꝝ nō acceptōe t̄ de q̄busdā vicijs p̄ti- cularibus. de filia luxuriosa cuſtodienda t̄ fu- giendo mulierū cōſortio.

La. XLII On duplices ſermones audir de reue- latione ſermonis abſcōditi. t̄ eris vere ſine cōfuſione: et iuenies grām in con- ſpectu oīuz hoīm. Ne p̄hiſ oībus cōfundaris: t̄ ne accipias personam vt delinquas. De lege altissimi t̄ testamēto: t̄ de iudicio iuſtificare ipi- um de verbo ſociorū t̄ viatorū et de datione

Ecclesiasticus

hereditatis amicorum: de equalitate statere et pondere. de acquisitione multorum et paucorum. et de corruptione emptiis et negotiatois. et de multa disciplina filiorum: et suo pessimo latore sanguivore. Sup mulierem neque: bonum est signum. Ubi manus mite sunt claudae et quocunq; trades numera et appende. datum vero et acceptum oem describe. De disciplina insensati et fatui et de senioribus qui iudicant ab adolescentibus: et eris eruditus in oib; et probabilis in specie oiu; viro. Filia prius abscondita est: vigilia et sollicitudo eius auferit somnum: ne forte in adolescetia sua adultera efficiat: et cum viro conmorata odbilis fiat: ne quoniam polluat in virginitate sua et in partem suis grauidam inueniat: ne forte cum viro conmorata transgrediat aut certe sterilis efficiat. Sup filiam luxuriosam confirmatio custodiam: neque faciat te in opprobriu venire inimicis a detractione in ciuitate et abiectio plebis: et profundat te in multitidine populi. Oi homini noli intendere in specie: et in medio mulierum noli conmorari. Devestimentis enim procedit tineat a muliere iniqtas viri. Melior est enim iniqtas viri quam bñfacies mulier et mulier profundes in opprobriu. Memor ero igit ope- rū dñi: et quod vidi annunciaro in finib; dñi opera ei. Sol illuminans per oia resperit: et gloria dñi plenaria opus ei. Nonne dñs fecit secundum enarrare oia mirabilia sua quod profirmavit dñs oipotes stabilis in gloria sua. Abyssum et cor hominum uestigavit et in astutia corum erogitauit. Lognouit enim dñs oem scientiam et insperit in signum eius annuncias quod pterierunt et quod supuentura sunt: reuelas vestigia occultorum. Non poterit illum ois cogitar et non abscondit se ab eo ullus homo. Magnalia sapientie sue decorauit quod est animus scdm et usq; in scdm: neque adiectum est neque minuerit: et non egit alicui consilio. Quia desiderabilia oia opera ei: et tanquam scintilla quod est considera te. Dia hec vniuit et manet in scdm: et in omni necessitate oia obaudiuit ei. Dia duplicita. vnu protra vnu et non fecit quod deesse. Uniuscuiusq; consuabit bona Et quod satiabit videlicet gloriam eius.

C. S. Enunciat mirabilia dei: laudat cre-
torem et in laude eius dicit se deficere. **XLIII**

A Ltitidinis firmamentum pulchritudo ei species celi in visione glorie. Sol in aspec-
tu annuncias in exitu: vas admirabile: opus excelsi. In meridiano exurit terram: et in co-
spectu ardoris eius quod poterit sustinere: forma
ce custodiens in oib; ardoris. Tripli sol exur-
tes motes radios igneos exsufflas. et refulgens
radiis suis obcecat oculos. Magnus dñs qui fecit
illum in finib; eius festiuit iter. et luna in oib;
in ipso suo: ostesio tapis et signum eius. A luna signum
dies festi. luminare quod minuit in consummatione.
Omnis finis nomine ei est crescens mirabilit in osum
matione. Vas castorum in excelsis: in firmamen-

to celi resplendens glorie. Species celi gloria stel-
larum mundum illuminans in excelsis dñs. In omnibus
sancti stabunt ad iudicium: et non deficient in vigi-
lis suis. Vide arcum et bñdic eum quod fecit illum. Val-
de speciosus est in splendorre suo. Syrinx celum in
circuito glorie sue: manus excelsi apertus illum. Impio
suo acceleravit nimbus et accelerat coruscationes
emittere iudicij sui. Propria apta sunt thesauri
et euolauerunt nebulae sicut aures. In magnitudine
sua posuit nubes: et profacti sunt lapides gradis.
In conspectu eius conmouebuntur motes: et in
voluntate eius aspirauit notus. Nor tonitru eius
superauit terram tempestas aeronis et congregatio
spurci: et sicut avis deponens ad sedendum aspergit
nimbus: et sicut locusta demergens descensus eius.
Pulchritudinem caudoris eius ammirabitur oculi
suum: et super imbre eius expauescit cor. Caelum sicut sa-
lem effundet super terram: et dum gelauerit fiet tanquam
cacumina tribuli. Frigidus ventus aquilo fluit et
gelauit cristal ab aqua. Sup oem congregationem
aqua regescit: et sicut lorica induet se aquis. Et
deuorabit motes et exuret desertum et extinguet or-
ride sicut ignem. Medicina oiu infestatne nebulos:
et ros obuians ab ardore venienti humile effi-
ciet eum. In fine eius siluit ventus et cogitatione sua
placauit abyssus: et platauit illum dñs iesus. Qui
navigat mare enarrat pericula eius: et audientes
auribus nostris ammirabimur. Illic perclara opera et
mirabilia: varia bestiarum genera et oiu pecorum:
et creatura beluarum. Propter ipsum confirmatus est
itineris finis: et in sermone eius composta sunt oia.
Multum dicimus: et defecimus verbis: consummatio
autem finis: ipse est. In oib; gliantes. ad quid
valebit? Ipse enim oipotens super oia opera sua.
Teribilis dñs et magnus vehementer et mirabi-
lis potentia ipius. Glorificatus dominus quantumque
potueritis superualebit adhuc. et ammirabilis ma-
gnificentia eius. Bnidicentes dñs exaltate illum quan-
tum potestis: maior enim est omni laude. Exaltates eum
replemini virtute. Ne laboratis non enim comprehen-
detis. Quis videbit eum et enarrabit. et quod magni-
ficabit eum sicut est ab initio. Multa abscondita sunt
maiora his. Pauca enim vidimus operum eius. Dia
autem dñs fecit. et pie agentibus dedit sapientiam.
C. S. Laudat generaliter viros gloriosos. de lau-
dibus enoch. noe. abraam. isaac. et iacob.

Audemus viros gloriosos **XLIII**
It parentes nostros in generatione sua.
Multum gloriam fecit dominus magnificen-
tia sua a sclo. Dñantes. in potestatibus suis. hoies
magni virtute et prudenter sua prediti. nunciates in
prophetis dignitate prophetarum. et imperantes in
potestib; populo. et virtute prudenter populis sanctissi-
ma verba. In pueritia sua requirentes modos
musicos. et narrantes carmina scripturarum.

Lxxij,

P. xv.

Ecclesiasticus

Bhoes diuites in virtute pulchritudinis studium
hantes pacificantes in domib' suis D'es isti i generatioib' gentis sue gliam adepti sunt et in diebus suis habentur in laudibus. Qui de illis nati sunt reliqrut nomine narradi laudes eoz. Et sunt quz non est memoria. Perierunt qsi q non fuerint nati sunt qsi non nati: et filij ipoz cu ipis. Sed illi viri misericordie sunt quz pietates non defuerunt. Cum semine eoz permanenter bona: hereditas sancta nepotes eoz. Et in testamētis stetit semen eoz: et filij eoz ppter illos usq; in eternū manēt. Semē corū et glia eoz non derelinqtur. Corpora ipoz in pace sepulta sunt: et nomine eoz viuet in generatione. Sapientia ipoz narrat ppls. et laude eoz nūciet ecclia. Enoch placuit deo et translatus est in padisum: ut det gētib' sapiam. Noe iumentus pfectus iustus: et in tpe iracūdie factus est reconciliatio. Ideo dimissum est reliquū frē: cu factū est diluuiū. Testamēta seculi posita sūt apud illū: ne deleri possit diluuiō ois caro. Abraaz magnus p multitudinis gētiū: et non est iumentus filius illi in glia. Qui cōseruavit legē excelsi: et fuit i testamentō cu illo. In carne ei stare fecit testimoniū: et in temptatione inuictus est fidelis. Ideo iureiurando dedit illi gliam in gente sua crescere illuz qsi terre cumulū: et stellas exaltare semen eius: et hereditare illos a mari usq; ad mare: et a flumine usq; ad terminos terre. Et ysaac eodem modo fecit ppter abraam patrē ei. Benedictionē oīus gentiū dedit illi dñs: et testamentū suum pfirmavit sup caput iacob. Agnouit eū in benedictionibus suis: et dedit illi hereditatē et dimisit illi pte in tribub' duodecim. Et psumuit illi hoes misericordie iumentētes grām in oculis ois carnis.

L.S. De laudibus moysit aaron et phinees
Dilectus deo et hoib' moyses XLV
cui memoria in bñdictioē est. Similem illū fecit in glia scōz: et magnificauit eū in timore inimicoz: et in p̄bis suis monstra placauit. Glorificauit illū in cōspectu regū: et iussit illi corā pplo suo: et ordinat illi gliam suā: In fide et lenitate ipz sc̄m fecit illū: et elegit eū ex oī carnc. Studiuit em̄ cū et vocē ipz et induxit illū i nubē. Et dedit illi cor ad pcepta: et legē vite et discipline docere iacob testamētu suū: et iudicia sua isrl. Excelsum fecit aaron fratrē suū et silem sibi de tribu leui. Statuit ei testamētu eternū: et dedit illi sacerdotiū gētis et beatificauit illū i glia. Et circūcunxit eū zōna iusticie: et induit eum stola glīc: et coronauit eū in vasis x̄tutis. Circū pedes et femoralia et humeralia posuit eīt cūpīt illū tintinabulis aureis plurimis i gyro: dare sonitū in incessu suo: auditū facere sonitū in tēplo in memoriaz filijs gentis sue. Stolam sanctam auro et hyacinto et purpura: opus textile: viri sa-

pientis indicio et vītate pditi. Torto cocco op artificis, gēmis p̄ciosis figurat in ligatura aurī et ope lapidari sculptis i memoria. Fīm nume rū tribūi isrl. Corona aurea sup mitrā ei ex p̄fesa signo sanctitatis, glia honoris et op x̄tutis desiderio oculoꝝ ornata. Sic pulcra ante ipm non fuerū talia, usq; ad orientē. Non est indutus illa alienigena aliqz, s̄ tñ filij ipsi soli et nepotes ei p omne tps. Sacrificia iphius psummata sunt igni q̄tidie. Eōpleuit moyses man' eius: et vnrū illū oleo sancto. Factū ē illi in testimoniū et iumentū et semini ei sicut dies cel: fungi sacerdotio et habere laudē et glificare pplm suū in noīe suo. Ip̄z elegit ab oī vītē: offerre sacrificiū deo incensum et bonū odorez in memoria placare, p pplo suo. Et dedit illi in pceptis suis ptatē: in testimoniis iudicioz: docere iacob testimonia et i legē sua luce dare isrl. Quia p illū steterū alieni: et ppter inuidiā ciccūdederūt illū hoes in depro q erant cu dathan et abiron: et cōgregatio chōre in iracūdia. U. dit dñs deus et no placuit illū: et cōsumpti sunt in ipetu iracūdie. Fecit illis monstra: et cōsumpsit illos in flāma ignis. Et addidit aaron gloriā et dedit illi hereditatē: et pmitias frugū tēre dimisit illi. Mane ipius in primis pavuit in satietatē: nā et sacrificia dñi edent q dedit illi et semini ei. Leterū int gentes non hereditabit: et ps no est illi in gēte. Ip̄e est em̄ ps eius et hereditas. Phinees fili eleazar tertius in glia imitādo eū in timore dñi: et stare in reverētia gentis: in bonitate et alacritate aie sue placuit deo israel. Ideo statuit illi testimoniū pacis: et pncipē sanctorū et gentis sue. ut sit illi et semini ei sacerdotij dignitas in eternū. Et testimoniū dauid regi filio iesse de tribu iuda: hereditas ipi et semini ei ut daret sapientia in cor nřm iudicare gentē suā in iusticia ne abolerētur bona iporū et gloriā ipso rū in gentē corū eternā fecit.

L.S. De laudib' ioseph: caleph et samuelis.
Artis in bello iesus naue sue XLVI
cessor moysi in pphetis q fuit magnus fīm nomen suū: maximus i salutē electorū dei: expugnare insurgētes hostes ut psc̄ret hereditatē isrl. Quā gloriā adeptus est in tollendo manus suas: et iactādo p ciuitates rōpheas. Quis ante illū sic restitit? Nam hostes ipse dñs pcessit. Aut no in iracūdia eius impeditus est sol et una dies facta ē qsi duo. Invocauit altissimū potētem in oppugnādo inimicos vndiqz: et audiuit illū magnus et sanctus deus: in sarcis grādinis virtutis valde fortis. Impetū fecit cōtra gentē hostilē: et in descēsu pdidit ptrarios ut cognoscant gentes potentia eius qz cōtra deū pugnare non est facile: et secutus est a tergo potentes. Et i diebus moysi misericordiam fecit ipse et caleph fili

Ecclesiasticus

ephone stare cōtra hostēt phibere gentē a pec
catis: t perfringere murmur malicie. Et ipi duo
stituti a pīculo liberati sunt: a numero sercēto-
rū miliū peditū iducere illos in hereditatē i trā
q manat lac t mel. Et dedit dñs ipi caleph forti-
tudinē t vscg in senectutē pmāsit illi xv ut ascē
daret in excelsum tre locū t semē ipius obtinuit
hereditatē. Et viderūt oēs filij isrl: qz bonuz est
obseq sc̄tō deo. Et iudices singuli suo noīe qz
nō est corruptū cor: q nō auerſi sunt a dño vt sit
memoria illorū in bñdictōe. Et ossa eorū pullu-
lant de loco suo: t nomē eorū pmanet in etnum
pmanēte ad filios illorū sc̄tōrū virorū glia. Dile-
ctus a dño deo suo samuel ppheta dñi; renoua-
uit impiā t vñxit pncipes in gente sua. In lege
dñi cōgregationē iudicauit: t vident deū iacob: t
in fide sua pbar t ppheta. Et cognit ē in v̄bis
suis fidelis: qz vident deū lucis. Et iuocauit dñz
opotentē in oppugnādo hostes circūstātes vndiqz: in oblatioe viri iuolati. Et itonuit de celo
dñs: et i sonitu magno auditā fecit vocē suam. t
ptriuit pncipes tyrorū t oēs duces philistijm. t
an ips finis vite sue et seculi testimoniu pbuit i
cōspectu dñi et xp̄i. Decunias et vscg ad calcia-
mcnta ab oī carne nō accepit: et nō accusauit il-
lū hō. Et post b dormiuit et votū fec regi. et ostē-
dit illi fine vite sue: et exaltauit vocē ei de tra i
pphetia dclere i pietatē gētis.

L.S. De laudibus nathan: dauid et salomo-
nis. de roboam i prudentia. et hieroboam idola-
tria qui fecit peccare israel. **XLVII**

Dost b surrexit nathan ppheta in dieb
dauid. Et qsi adeps sepatus a carne: sic
dauid a filijs isrl. Cū lcomib lusit qsi cū
agnis et in v̄slis filiū fecit sic i agnis ouū. In ui-
uetute sua nunq d nō occidit gigantē: et abstulit
opprobriū de gēte. In tollēdo manū i saro fun-
de deiecit exultatiōz golie vbi iuocauit deuz oī
potentē. et dedit i dextera ei tollere hoīem forte
i bello: et exaltare cornū gētis sue. Sic i decē mi-
lib glificauit eum et laudauit eum i bñdictōib
dñi: i offrendo illū coronā glie. Contrivit em ini-
micos vndiqz et extirpauit philistijm p̄nos vscg
i hodiernū diem. Contrivit cornū ipoꝝ vscg
i eternū. In oī ope dedit confessionē sancto
et excelso in v̄bo glie. De oī corde suo laudauit
dñm et dilexit eum q fecit illum. et dedit illi con-
tra inimicos potentia. Et stare fecit cantores p̄
altare et i sono eorum dulces fec modos. Et de-
dit i celebratiōib dec: et ornauit tpa vscg in cō-
summationē vite: vt laudarēt nomē sc̄tm dñi: et
ap̄lificaret mane dei sc̄itatē. Xps purgauit pec-
cata ipi: et exaltauit i eternū cornū ei. Et de-
dit illi testamētū regni: ct sedē glie in isrl. Post
ipm surrexit filiū sensat: et pp̄ter illuz deiecit om-

nē potētiā inimicoy. Salomō impauit in dieb
pacis: cui subiecit deo oēs hostes vt cōderet do-
mū in noīe suo t pararet sc̄itatē in sempiternū
quēadmodū erudit̄ est i inuētute sua. Et iplet̄
est qsi flumē sapiētia: t terrā retexit aia sua. Et
replete in cōparatiōib enigmata. ad insulas lō-
ge diuulgatū est nomē tuū: t dilect̄ es in pace
tua. In cantilenis et puerbiis et cōpationib et
interptatiōib mirate sūt terre. t in noīe dñi dei
cui ē cognomē deo isrl. Collegisti qsi auricalcū
aurū. t vt plūbū cōplesti argētū. t inclinasti fe-
mora tua inlierib. M̄tātē habuisti in corpe tuo
Dedisti maculā i glia tua: t pp̄hanasti semē tuū
inducere iracūdiā ad liberos tuos: t in ceteris
stulticiā tuā: vt faceres iperū bipartitū: et ex ef-
fraym unpare iperū dux. De aut nō derelin-
quet miām suā et nō corrūpet nec delebit opera
sua: neḡ pdct a stirpe nepotes electi sui: et semē
ei q diligit dñz nō corrūpet. Dedit aut reliquū
iacob et dauid de ipa stirpe. Et fine habuit. Sa-
lomō cū p̄ib suis. Et dereliquit post se de semi-
ne suo gētis stulticiā. t iminutū a prudētia ro-
boā q auertit gētē p̄silio suo t h̄iereboā filiū na-
bat q peccarc fecit isrl. et dedit viā peccādi effra-
im. t plurima redūdauerūt peccata ipoꝝ Valde-
em auerterunt illos a terra sua. Et qsiuit oēs
neq̄tias vscg dū pueniret ad illos defensio: t ab
omnib peccatis liberauit eos.

L.S. De laudib helie: helisci t ezechie.

E surrexit helias ppheta **XLVIII**

C qsi ignis. t v̄bū ipi qsi facula ardcbat
Qui induxit in illos famē et imitātes
illū imuidia sua pauci facti sūt. Nō enī poterant
sustinere p̄cepta dñi. Verbo dñi ptinuit celū. et
deiecat a se ignē terre. Sic amplificat̄ est helias
in mirabilib suis. Et q̄s potes filiū sic gliari tibi
Qui sustulisti mortuū ab inferis de sorte mortis
in v̄bo dñi dei: q deiecasti regest ad pnciē t p̄fre-
gisti facile potētiā ipoꝝ: et gliosos de lecto suo
Qui audis in syna iudiciū: et i orbū iudicia de-
fensionis. Qui vngis reges ad penitētiā: t pro-
phetas facis successores post te. Qui receptus
es in turbine ignis in curru equoꝝ igneoꝝ q̄ in
script̄ es in iudiciis tēpoꝝ lenire iracūdiā dñi
p̄ciliare cor p̄is ad filiū: t restituere trib̄ iacob
Beati sunt q te viderūt. t in amicicia tua deco-
rati sunt Nā nos vita viuim̄ im̄ post mortē aut
nō erit tale nomē n̄m. Helias q̄ in turbine tect̄
est in heliseo cōplet̄ est spūs ei. In dieb suis
nō ptinuit principē. et potētiā n̄mo vicit illū.
Nec supauit illū verbū aliqd t mortuū pphetas
uit corp̄ ei. In vita sua fecit mōstra: et in mor-
te mirabilia opatus est. In oībus istis non pe-
nituit ppl̄s. t nō recesserūt a peccatis suis vscg
dum abiecti sunt de terra sua: et dispersi sunt in

Ecclesiasticus

oēm terrā: et relictā ē gens ppauna et pnceps in dōmo dauid. Quidā ipōꝝ fecerunt qđ placeret deo: alij aut̄ multa cōmiserūt pctā Ezechias mihi cūitātē suā et induxit in mediū ei⁹ aquā et fodit ferro rupē, et edificauit ad aquā puteū.

iiiij. R]. xvij. c

In dieb⁹ ip̄ius ascēdit sennacherib et milit̄ rāpsacē et sustulit manum suā p̄ illos, et extulit manū suā in syon et supbus factus est potētia tua. Tūc mota sunt corda et manus ipsoꝝ: et doluerūt q̄si parturientes mulieres. Et iuocauerūt dñm mificor dem: et expandentes manus suas extulerunt ad celū, et sanctus dñs deus audiuit cito vocē ipōrum. Nō est cōmemoratus pctōꝝ ip̄ioꝝ: neq; de dit illos inimicis suis: sed purgauit illos in manu esiae sancti pphete. Deiecit castra assyriox: et p̄trivit illos angelus dñi. Nam fecit ezechias qđ placuit deo: et fortis iuit in via dauid patris sui quā mādauit illi esaias ppheta magnus et fidelis i p̄spectu dei. In dieb⁹ ip̄ius retro rediit sol: et adiit regi vitā. Spū magno vidit vltia: et cōsolat⁹ est lugētes in syon vſq; in sempitnūz Dñdit futura et abscōdita añq; euenirent.

iiiij. Re. xij. 5

L.S. De laudibus iosie. de imunitate triū regum a pctō ceterox regū. de psecutiōe hieremie de laude ezcchielis et duo decim pphatarum. de laudibus zorobabel: necmie; enoch; ioseph; seth et semi: qui gloriam adcp̄ti sunt sup omnes in origine adam.

XLIX

Memoria iosie in cōpositiōe odoris facta opus pigmetarij. In oī ore q̄si mel idulcabis eius memoria: et vt musica in oī vino vini. Ip̄e est direct⁹ diuinit⁹ in p̄nia gētis: et tulit ab homiatōes ip̄ietatis. Et gubernauit ad dñm cor ip̄ius: et in diebus pctōꝝ corroborauit p̄ictatē. Preter dauid et ezechiam et iosiā reges pctū cōmiserūt. nā reliquerūt legem altissimi reges iuda: et cōtempserūt timorē dei. Dederūt em̄ regnū suum alijs: et gl̄iam suam alienigene genti. Incenderūt electā sanctitatis ciuitatem: et defertas fecerūt vias ip̄ius in manu hieremie. nā male tractauerūt illū q̄ a vētre matris cōsecrat⁹ est ppheta: cuertere et cruere et pdere et itex edificare renouare. Ezechiel q̄ vidit cōspectū glorie: quā oñdit illi in curru cherubin. nā cōmemoratus ē inimicox in imbre: bñfacere illis q̄ ostēderūt rectas vias. Et duodecim pphetaꝝ ossa pullulat de loco suo. nā corroborauerūt iacob et redemerūt se in fide v̄tutis tue. Quō amplifice mus zorobabel. nāt ip̄e q̄si signū in dextera manu isrl. Et iesum filiū iosedech. Qui in dieb⁹ suis edificauerūt domū: et exaltauerūt templū sanctum dño: paratū in gl̄iam sempitnā. Et necmuas in memoria mīst̄ t̄pis q̄ erexit nobis muros euersos: et stare fecit portas et seras q̄ erexit domos nřas. Nemo natus est in terra q̄lis enoch

nā et ip̄e recept⁹ est a fra. Et ioseph q̄ nat⁹ ē hō pnceps fratru firmamētū gētis. rector fratru: stabilitētū ppli: et ossa ip̄i visitata sūt. et p̄mor te pphetauerūt. Seth et sem apud hoies gloriaz adepti sūt: et sup oēm aīam in origine adam.

L.S. Laus symeonis onīc filij. de duab⁹ genibus q̄s odit. et de tertia q̄ nō est gens. de noīe scriptoris. et de laude huius opis.

Simeon onīc fili⁹ sacerdos magn⁹ q̄ i vita sua suffulsi domū et in dieb⁹ suis corroborauit templū. Templi etiā altitudo ab ip̄o fundata ē duplex edificatio. et excelsi p̄ies tēpli. In dieb⁹ ip̄i emanauit putei aquaz et quasi mare adimplete sūt supra modū. Qui curauit gentē suā: et libauit cā a pditiōe. Qui p̄uas luit amplificare ciuitatē: q̄ adept⁹ ē gl̄iam in cōuersatōe gētis: et ingressum dom⁹ et atrij amplificauit. Quasi stella matutina in medio nebule. Et q̄si luna plena i dieb⁹ suis lucet. et q̄si sol res fulgēs. sic ille effulgit in tēplo dei. Quasi arc⁹ res fulgēs inf nebulas glie: et q̄si flos rosaz i dieb⁹ dñis. et q̄si lilia q̄ sunt in transitu aq; redolēs i dieb⁹ estat. Quasi ignis effulgēs et tb⁹ et q̄si tb⁹ ardens in igne. Quasi vas auri solidū ornatuz omni lapide p̄cioso. Quasi oliua pullulās et cyphus in altitudine se extollēs. In accipiēdo ip̄i stolā glie. et vestri cū in cōsummatiōe v̄tutis in ascēsu altaris sancti gl̄iam dedit sc̄itatis amictū. In accipiēdo aut̄ ptes de manu sacerdotū et ip̄e stans iuxta aran. Circa illū corona fratꝝ. et q̄si plātatio cedri iu mōte libano: sic circa illū stetērūt q̄si ramī palme et oēs filiū aaron in gl̄ia sua. Oblatio aut̄ dñi in manib⁹ ip̄oꝝ: corā oī synoga ga isrl. et cōsummatiōe fungēs in aram. amplificare oblationē excelsi regis porrexit manū suaz in libatiōe: et libauit de sanguine vuc. Effudit i fundamēto altaris odore diuinū excelso p̄ncipi Tūc exclamauerūt filiū aaron in tubis ductib⁹ sonuerūt: et auditā fecerūt vocē magnā in memoriā corā dño. Tūc oīs yplis simul pperauerūt et ceciderūt in facie sup terrā adorare dñm deū suū et dare p̄ces oipotēi deo excelso. Et amplificauerūt psallētes in vocib⁹ suis: et in magna domo fact⁹ ē son⁹ suavitatis plen⁹. Et rogauit populus dñm excelsū in p̄ce vſq; dñi p̄fecit ē honor dñi: et mun⁹ suū p̄ficerūt. Tūc extendens manū suas extulit in oēm cōgregationē filioꝝ isrl dāre gl̄iam deo a labijs suis et in noīe ip̄i gl̄ari. Et iterauit orōnē suā volens oñdere v̄tutē dei. Et post rursus plus orauit deū omniū. Qui magna fecit in oī terra: q̄ auxit dies nřos a vētre mīs nostre: et fecit nobiscū ſm suā miscdiām: det nobis iocunditatē cordis et fieri pacem in dieb⁹ nřis in israel p̄ dies sempiternos: credere israel nobis sum esse dei miscdiām ut liberet nos in diebus

Prologus

luis. Ducas g̃etes odit aia mea: tertia aut̃ nō est gens quā oderim. Qui sedēt in mōte seyr t̃ ph̃ilistīm t̃ stultus pp̃ls q̃ habitat i sychimis. Doctrinā sapientie t̃ discipline scripsit i codice isto iesus filius syrach: hierosolymita q̃ renouauit sapiam de corde suo. Beatus qui in istis h̃is bonis. Qui ponit illa in corde suo: sapiens erit semp. Si em̃ hec fecerit ad omnia valebit: q̃ lux dei vestigium eius est.

Oratio iesu filij syrach.

a. LI

Anfitebor tibi dñe ret: t̃ collaudabo te deū saluatorē meū. Confitebor nomini tuo: qm̃ adiutor t̃ p̃tector fact̃ es mibi: t̃ liberasti corpus meū a p̃ditiōe: a laqueo lincei inique: t̃ a labijs opantium mendaciū: et in cōspectu astantiū factus es mibi adiutor. Et liberasti me f̃m multitudinē mis̃cdie nois tui a rūgientibus p̃paratis ad escam de manib⁹ q̃rentiū aiam meā: t̃ de portis tribulationū que circūde derūt me: a p̃ssura flāme que circūdeedit me: et in medio ignis nō sum estuatus. De altitudine vē tris inferi t̃ a lingua coinqnata: t̃ a ṽbo menda ch a rege iniq: t̃ a lingua iniusta. Laudabitṽq̃ ad mortem aia mea dñm: t̃ vita mea appropinquans erat in inferno d̃corsum. Circūdeederunt me vndiq̃: t̃ nō erat qui adiuuaret. Respiciens eram ad adiutoriū hoīum t̃ nō erat. Memoraṽ sum mis̃cdie tue dñe: t̃ coopatōis tue q̃ a seculo sunt: qm̃ eruis sustinentes te dñe: t̃ liberas eos de manibus gentiū. Exaltasti sup terrā habitationē meā: t̃ p̃ morte defluenti dep̃catus suz. In uocali dñm patrē dñi mei vt nō derelinquat me in die tribulatiōis mee: t̃ in tpe supbōz sine ad̃torio. Laudabo nomen tuū assidue: t̃ collaudabo illud in cōfessione: t̃ exaudita est oratio mea. Et liberasti me de p̃ditione: t̃ cruisti me de tpe iniquo. Propterea cōfitebor t̃ laudē dicaꝝ tibi t̃ bñdicā nomen dñi. Cum adhuc iunior sum p̃ usq̃ oberrare q̃sim sapientiā palā in orōne mea. Ante tempus postulabā pro illa: t̃ ṽsq̃ i nouissi mis inquiram eam: t̃ florebit tanq̃ p̃quor vna. Letatum est cor meum in ea: ambulauit pes meus iter rectū: in iuuentute mea investigabā caꝝ. Inclinari modice aurez meā t̃ excepti illā. Quidam inueni in me ipso sapientiā: t̃ multū pfeci in ea. Dat̃ mihi sapientiā: dabo gl̃iam. Consiliat̃ sum em̃ vt facerē illā: zelat̃ sum bonū: t̃ nō confundar. Colluctata est aia mea in illa: t̃ in faciēdo eā p̃firmatus suz. Manūcas extēdi in altū: t̃ in sapia eius luxit aia mea: t̃ ignorantias meas illuminauit. Niām meā direri ad illā: t̃ i agnisiōe inueni eā. Possedi cū ipsa cor ab initio propter bñ nō derelinquar. Venit me cōturbatus est q̃rendo illā: p̃pterea bonā possidebo possessiōnē. Dedit em̃ mihi dñs linguā mercedē meā: t̃ i

ip̃a laudabo eū Appropiate ad me in doct̃ t̃ cōgregate vos in domū discipline. Quid adhuc retardatis: t̃ qd dicitis. in his: Ñe ṽestre sitūt ṽbement. Apui os meū t̃ locut̃ sum. Cōpare te vob̃ sine argēto sapiam t̃ collū ṽfm subiūcite iugo ei t̃ suscipiat aia ṽra disciplinā. In p̃rio ē em̃ iuenire eā. Videte oculis ṽris q̃ modicū laborauit: t̃ inueni m̃bi multā requie. Assumite disciplinā in multo numero argēti: t̃ copiosum aurū possidete i ea. Letef aia ṽra in mis̃cdia eius t̃ nō p̃fundemini i lande ei. O p̃amini op̃ ṽrm aī t̃ps: t̃ dabit vobis mercedē vestrā in tpe suo.

s.vi.b

Explicit liber Ecclesiasticus
Incipit oratio Salomonis.

Eclīnauit salomō genua sua i cōspe ctu totū ecclie isrl̃ et apuit manū suas ad celū: t̃ dixit. Dñe dē isrl̃ nō ē filis de⁹ in celo sursum; neq̃ in tra deorsuz q̃ custodis testm̃ tuū t̃ mis̃cdiam pueris tuis eū tib⁹ in cōspectu tuo i toto corde fūas puer tuo dauid q̃ locut̃ es illi t̃ locut̃ es i ore tuo t̃ i ma ni tua ip̃lesti q̃si dies iste. Et nūc dñe deus isrl̃ custodi puer tuo dō p̃i meo q̃ locut̃ es illi di cens. No deerit tibi vir a facie mea sedēs i thro no isrl̃: verūt̃ si custodierint filij tui legē meā: t̃ in p̃ceptis meis ambulet: sic ambulauet i p̃spe ctu meo fideles. Et nūc dñe de⁹ isrl̃ creditū ē ṽbū qd̃ locut̃ es puer tuo dauid: qm̃ si vere has bitauit deus cū hoībus in tra. Si celū t̃ celi celoz nō sufficiāt tibi: quāto magis dom⁹ b̃ quam edificauit. Sed respicias ad orōnē fui tui t̃ dep̃ cationē ei. vt exaudiās dñe placationē oratōis quā puer tu⁹ orat corā te hōdie: vt sint oculi tui sup domū hāc die ac nocte: in locū quē dixisti in uocare nomē tuū: t̃ exaudiās orōnē quem puer tu⁹ orat i b̃ loco: t̃ exaudiās p̃cationē pueri tuis t̃ pp̃li tui isrl̃ si orauerint in loco isto: t̃ exaudiās in loco habitatiōis de celo: t̃ exaudiās t̃ pp̃it̃ sis: si peccauerint vir in te.

iij. Reg. viii.c

Explicit oratio Salomonis. Incipit prologus in Esaiam prophetam.

Nemo cū pp̃hetas ṽsib⁹ viderit cē descri ptos: meteo eos estimet apud hebreos ligari, t̃ aliqd̃ sile h̃ere de psalmis ṽlo p̃ bus salomonis. Sed qd̃ i demosthene et tullio solet fieri: vt p̃cola scribañ t̃ comata. q̃ ṽtig̃ p̃ fa et nō ṽsib⁹ p̃scripseft. Nos q̃ ṽtilitati legetū p̃uidētes: interpretationē nouā nouo scribēdi genere distinxim⁹. Ac p̃mū de esaiā sciēdū: q̃ in ser mone suo disert⁹ fit. q̃pp̃e vt vir nobilis et ṽrba ne elegantie: nec bñs quicq̃ i eloq̃o rusticitat̃ admixtū. Uñ accidit vt p̃ ceteris florem f̃monis ei⁹: trāslatio nō potuerit p̃suare. Deinde etiā b̃ adiūciendū: q̃ nō tā pp̃heta dicendus fit q̃ cuā

Esaias

gelisti. Ita em̄ vniuersa xp̄i ecclieq; mysteria ad liqdū psecut̄ est: vt nō putas eū de futurova ticipari, sed de p̄teritis historiā terere. **N**i coniūtio noluisse tūc t̄pis septuaginta interptes fidei sue sacramēta p̄spicue ethniciis pdere: ne sanctū canib̄ et margaritas porcis daret. q̄ cū q̄āc editiōnē legeritis ab illis aia duertetis abscondita. Nec ignoro quāti laboris sit p̄phetas intelligere: nec facile quēpiā posse iudicare d̄ interptatōe: nisi itellererit an q̄ legerit. Nos q̄ patere morib⁹ plimorū q̄ stimulāte iudia: qd̄ p̄seq̄ nō valēt: de spicūt. Scies ergo et prudēs i flāma mitto manū. et nihilomin⁹ b̄ a fastidiosis lectorib⁹ p̄corvt quō greci post septnagita trāslatores aquilā et symmachū et theodotionē legūt: vel ob studiū doctrine sue: vel ut septuagita maḡ ex collatōe eorū intelligāt: sic et isti saltē vñi post p̄ores h̄ę dignent̄ interptē. Legāt p̄us et postea despiciāt ne videātur nō ex iudicio sed ex odij p̄sumptiōe ignorata dānare. Prophetauit aut̄ esaias i hie rusalē et i iudea: necdū decē tribub⁹ i captiuitate ductis: ac de vtroq; regno nūc cōmixtim: nūc sepatim texit oraculū. Et cū infdū ad p̄ntē respi ciat historiā. et post bōbylonic captiuitatē reditū p̄pli significit i iudeā: tñ ois ei? cura de vocatiōc gētiū et de aduētu xp̄i ē. Quē q̄nto pl̄ amatis o paula et euistochiū tāto maḡ ab eo petite: vt p̄ obtrectatōe p̄nti q̄ me idēfīne emuli lamiāt ip̄e mīhi mercede restituat i futuro: q̄ scit me ob b̄ in pegrine līgue eruditōe sudaſſic: ne iudei de faltitate scripturarū ecclījs ei? diuti⁹ insultarēt.

Explīcīt plogus. Incipit argumentum.

Esaias in hieſin nobili genere ortus est: ibi q̄z p̄phetauit. Sub manasse rege sectus i duas p̄tes occubuit. Sepultusq; est sub querelu rogel iux̄ trāstū aquarū q̄s olim ezechias rex iacto obstruxerat puluere.

Explīcīt argumētū. Incipit Esaias p̄pheta.

E.S. Nisio esaiie fimo de ira dñi i iudeam et hieſin ppter p̄tā sua. de cēſtantib⁹ et reprobatōis solēnitatibus. de futuro lauacro quo peccata lauantur. de increpatiōe hieſusalem ppter spirituale mercrīcium.

Iisio esaiie filii Amos: quaz vidit super iudā et hieſale in dieb⁹ ozie ioathan: achaz: et ezechie regūt iudea. Audite celi et auribus p̄cipe tra: qm̄ dñs locut⁹ est. Filios enutriū et exaltauit p̄i aut̄ sp̄cuerūt me. Cognouit bos possessore ſuū: et asin⁹ p̄ſepe dñi ſui. ifrl̄ aut̄ me no cognouit: et p̄pls meus n̄ itellexit. Ue gēti peccatrici: p̄plo ſui iniqtate: ſemī

nequā. filijs sceleratis dereliqrūt dñz. blasphemauerūt ſcm̄ ifrl̄. abalienati ſūt retroſuz. Sup q̄ p̄cutiā vos vltra addentcs p̄uaricatōe. Dē caput languidū t oē cor merēs. A plāta pedis vſq; ad vñtice: nō eſt in eo ſanitas Vuln⁹ t luor t plaga tumēs: nō eſt circūligata nec curata medicamin e neq; forta oleo Terra vñta deferta: cuius tates vñre ſuccēſe igni. Regionē vestrā corā vob alieni denorāt: t desolabit ſicut in vastitate hoſtili. Et derliqueſ filia ſyon ut vmbra culū in vnea: t ſic tuguriū i cucumerario. ſicut ciuitas q̄ yaſtaſ Nisi dñs exercituū rcliqſſet nob̄ ſemē q̄ ſodoma fuiffem⁹ t q̄ ſi gomorra ſimiles eſſem⁹. Audite verbū dñi p̄ncipes ſodomo:uz: p̄cipite aurib⁹ legē dei vñi ppls gomorre. Quo mīhi mītitudinē victimarū vñtarū dicit dñs. M̄len⁹ ſum. Holocausta arietū t adipē pīguū t ſanguinē vitulorū t agnorū t hircorū nolui. Lū vencuſ aī cōspectū meū. q̄ ſiuit b̄ de manib⁹ vñris ut abularetis in atris meis. Ne offeratis vltra ſacrificiū fruſtra. Incēſuz abomiatio eſt mīhi leo menā t ſabbatum t festiuitates alias nō ferā. Inq; ſūt cer⁹ vñi. Calēdas vefras t ſolēnitatē vñras odiuit aia mea. Facta ſūt mīhi moleſta Laborauit ſuſtinēs. Et cū extēderitis man⁹vñras quertā oculos meos avob. t cū mīlāplicauerit ſozonē. nō exaudiā. Man⁹ em̄ vefre ſanguine plene ſūt Lauamī. mūdi eſtote, auferete malū cogitationū vñrū ab oculis meis. Quiescite age re puerſe: diſcite bñfaccre. Querite iudicī ſubuenite oppiſſo. iudicate. pupillo. deſedite viduā t venite t arguite me dicit dñs. Si fuerint p̄tā vefra ut coccinū. q̄ ſi mix dealbabūl et ſi fuerint rubra q̄ ſi h̄micul⁹. velut lana alba erūt. Si voluerit ſi noluerit. t me ad iracūdiā p̄uocauerit gladi⁹ deuorabit vos. q̄ ſi dñi locutū eſt. Quo facta eſt meretrix ciuitas fidelis plena iudicij: Iuſticia h̄itauit in ea. nūc aut̄ homicide Argētū tuū verſum eſt in ſcoriam. vñrū tuū mixtum eſt aq. P̄ncipes tui infideles ſochi furū. Dēs diligunt munera. ſequunt̄ retributōes. Pupillo nō iudicāt: t cauſa vidue nō igredit̄ ad illos. Propter b̄ ait dñs de excrcituū fortis ifrl̄. Heu ego p̄ſolabor ſup hōſtib⁹ meis. t vindicabor de miſericordiis meis. Et p̄uertā manū meā ad te. t exco quā ad p̄uū ſcoriā tuā. t auferā oē ſtānū tuū t reſtituā iudices tuos ut ſueſt p̄us. t cōſiliarios tuos ſicut antiq̄ Post h̄vocaberſ ciuitas iuſti vñbs fidelis. Syō in iudicio redimcf. t reducēt eā in iuſticia. Et p̄teret ſcelestos t peccatores ſimul. t q̄ dereliqrūt dñm. p̄ſument. Eōfundēt em̄ ab idolis qb⁹ ſacrificauerit. Et erubescet ſup hōſtis quos elegeratis. cum fuerint velut quercus deſluentib⁹ folijs. t velut hōſtis abſq;

Esaias

sqna. Et erit fortitudo vestra ut fauilla stuppe: et opus vestrum quasi scintilla et succendet ut rupes simul. et non erit qui extinguat.

L.S. De morte Christi et eius passione. de aduentu eius. de reprobatione iudeorum et exaltatione Christi. II

A Erbum quod videt Esaias filius amos super iudeam et Hierusalem. Et erit in nouissimis diebus propatus mons domini in parte montium et eleuabitur super colles. Et sicut ad eum oes getes et ibunt populi multi et dicent. Venite ascendamus ad montem domini et ad dominum dei Iacob: et docebit nos vias suas et ambulauimus in semitis eius. quod de syon eribit lex: et ab eo domini de Hierusalem. et iudicabit getes targuet populos militum. et proflabunt gladios suos in vomeres. et laceas suas in falces. Non leuabit gressus gentes gladii nec exercebunt ultra ad plenum. Dominus Iacob venite et ambulem in lumine dei nisi. Proiecisti enim populum tuum dominum Iacob: quod repletum est ut olim: et augures huerunt philistium. et perieris alienis adhuc est. Repleta est terra argento et aurum. et non est finis thesauro eius. et repleta est terra eius eis et inumerabiles qui dirige eis. et repleta est terra eius idolis. Opus manuum suarum adorauerunt: quod fecerunt digitii eorum. et incuruauit se homo humiliatus est vir. ne ergo dimittas eis. Ingredere in petram et abscondere in fossa humo a facie timoris domini: et a glia maiestatis eius. Oculi sublimis hominis humiliati sunt et incuruabit altitudo virorum. Exaltabitur autem dominus solus in die illa: quod dies domini exercitum super oem superbum et excelsum. et super oem arroganter humiliabitur: et super oes cedros Libani sublimes et erectas: et super oes quercus basan et super oes montes excelsos: et super oes colles eleuatos. et super oem turre excelsam: et super oem murus munitus: et super oes naues Tharsis: et super oem quod visu pulchrum est. Et incuruabit ois sublimitas hominum et humiliabitur altitudo vires. et eleuabitur dominus solus in die illa. et idola penitus exterminentur. et itineribus in speluncas petrorum et in voragines tre a facie formidinis domini: et a glia maiestatis eius cum surrexerit percutere terram. In die illa pasciet homo idola argenti sui et simulae auri sui quod fecerat sibi: ut adoraret talpas et vespertilioes. Et ingredietur scissuras petrarum et in cavernas saxorum a facie formidinis domini et a glia maiestatis eius: cum surrexerit percutere terram. Qui escite ergo ab homine cuius spiritus in naribus eius est: excelsus quod reputatus est ipse.

L.S. De homine proprio qui auferet a iuda oem posse nimis quod preuebat in partibus: et oem ornatum superbie.

Ecce enim dominator dominus exercitum afferet ab Hierusalem et ab iuda validum et forte omnem robur panis et omnem robur aquae et fortis et virum bellatores: et iudicem et prophetam et arcum et senem principem super omnia quae sita. et honorabilem vultum: et consiliarium. et sapientem de architectis

et prudentem eloquij mystici. Et dabo pueros principes eorum: et effemiantur dominus abutur eis. Et coercent populos. vir ad viam. et unusquisque ad primum suum. Tum multu ab his puerus et senes et ignobilis contra nobilem. Apprehendet enim vir fratrem suum domesticum proximam sui et dicet Vestimentum tibi est: principes esto noster: ruina autem habet sub manu tua. Unde debitis in die illa dices. Non sum medicus: et in domo mea non est panis nec quis vestimentum. Nolite constitutere me principem populi. Quia enim Hierusalem et iudas conciderunt: quod lingua eorum et adiumento es leo contra dominum. ut provocarent oculos maiestatis eius. Agnitus vulnus eorum renderebit eis. et peccatum suum quod si sodoma predicauerunt: nec abscondierunt. Ne ait eorum quod redditum sit eis mala. Dicite iusto quoniam bene quoniam fructum adiumentum suarum comedet. Ne ipso in malum retrahitur enim manum eius fiet ei. Populus meus qui te beatum dicit ut te decipiatur et via gressuum tuorum dissipatur. Stat ad iudicandum dominus et stat ad iudicados populos. Dominus ad iudicium veniet cum semibus populi sui et principibus eius. Vos enim depastis estis viuens meam: et rapina paupers in domo vestra. Quare attoritis populus mei et facies pauperum commolitis dicit dominus exercitum. Et dixit dominus deus. Pro eo quod eleuare sunt filii syon: et ambulauerunt extreto collo: et nutibus oculorum ibant: et plaudebant: et ambulabant et pedibus suis compostrum gradu incedebant: decalvavit dominus partem filiarum syon. et dominus crinem earum nudabit. In die illa auferet dominus ornamenti calciam et metas et lunulas et torques et monilia et armillas et mitras et discriminaria et perichelides et murenulas et olfactoryla et inaures et annulos. et gemmas in fronte pendentes et mutatoria et pallio la et lunbeamia et acus et specula et syndones et vittas et theristra. Et erit per suam odorem fetor et per zona funicul et per crispata crine calvicium: et per fascia pectorali cilicium. Pulcherrimi quoque viri sui gladio cadent. et fortes tui in prolio. Et merebuntur atque lugebunt porte eius. et desolata in terra sedebit. L.S. De septem ecclesiis. de magnificencia hominis et lauacro spirituali. et protectione ecclesie. **I. La. III.**

Et apprehendet septem mulieres virum unum in die illa dicentes. Mane nostrum comedemus. et vestimentis nostris operiemur. et in uno loco nomine tuum super nos aufer obprobrium nostrum. In die illa erit germe domini in magnificencia: et glia fructus terrae sublimis. et exultatio his qui salvati fuerint de israel. Et erit ois qui relictus fuerit in syon: et residuus in Hierusalem: sanctus vocabilis ois qui scripti sunt in vita in Hierusalem. Si abluerit dominus sordem filiarum syon. et sanguinem Hierusalem lauerit de medio eius. in spiritu iudicij et spiritu ardoris. Et creabit dominus super oem locum motissimum. et ubi invocatur est nubes per diem et fulmen et splendor ignis flammatus in nocte.

Esaias

cte. Sup oēm eī gl̄iam p̄tectio: t̄ tabernaculus erit in vībraculo diei ab ēstū: t̄ in securitatem t̄ absconſionem a turbine t̄ a pluvia.

L.S.D. Ipo t̄ vinea ei². p̄dicat reprobatio ipſius vinee ppter diuersas iniuitates. d̄c vocatione gentium ad salutem.

C Antabo dilecto meo canticū patruelis mei: vinee sue. Vinea facta est dilecto meo: in cornu filio olei. Et ſepiuuit eam t̄ lapides elegit ex ea: t̄ plātauit vineā electā. Et edificauit turrum in medio ei²: t̄ toxular extruxit in ea. Et expectauit ut faceret vuas: t̄ fecit labruscas. Nūc ergo h̄itatores h̄ierlm̄ t̄ viri iuda: iudicate iñf me t̄ vineā meā. Quid est qđ debui ultra facere vinee mee t̄ nō feci ei². An q̄ expēctauit ut faceret vuas t̄ fecit labruscas? Et nūc ostendā vob̄ quid ego faciā vinee mee? Auferā ſepem ei² t̄ erit in direptionē. Diruā maceriam ei² t̄ erit in cōculcationē: t̄ ponā eā deserta. Nō putabif t̄ nō fodief, t̄ ascendēt ſup eā vepres et spine t̄ nuoib² mādabo ne pluāt ſup eā umbrem. Vinea aut̄ dñi exercituū dom² iſrl̄ eſt t̄ viri iuda germe ei² delectabile. Et expectauit ut faceret iudicū: t̄ ecce iniqtas: t̄ iuſticiāt ecce clamor. Ve q̄ cōiungitis domū ad domū. t̄ agrū agro copulatis vſq; ad terminū loci. Nūquid habitabitis vos ſoli in medio terre. In aurib² meis ſunt hec diē dñs exercituū. Nisi dom² multe debite fuerint grandes t̄ pulchre: t̄ abſq; h̄itatore. Decem eīn iugera vinear̄ faciūt lagunculā vñā. t̄ triginta modij ſcmētis faciūt modios tres. Ve q̄ cōſurgitis manū ad ebrietatē ſectandā t̄ potadū vſq; ad vesperam ut vino eſtuctis. Lithara t̄ lyra t̄ tympanū t̄ tibia t̄ vinū in p̄muīs v̄ris: t̄ opus dñi nō respicitis: nec opa manū ei² pſiderat: s Proptea captiu² duci² ē ppls me²: q̄ nō habuiſti ſciām, t̄ nobiles ei² infirūt fame t̄ multitudē ei² ſiti exaruit. Propterea dilatauit infernū animā ſuā. t̄ apuit os ſuūz abſq; vlio termiño. Et descēdent fortes ei². t̄ ppls ei² t̄ ſublimes glioſfigz ei² ad eū. Et icuruabit hō t̄ humiliabit vir et oculi ſublimū dcpment. Et exaltabit dñs exercituū in iudicio t̄ deus ſctū ſcificabit in iuſticia. Et paſcenſ agni iux ordinē ſuū: t̄ deferta in vberitate vſa aduene comedēt. Ve q̄ trahit iniquitatē in funiculis vanitatis: t̄ q̄ ſi vinculū plauſtri pctm̄. Qui dicitis: feſtinet: t̄ citoveniat op̄ ei² ut videam² t̄ appropiet veniat pſiliū ſancti iſrl̄. t̄ ſciem² illud. Ve q̄ dicitis malū bonū: t̄ bo niū malū: ponētes tenebras lucem t̄ lucem tenebras: ponētes amarū in dulce t̄ dulce in amarū. Ve q̄ ſapiētes eſtis in oculis v̄ris: t̄ corā vobis metipis prudētes. Ve q̄ potētes eſtis ad b̄:ben- dū vñū: t̄ viri fortes ad miſcēdā ebrietatē. Qui iuſtificatis impūl̄ p̄ muñcrib². t̄ iuſticiā iuſti au-

fertis ab eo. Propter hō ſicut devorat ſtipulam ligna ignis t̄ calor flāme eſt: ſic radix eoz q̄ ſi fauilla erit. t̄ germē eoz vt puluis aſcēdet. Lib iecerūt eīn legē dñi exercituū: t̄ eloquium ſancti iſrl̄ blaſphemauerūt. Ideo irat² eſt furor dñi in pplin ſuū: et extēdit manū ſuā ſup euz: et p̄cuſſit eu. Et perturbati ſūt mōtes: et facta ſūt mortuina eoz q̄ ſi ſterc² in medio platear̄. In hiſ oib² nō eſt auersus furor ei²: ſed adhuc manū ei² extenta. Et eleuabit ſignū in matōib² pcūl: et ſibilabit ad eū de finib² terre: et ecce festin² velociter veniet. Nō ē deficiēs neq; laborās in eo: nō dormitabit neq; dormiſt: neq; ſolueſ cingulu renū eius: nec rupeſ corrīgia calciamēti ei². Sagitte ei² acute et oēs arcus eius extēti. Ungule equoz eius veſilex: et rote ei² q̄ ſi ipetus tēpeſtatis. Hugūt ei² ut leonis: rugiet ut catuli leonū. Et frēget et teſnebit p̄dā et amplexabit: et nō erit q̄ eruat: et ſabit ſup eū in die illa ſicut ſomit² maris. Aspiſiem² in terrā et ecce tenebre tribulatiōis: et lux obtenebrata eſt in caligine eius.

L.S. Videlit esaias dñi i throno: purgaſ. mitiſ: pp̄hetat iudeā desolādā et pp̄lm̄ decimandū

T Nāno q̄ mortu² eſt rex oziſ vi. VI
di dñi ſedētē ſup ſolū excelsū et eleua- tū: et plena crat dom² a maiestate ei²: et ſea q̄ ſub ipo erāt replebāt tēplū. Scaphin ſta- bāt ſup illud ſex ale vñi: et ſex ale alſi. Duab² ve- labāt faciē ei² et duabus velabāt pedes eius: et duab² volabāt. Et clamabāt alſi ad altez̄ et di- cebāt. Sanctus ſctū ſctū dñs de exercituū plena ē ois tra ḡlia ei². Et cōmota ſunt ſuplumi- naria cardinū a voce clamātis: et domus reple- ta ē fumo. Et dixi. Ve mihi q̄r tacui: q̄r vir pollu- tus labiis ego ſum. et in medio pp̄ſi polluta la- bia h̄ntis ego hito: et regem dñi exercituū vidi oculis meis. Et volavit ad me vñ² de ſcaphe et in manu eius calculus quē forſipe tulerat de altari: et tetigit os meu et dixit. Ecce tetigi h̄ la- bia tua et aufcreſ iniquitas tua et pctm̄ tuu mūda- bitur. Et audiui voce dñi dicētis. Quē mittaz et q̄s ibit nob². Et dixi. Ecce ego: mittē me. et dixit. Vade et dices pp̄ſo huic. Audite audiētes et no- lite itelligere: et videte viſionē et nolite cognō- ſcere. Exceca cor pp̄li huim̄ et aures ei² aggra- ua et oclos eius clande. ne forte videat oclis ſu- is et aurib² ſuis audiat: et corde ſuo itelugat et cōuerat et ſanē eū. Et dixi. Uſq; q̄ dñi: et dixit. Donec deſolenſ ciuitates abſq; h̄itatore. et do- mus ſine hoīes. et multiplicabif q̄ derelicta fuerat in medio tre et adhuc in ea decimato. et cōuerte- tur et erit in oñſionē ſicut therēbithus et ſicut querkus q̄ expandit ramos ſuos. Scmē ſanctū erit id qđ ſteſterit in ea.

Esaias

L.S. De his q̄ voluerūt expugnare hierlm. & coceptiōe ḡgis; & liberatiōe hierlm. VII

Et factū est in dieb⁹ achaz filij ioathan fi-
lij ozie regis iuda: ascēdit rafin rex sy-
rie: & facee fili⁹ romelie rex isrl in hierlm
ad pliandū p̄ eār t nō potuerūt debellare eāz. Et
nūciauerūt domui dauid dicētes. Requenit syria
super esfraim & cōmotū est cor ei⁹ & cor ppli ei⁹
sicut mouētur ligna siluaꝝ a facie venti. Et dixit
dñs ad esaiā. Egredere in occursum achaz tu &
qui derelictus ē iasub filius tu⁹ ad extreμū aq-
duci⁹ piscine superioris invia agri fullōis & dices
ad eū. Vide & fileas. Noli timere & cor tuum ne
formidet a duab⁹ caudis titionū fumigatiū isto-
rū in ira furoris rafin regis syrie & filij romelie:
co q̄ cōfiliū inicrit p̄ te syria in malū: & esfraim &
filius romelie dicētes. Ascēdam⁹ ad iudā & susci-
tem⁹ eū: & auellam⁹ eū ad nos: & ponam⁹ regē i
medio ei⁹ filiū tabcel. Hec dicit dñs de⁹. Non sta-
bit & nō erit istud: sed caput syrie damasc⁹: & ca-
put damasci rafin. Et adhuc sexagita & qnq̄ an-
ni: & definet esfraim esse ppli: & caput esfraim sa-
maria: & caput lamarie fili⁹ romelie. Si nō cre-
dideritis: nō p̄manebitis. Et adiecit dñs loqui
ad achaz dices. Pēc tibi signū a dño deo tuo i
pfundū inferni siue in excelsum supra. Et dixit
achaz. Nō petā: & nō tēptabo dñm. Et dixit. Ali-
dite ergo dom⁹ dauid. Nunqđ pax vob̄ est mole-
stos cē hoib⁹ q̄r molesti estis & deo incoz. Pro-
pter h̄ dabit dñs ip̄e vobis signū. Ecce ḡgo con-
cipiet & pariet filiū: & vocabit nomē ei⁹ emmanuel.
Butyrū & mel comedet vt sciat reprobare malū
& eligere bonū. Quia aīq̄ sciat puer reprobare
malum & eligere bonū: derelinqtur terra quā tu
detestaris a facie duoz̄ regū suoz̄. Adducet dñs
sup te & sup ppli tuū & sup domū p̄ris tui: dies
q̄ nō venerūt a dieb⁹ sapatiōis esfraim a iuda cū
rege assyrioz̄. Et erit i die illa sibilabit dñs mu-
scæ que est in extremo fluminū egypti. & api q̄ est
in terra assur: & veniet & reqescent oēs in torren-
tibus valliuū & in cauernis petraz̄ & in oib⁹ fru-
tectis & in vniuersis foraminibus. In die illa ra-
det dñs in nouacula cōducta in his q̄ trans flu-
men sunt in rege assyrioz̄ caput: & pilos peduz̄
& barbā vniuersam. Et erit in die illa: nutrit hō
vaccā boum: & duas oues: & p̄e vbertate lactis
comedet butyrū. Butyrū em̄ & mel manducabit
oīs hō q̄ relictus fuerit in medio tre. Et erit in
die illa oīs loc⁹ vbi fuerint mille vites: mille ar-
gēteis. & in spinas & in vepres erūt. Cū sagittis
& arcu ingredient illuc. Vepres em̄ & spine erūt
in vniuersa tra. Et oēs mōtes q̄ in sarculo saru-
entur nō veniet illuc terror spinaz̄ & veprium. &
erit in pascuā bouis & in cōculacionē pecoris.

L.S. De modo liberatōis tre p̄ emmanuelē. &

hoc est querendum in lege. De nativitate chri-
sti. VIII

Et dixit dñs ad me. Sume tibi libꝝ gran-
dem: & scribe in eo stilo hominis veloci-
ter spolia detrahere cito p̄dare. Et adhi-
bui mīb̄ testes fideles vriam sacerdotē & zacha-
riam filiū barachie. Et accessi ad prophetissam et
cōcepit & peperit filiū. Et dixit dñs ad me. Vo-
ca nomen eius: accelerā spolia detrahe: festina
p̄dari: quia anteq̄ sciat puer vocare patrem suū
& matrem suam: auferetur fortitudo damasci et
spolia samarie coram rege assyriorum. Et adie-
cū dominus loqui ad me adhuc dicens Pro eo
q̄ adiecit populus iste aquas syloē que vadunt
cum silentio & assumpsit magis rafin filium ro-
melie: propter hoc ecce dominus adducet super
eos aquas fluminis fortes & multas: reges assy-
riorum & omnem gloriam eius. Et ascendet sup
omnes riuos eius & fluet supervniuersas ripas
eius & ibit per iudā inundans & transiens usq̄
ad collum veniet. Et erit extensio alarum eius
implens latitudinem terre tue o emmanuel. Con-
gregamini populi & vincemini: & audite vniuer-
se procul terre. Confidamini et vincemini: accin-
gite vos & vincemini: imite consilium & dissipat-
ur: loquimini verbum & non fiet: quia nobis-
cum deus. Hec em̄ ait dñs ad me. Sicut in ma-
nu forti erudiuit me ne irem̄ in via populi hui⁹
dicens. Non dicatis coniuratio. Omnia em̄ que
loquitur populus iste: coniuratio est. Et timore
eius ne timeatis neq̄ paueat. Dominum ex-
ercituū iñm̄ sanctificate: ip̄e paor vester & ip̄e
terror vester: & erit vobis in sanctificationem. in
lapidem autē offendis & petrā scandali dua-
bus domibus israel: & in laqueum & in ruinam
habitantibus hicrusale. Et offendent ex eis plu-
rimi: & cadent & conterentur & irretinentur & ca-
pientur. Ligā testimonium signa legem in disci-
pulis meis: expectabo dominum qui abscondit
faciem suam a domo iacob: & prestolabor eum.
Ecce ego & pueri mei quos dedit mihi domin⁹
in signum & in portentum israel a domino exerci-
tum qui habitat in monte syon. Et cum dixerit
ad vos: querite a phitonibus & a diuinis q̄ stri-
dent in incantationib⁹ suis. nunquid non popu-
lus a deo suo requiret visionē pro viuis ac mor-
tuis? Ad legem magis & ad testimonium. Qd si
nō dixerint iuxta verbū hoc nō erit eis matutina
lux. Et transibit p̄ eā et corruet et esuriet. et cum
esurierit irasceret: et maledicet regi suo et deo suo.
Et suspiciet sursum. et ad terrā intuebitur. et ecce tri-
bulatio et tenebre et dissolutio et angustia et ca-
ligo persecens. et nō poterit auolare de angu-
stia sua.

L.S. De xp̄i nativitate et impio; ei⁹ de eneris

Lefasias

one iude^t isrl. ppbctat 3 biserlm. La. IX

A one iude t uirt. pp̄hetat p̄ vierūm. **La. IX.**
Math. iii. c **D** Kimo tempore allēmata est terra zabu-
lon t terra neptalim t nouissimo aggra-
uata est via maris trānsior danē galilee
gentiū. **P**opul⁹ q̄ ambulabat in tenebris vidit
lucē magnā. h̄itantib⁹ in regione vmbre mortis
lux orta ē eis. **M**ultiplicasti gentē nō magnifica-
sti leticiā. Letabunt̄ corā te sīc q̄ letant̄ in messe
sicut exultat victores capta p̄da q̄n diuidūt spo-
lia. **I**ngū em̄ oner̄ ei⁹ t virgā h̄ueri ei⁹. t sc̄pt̄
exactoris ei⁹ sup̄ pasti sic i die madiā. **O**r oīs vio-
lēta p̄datio cū tumultu. t v̄cstimētū mixtū san-
guine erit in cōbustionē t cib⁹ t ignis **M**ariul⁹
em̄ na⁹ ē nob. t fili⁹ dat⁹ ē nobis. t fac⁹ est p̄n-
cipat⁹ sup̄ humer⁹ ei⁹. t vocabit̄ nomē ei⁹ admi-
rabilis p̄filiari⁹. de⁹ fort]. pater futuri sc̄culi. p̄n-
ceps pacis. **M**ultiplicabit̄ ei⁹ impiū t pacis nō
erit finis sup̄ soliū dōt sup̄ regnū ei⁹. vt p̄firmet
illō t corroboret i iudicio t iusticia āmō t v̄sq̄
in sēpternū. **Z**el dñi exercituū faciet b. Verbū
misit dñs in iacob: t cecidit in isrl. **E**t sciet oīs
ppl̄s effrai t h̄itātes samariā i supbia t magni-
tudine cordis dicētes. Lateres ceciderūt; sed q̄-
dris lapidib⁹ edificabim⁹: sycomoros succide-
runt. s̄z cedros imutabim⁹. **E**t cleuabit dñs ho-
stes rafin sup̄ eū. t iūmicos ei⁹ in tumultū ḥtet
syriā ab oriēte t ph̄:listiū ab occidēte. t deuo-
rabūt isrl̄ toto ore. In oīb⁹ his nō ē auersus fu-
ror ei⁹ s̄z adhuc man⁹ ei⁹ extēta. t ppl̄s nō est re-
uersus ad p̄cutiētē se. t dñz exercituū nō inqſie-
rūt. **E**t disp̄det dñs ab isrl̄ caput t caudā incur-
uantē t de prauatē die vna. Lōgen⁹ t honora-
bilis ip̄e ē caput. t pp̄heta docēs mēdaciū ip̄se
est cauda. **E**t erūt q̄ beatificat̄ ppl̄m iustū seduce-
tes t q̄ btificat̄ p̄cipitati. **P**ropf̄ sup̄ adolescē-
tulis ei⁹ n̄ letabit̄ dñs. t pupilloz ei⁹ t vidua-
nō miscrebit̄. **O**r oīs hypocrita ē t neq̄. t vni-
uersum os locutū ē stulticiā. In oīb⁹ his nō est
auersus furor ei⁹. s̄z adhuc man⁹ ei⁹ extēta. Suc-
cēsa ē em̄ q̄si ignis ip̄etas. vep̄ē t spinā vorā-
bit. **E**t succēdet̄ in dēsitate salt⁹ t p̄voluet̄ in su-
pbia fumi. In ira dñi exercituū p̄turbata est ter-
ra. t erit ppl̄s q̄si esca ignis. **V**ir fratri suo nō p̄-
cet. t declinabit ad dexterā t esuriet: t comedet
ad sinistrā t nō saturabit̄. Unusq̄sq̄ carnē bra-
chij sui vorabit. manasses c̄ffrai⁹. t c̄ffraim ma-
nassen. t simul ipsi ḥ iudā. In oībus his nō est
auersus furor ei⁹: s̄z adhuc man⁹ eius extēta.
C. S. Lōminat̄ opp̄ssorib⁹ paupez t vidua-
ruz pp̄hetat p̄ semacherib. t describit superbiā
ei⁹ interserens de puerione reliq̄aruz israel. de-
abbreniato t de passione ip̄i. **La. X.**

mei: ut eēt vidue p̄da eoꝝ t̄ pupillos diripent
Quid facietis in die visitatiōis t̄ calamitatis de-
lōge ve niētis? Ad cū? cōfugietis auxiliū t̄ vbi
derelinqtis gliaꝝ vestrā: ne incuruemini sub vin-
culo, t̄ cū interfictis cadatis. Sup oībus his n̄
est auersus furor eiꝝ. sed adhuc man? eiꝝ extenta
Ut assur. Virga furoris mei t̄ bacul? ip̄e ē. In
manu eiꝝ idignatio mea. Ad gentē fallacē mittā
eū: t̄ p̄p̄lm furoris mei mādabo illi ut auferat
spolia t̄ diripiāt p̄dā t̄ ponat illū in pculatiōz
q̄si lutū plateaz. Ip̄e aut̄ nō sic arbitrabit̄: t̄ cor
eiꝝ nō ita estimabit̄: sed ad pterēdū erit cor eiꝝ: et
ad int̄nitionē gētiū nō paucaꝝ. Dicet em̄. Nun-
qd nō p̄ncipes mei s̄l̄ reges sunt. Nunqd nō vt
carchamis: sic calanno. t̄ vt arphat: sic emath
Nunqd nō vt damasc: sic samaria. Quō inuenit
man? mea regna idoli: sic t̄ simulacra eorū d̄ hie-
rusalē t̄ de samaria. Nūqd nō sic feci samaric et
idolis eius: sic faciā hierlm̄ t̄ simulacris eiꝝ. Et
erit cū ip̄leuerit dñs cūcta opa sua in mōte syon
t̄ in hierlm̄ visitabo sup fructū magnificē cordis
regis assur: t̄ sup gliam altitudīs oculorū eius.
Dixit em̄. In fortitudine man? mec feci: t̄ in sa-
piētia mea intelleri. Et abstuli f̄minos pp̄lorū
t̄ p̄ncipes eoz dep̄dat̄ sum. t̄ detraxi q̄si potēs
i sublimi residētes. Et iuenit q̄si nidū man? mea
fortitudinē pp̄lorū. t̄ sic colligūt oua q̄ derelicta
sunt sic vniuersam trā ego p̄gregau. t̄ nō fuit q̄
moueret pēnā t̄ apiret os t̄ gāmiret. Nūqd glia-
bitur securis p̄ eū q̄ secat in ea: aut exaltabit̄ ser-
ra p̄ eū a q̄ trahitur. Quō si eleuet ḡa p̄ elcuān-
tem se: t̄ exaltetur baculus q̄ vtiꝝ lignū ē. Pro-
pter hoc mittet dñiator dñs exercituū in pingui-
bus eius tenuitatē t̄ subtus gliam eiꝝ succēsa ar-
debit q̄si cōbustio ignis. t̄ erit lumē isrl̄ i igne t̄
sc̄tūs eiꝝ in flāma: t̄ succendēt t̄ denorabit̄ spina
eiꝝ t̄ vepres in die vnat glia salt̄ eius t̄ carme-
li eius ab aīa vsc̄ ad carnē cōsumet̄. Et erit tro-
re p̄fugis: t̄ reliq̄e ligni saltus eiꝝ p̄ paucitate
numerabunt̄: t̄ puer scribet eos. Et erit in die il-
la. nō adiūctet residuū isrl̄. t̄ hi qui fugerint d̄ do-
mo iacob inniti sup eo q̄ p̄cutit eos sed īitef su-
per dñm sc̄tm̄ isrl̄. In ḡitate reliq̄e cōuertent̄: re-
liq̄e inquā iacob ad deū forte. Si em̄ fuerit pp̄ls
tuus isrl̄ q̄si arena maris reliq̄e cōuertent̄ ex co-
lōsumatio abbreviata iundabit iusticiā. Cōsu-
mationē em̄ t̄ abbreviatiōne dñs deus exerci-
tuū faciet ī medio oīs tre. Prop̄ b̄ b̄ dicit dñs
dē exercituū. Noli tiere pp̄ls mē b̄itator syō ab-
assur. In ḡa em̄ p̄cutiet te t̄ baculū suū leuabit
sup te ī via egypti. Adhuc eī paululū modicūꝝ
t̄ p̄sumabit̄ idignatio mea t̄ furor mē sup sceꝝ
eoꝝ. Et suscitabit sup eum dominus exercituū
flagellum iuxta plagam mādian in petra orb̄ t̄
virgā suam sup mare, t̄ leuabit cam in via egypti.

Esaias

pti. Et erit in die illa auferetur onus eius de humero tuo et iugum eius de collo tuo: et cōputrēscet iugum a facie olei. Veniet in aiorum transibit in magnum apud magmas cōmēdabit vasa sua. Transierūt cursum gabaa sedes nra. Obstupuit rama gabaa saulis fugis. Hinni voce tua filia gallim. attēde laisa paupercula anathot. Migravit medemena habitatores gabin cōfortamini. Adhuc dies est ut in nobe stet. agitabit manus suā sup mōtē filie syon et collē hieros. Ecce dñator dñs exercituū cōfringet lagunculaz in terrore et excelsi statura succident: et sublimes humiliabūtur. Et subuertēt condēsa saltus eius ferro: et libanus cū excelsis cadet.

L.S. De nativitate xp̄i. de pplo xp̄iano. de cruce et sepulchro xp̄i. de pueris reliqaz israel et fide gentium.

Ea.XI

Et egredietur virga de radice iesser flos de radice eius ascēdet. et reqescet sup eum spūs dñi. spūs sapie et intellectus. spūs consilij et fortitudinis: spūs scie et pietatis. et replebit eum spūs timoris dñi. Non sūm visionē oculorum iudicabit. neq; sūm auditū aurium arguet. Sed iudicabit in iusticia paupes et arguet in eq̄itate promisueris terre. Et percutiet terrā virga oris sui. et spū labiorū suorū interficiet impium. Et erit iustitia cingulū lumborum eius et fides cinctorum renū eius. Habitabit lupus cū agno et pardus cū bezo accubabit. Uritus et leo et omnis filius morabitur et puer parvulus minabit eos. Uritus et ursus passent. simili reqescēt catuli eorum. et leo q̄si bos comedat paleas. Et delectabitur infans ab ubere super foramina aspidis: et in cauerna reguli q̄ ablatatus fuerit. manus suā mittet. Nō nocebūt et nō occidēt in universo mōte sc̄to meo q̄ repleta est terra sciētia dñi sicut aqua maris orientis. In die illa radix iesse qui stat in signū pploꝝ: ipsi sum gentes deprecabuntur et erit sepulchrū eius gloriosus. Et erit in die illa: adiūciet dñs secūdo manus suā ad possidēdū residuū pploꝝ sui: qđ reclinquet ab assyriis et ab egypto et a phetros et ab ethiopia. et ab elam. et a sennaar. et ab emath et ab insulā maris. Et leuabit signū in natiōes: et congregabit pugnos isrl. Et dispersos iuda colliget a quatuor plagiis terre: et auferetur zelus effraim et hostes iuda pībūt. Effraim nō emulabitur iudā: et iudas nō pugnabit pī effraim. Et volabūt in humeros philistim pī mare simul pīdabūtur filios orientis. Iudea et moab preceptū manū eorum et filii ammon obediētes erūt. Et desolabit dñs linguā maris egypti: et leuabit manus suā sup flumē in fortitudine spūs sui: et percutiet eum in septem riuis. ita ut transeat pī eum calciati. Et erit via resūquo populo meo q̄ relinquet ab assyriis: sicut fuit israeli in die illa qua ascēdit de terra egypti.

L.S. Pro destructo regno mūdi cātat ccclia

Cū dices in die in illa. Confitebor **XII**
tibi dñe qm̄ irat es mihi: puerus est furor tuus: et solat es me. Ecce deus saluator meus: fiducialiter agā et nō timebo. Quod fortitudo mea et laus mea dñs: et factus es mihi in salutē. Haurietis aquas in gaudio de fontibus salinatoris et dicetis in die illa. Confitemini dño et invocate nomē eius. Notas facite in populis ad invētōes eius: memētote qm̄ excelsus est nomē eius. Cātate dñs qm̄ magnifice fecit: annūciate b̄ in vniuersa terra. Exulta et lauda habitatio syon q̄ magnus in medio tui sanctus israel.

L.S. De euersione babylonis et eius vastitate interserit. de captiuitate et reditu populi. **XIII**

Onus babylonis: qđ vidit esaias filius amos. Sup montē caliginosum lenate signū: exaltate vocē leuate manus et ingrediantur portas duces. Ego mādaui sc̄tificatis meis: et vocavi fortis meos in ira mea exultates in gloria mea. Vox militū i mōtibꝫ q̄si pploꝝ frequētū vorsonis regū gētū pīgregataꝫ dñs exercituū pīcepit militie bellī: venītibꝫ de terra pīcul. A summitate celi dñs et vasa furoris eius ut disperdat oēs terrā. Ululate q̄r pīpē ē dies dñi. q̄r vastitas a dño veniet. Propter b̄ oēs manus disoluēt. et oē cor hoīs tabescet et pīteret. Torsiones et dolores tenebunt. q̄li pīturiens dolebunt. Unusq; ad primū suū stupebit facies cōbusste vultus eorum. Ecce dies dñi veniet crudelis et indignatōis plenus et ire furorisq; ad ponendas terrā i solitudinē. et pītōres eius pīterēdos de ea: qm̄ stelle celi et splēdor eorum nō expādet lumē suū. Obtenebrat ē sol in ortu suo. et lūa nō splēdebit i lumine suo. Et visitabo sup orbē mala: et pī ipios iniqtatē eorum. Et reqescere faciā supbiaz infidelium. et arrogatiā fortū humiliabo. Preciosus erit vir auro. et bō mūdo obrizo. Super hoc celū turbabo. et mouebitur terra de loco suo propter indignationē dñi exercituū et pīpter diē ire furoris eius. Et erit q̄si damula fugiēt et q̄si omnis et nō erit q̄ pīgreget unusq; ad pploꝝ suū pueretur: et singuli ad terrā suā fugiēt. omnis q̄ inuenīt fuit occidēt. et omnis q̄ supuenerit cadet in gladio. Infātes eorum allidēt in oculis eorum diripiēt domus eorum: et uxores eorum violabūt. Ecce ego suscitabo sup eos medos q̄ argētū nō q̄rāt nec aurū velit sī sagittis pīnulos intīsciēt. et lactatibꝫ vteris nō miserebuntur et sup filios nō parcat oculus eorum. Et erit babylon illa ciuitas gloria in regnīs. inclita in superbia caldeorū. sicut subuertit dñs sodomā et gomorrā. Nō habitabitur usq; in fine: et nō fundabitur usq; ad generatiōes et generationē. Nec ponatibi tentoria arabs nec pastores reqescēt ibi. sī reqescēt ibi bestie et replebūtur domus eorum draconibꝫ. Et habitabūt isti stru-

Di

Erod. xv. 2
Ps. cxvij.
B
Ps. cxvij.
i. Para. xvi. b

ezek. xxxij. b

Gen. xix. e

Esaias

tiones. et pilosi saltabunt ibi et rindebunt ibi vultus in edibus eius, et syrene in delubris voluptatis.

L.S. De casu luciferi, et verbis domini nostra pbi listeos.

Dope est ut veniat tempus eius, et dies eius non elongabuntur. Miserebitur enim dominus iacob et eligit adhuc de israel, et regescere eos faciet super humum suum. Adiunget aduenia ad eos, et adherebit domui iacob. Et tenebunt eos populi, et adducent eos in locum suum. Et possidebit eos dominus israel super terram domini in filios et ancillas, et erunt capientes eos quod se ceperant, et subiicient exactores suos. Et erit in die illa cum regem dederit tibi deus a labore tuo, et a confusione tua et a fuitute dura quam annis fuisti, sumes parabolam istam contra regem babylonis et dices. Quoniam cessauit exactor quem tributum? Contrivit dominus baculum impiorum. Aga dominum tuum cedente populo in indignatione plaga insanabilis, subiicientes in furore getes persequentes crudeliter. Loquient et filunt ois terra gauisa est, et exultauit, abietes quod letate sunt super te, et cedri libani. Ex quo dormisti non ascendet quod succidat nos. Infernus subter te perturbatur in occursum aduentus tui, suscitauit tibi gigantes. Omnes principes terre surrexerunt de soliis suis. omnes principes nationum. Uniuersi rindebunt et dicent tibi. Et tu vulneratus es sicut et nos, noster filius effectus es. De tracta est ad inferos superbia tua, concidit cadaver tuum. Subter te sternet tinea, et optimetum tuum erunt vermes. Quoniam cecidisti de celo lucifer quod mane ostendebaris. Corruisti in terram quod vulnerabas gentes, quod dicebas in corde tuo. In celum proscendens supra astra dei exaltabo solium meum, sedabo in monte testameti in lateribus aquilonis ascendens super altitudinem nubium filius ero altissimo. Herutum ad infernum detrahens, in profundum lacum. Qui te viderunt ad te inclinabuntur, tecum propiciet. Nunquam iste est vir qui conturbavit terram, qui coquillit regna, qui posuit orbem deserto, et urbes eius destruxit vincitis eius non aperuit carcere. Nemes reges gentium uniuersi dormierunt in gloria vir in domo sua, tu autem piceus es de sepulchro tuo quasi stirps inutilis possul, et obvolutus eis qui interfici sunt gladio et descendenterunt ad fundameta lacum. Quasi cadaver putridum non habebitis assortium, neque cum eis in sepultura. Tu enim terram tuam disperdisti tu, populus tuus occidisti. Non vocabitur in eternum semine pessimorum. Preparare filios eius occisioni in iniestate patrum nostrorum. Non prosperet nec hereditabunt terram, neque implebunt facies orbis ciuitatum. Et prospurgata super eos dictus dominus exercitium et perdam babylonis nomine et reliquias et germe et progemi domini dominus. Et ponam eam in possessionem erich, et in paludes aquarum et scopabo eam in scopa terrenis dicit dominus exercituum. Jurauit dominus exercitum dicens, Si non ut putaui ita erit, et quoniam men-

te tractani sic euenerit, ut posterum assyrium in terra mea; et in montibus meis cõculcetur eum: et auferetur ab eis iugum eius, et onus illud ab humero eorum tolletur. Hoc consilium quod cogitauit super oem terram: et hoc est manus extenta super universas gentes. Dominus exercitum decrevit: et quod poterit confirmare. Et manus eius extenta et quod auertet eam. In anno quo mortuus est rex achaz, factum est omnis istud Ne letcris philistea ois tuis: quoniam consumata est ergo persecutoris tui. De radice enim colubri egrediet regulus: et semine eius absurdes volucres. Et pascetur primogenita pauperum: et paupes fiducialiter regescet: et iterire faciat in fame radicem tuam et reliquias tuas inficiat. Ulula porta: clama ciuitas prostrata est philistea ois. Ab aglone enim sumus venient: et non est quod effugiet agmine eius. Et quod rindebitur nunc gentis. Quod dominus fundauit syon et in ipso sperabunt paupes populi eius.

L.S. De onere moab.

Moab cõticuit: quod nocte vastata est armoab cõticuit. Ascendit dominus: et dybon ad excelsa in planctum: super nabo et super medaba moab vulnabit. In cunctis capitib; eius caluicium: et hinc ois barba radet. In truibus eius accincti sunt sacerdoti sup tecta eius et in plateis eius ois vulnulatus descendit in fletum. Clamauit esebon: et cleale: usque iasa auditam est vox eorum. Super hoc expediti moab vulnabit aia eius vulnabit sibi. Cor meum ad moab clamabit vectes eius usque segor vitulam cõsternatam per ascensum enim luit fleb; ascendet: et in via oronaum clamore cõtritois levabuntur. Atque enim merim deserte erunt: quod aruit herba, defecit germen: virorum ois interiit. Secundum magnitudinem opis et visitatio eorum. Ad torrentem salicum ducet eos: quoniam circumabit clamor terminum moab. Usque ad gallum vulnulatus eius et usque ad puteum helium clamor eius: quod aq; dybō replete sunt sanguinis. Ponam enim super dybon addita metu his quod fugerit de moab leone: et reliquias fratre.

L.S. Prophetat et petit ruth moabitidem venire in genealogiam Christi, et sic Christus de ipsa petit

Mitte agnum domini, dominatore terre.

Ecce petra deserti ad montem filie sion. Et erit sic avis fugiens. Et pupilli de nido a uolantes sic erunt filie moab in transcessu arno. In cõciliu, coge cõciliu, pone quasi nocte umbra tuam in meridie. Absconde fugientes: et vagos ne perdas. Vitabunt apud te fugi mei. Moab esto latibulum eorum a facie vastatoris. Finis est enim puluis: consumatus est miser: defecit quasi cõculcabat terram. Et preparabis in misericordia tua solium: et sedebit super eum in quietate in tabernaculo danid iudicantis et quoniam iudicium et velociter reddens quod iustum est. Audiuimus hic propheta superbiā moab: superbus est valde. Superbia eius et arrogātia eius et indignatio eius: plusque fortitudine eius. Idcirco vulnabit moab ad moab: uniuers-

Esaías

sus v'lulabit. His q' letant sup muros cocti lateris loqmini plaga suas qm̄ suburbanae ezebon deusta sunt. Et vincā sabama dñi gētiū exciderūt flagella ei⁹ vsq ad iazer puerūt errauerūt indepto; ppagines ei⁹ relicte sunt trāsierunt mare. Sup b̄ plorabo in fletu iazer: et vineaz sabama. Inebriabo te lachrima mea ezebon t eleale. qm̄ sup vindemiā tuā t sup messes tuā vor calcatiūz irruit. Et auferet leticia et exultatio de carmelo t in vineis nō exaltabit neq; iubilabit. Vinū i torculari nō calcabit q' calcare p'suerat: voce calcatiūz abstuli. Sup b̄ vēter me⁹ ad moab q' si cys thara sonabit: et viscera mea ad mur⁹ cocti lateris. Et erit cu⁹ apparuerit qd laborauit moab super excelsis suis: ingredieſ ad sc̄tā sua ut obſcret: t nō valebit. Hoc v̄bum qd locut⁹ ē dñs ad moab extūc: et nūc locutus est dices. In tribus annis quasi anni mercenarij auferetur gloria moab super omni pplo multo: et relinqueſ in eo sicut rācēmus parvus t modicus, nequaq; multus.

L.S. De onere damasci, et indignat dñs ī ia cob et isrl: q' oblitus est saluatoris sui. et ī perse quentes pp̄lin dñi.

I.La. XVII

Quis damasci. Ecce damascus definet eſ ſe ciuitas: et erit ſic aceruus lapidū i rui na. Derelicta ciuitates aroer gregib⁹ erūt et requiescēt ibi et nō erit q' exterreat. Et ceſſabit adiutoriū ab effraim et regnū a damasco: t reliquie syrie ſic glia filioz isrl erūt dicit dñs exercituū. Et erit in die illa attenuabit glia iacob: t pī guedo carnis ei⁹ emarcescet: et erit ſic p'gregās i melle qd restiterit et brachiū ei⁹ spicas leget. Et erit ſicut querēs spicas i valle raphaim: et relinquitur in eo ſicut racem⁹ t ſicut excuſſio olei dua rum vel triū oliuaz in ſummitate rami. ſine quat tuor aut qnq;. In cacuminib⁹ ei⁹ fruct⁹ ei⁹ dicit dñs de⁹ isrl. In die illa inclinabit hō ad factorē ſuū: et oculi ei⁹ ad ſctm isrl respiciēt: t nō inclinabit ad altaria q' fecerit man⁹ ei⁹: t q' opati ſunt digiti ei⁹: nō respiciēt lucos et delubra. In die illa erūt ciuitates fortitudinis ei⁹ derelicta ſicut aratra ſegetes q' derelicta ſunt a facie filioz isrl. Et eris deusta q' oblitera es dei saluatoris tui et ſeſt adiutoris tui nō es recordata. Propterea plan tabis plātationē fidelē: et germe alienū ſemina bis. In die plātatois tue labrusca: et mane ſemē tuū florebit. Ablata ē messis in die hereditatis: et dolebit grauit. Ve multitudini pploꝝ multoru vt multitudo marſ ſonat]: et tumult⁹ turbarū ſic ſonit⁹ aqꝝ mltaz. Sonabūt pp̄li ſic ſonit⁹ aqꝝ inundatiū: et increpabit eū et fugiet pcul. Et rapieſ ſic puluis montiū a facie vēti: et ſicut turbo corā tēpeſtate. In tpevespe et ecce turbatio: i ma tutino: et nō ſubfiftet. Hec eſt pars eoz q' vasta uerunt nos: et foꝝ diripentium nos.

L.S. Sermo ali⁹ ī egyptū.

XVIII

Terre cymbalo alarū q' eſt trās flumē ethiopic: q' mitit i mare legatos. t in vaſis papiri ſup aqꝝ Ite ageli veloces ad gentes p'vulsaz et dilaceratā. ad pp̄lin terribile post quē nō eſt ali⁹. ad gentē expectatē t p'culataz cui⁹ diripuerūt flumina terrā ei⁹. Ad mótez nois dñi exercituū nomē syon. Q' eſt habitatores orbis q' moramini in terra. cū elevatū fuerit ſignū in móti⁹ videbitis. et clangore tube audiet⁹ q' b̄ dicit dñs ad me. Ego quiescā t considerabo in loco meo: ſic meridiana lux clara eſt. t ſic nubes roris in die messis. An messes em̄ tot⁹ effloruit. t immatura pfectio germiauit. et p'cident⁹ ramſculi ei⁹ falci⁹. et q' derelicta fuerint abſcin'dēt excutiēt t relinqnē ſiml' auib⁹ móti⁹ t bestijs tre testate ppetua eſt ſup eū voluſtes. t oēs bestie terre ſup illā hyemabūt. In tpe illo deferet⁹ mun⁹ dño exercituū a pplo diuulſo t dilacerato a pplo terribili post quē nō fuīt ali⁹. a gēte erpectatē t cōcultata. cui⁹ diripuerūt flumia terram ei⁹ ad locū nois dñi exercituū montez syon.

L.S. De onere egypti. poſtea de auerſione ei⁹ ſecundo de pacificatoe ei⁹. de qnq; ciuitatib⁹ in egypto loqntib⁹ lingua chanaan.

XIX

Ouis egypti. Ecce dñs ascēdet ſup nu' bez leuem. et ingredieſ egyptū et cōmo' uebun ſimulacra egypti a facie eius et cor egypti tabescet in medio eius. Et cōcurrere faciā egyptios aduersus egyptios. t pugnabit vir cōtra fratrem ſuū. t vir cōtra amicū ſuū. ciuitas aduersus ciuitatē. regnū aduersus regnū. t dirūpetur ſpūs egypti in viſcerib⁹ ei⁹. t cōſiliū ei⁹ p'cipitabo. et interrogabūt ſimulacra ſua et diuinos ſuos. et phitones. et ariolos. et tradā egyptū in manu dñorū crudelium. et rex fortis dñabitur eoz ait dñs exercituū. Et arescet aq; de mari. et flum⁹ desolabif atq; ſiccabitur. et deſſcient flumia. Attenuabitur et ſiccabitur riū aggerū. Calam⁹ et iunc⁹ marcescet. nudabitur alue ſuū a fonte ſuo. Et ois ſemētis irrigua ſic cabitur. arescet et nō erit. Et merebūt pifatores. t lugebūt oēs mittētes i ſumē hamū t ex pādentes rete ſup faciez aqꝝ emarcescēt. Cōfūdēt q' opabāt lignū. plectētes et terētes ſubtilia. Et erūt irrigua ei⁹ flectentia oēs q' faciebat lacunas ad capiendoſ pifaces. Stulti p'nci pes thaneos. ſapietes p'filiarij pharaōis dedeſt cōſiliū insipiēs. Quō dicetis pharaōi. fili⁹ ſapiētū ego fili⁹ regū antiqꝝ. Ubi nūc ſūt ſapiētes tui⁹. Annūciēt tibi t idicēt qd cogitauerit dñs exercituū ſup egyptū. Stulti facti ſūt p'ncipes thaneos. emarcueſt p'ncipes mēphēos. deceperūt egyptū. angulū pploꝝ ei⁹. Dñs miscuit i medio ei⁹ ſpiritu vertiginis. t errare fecerūt egyptū in

Dij

Esaias

omni ope suo. sicut errat ebreus et vomes. Et non erit egypto opus quod faciat; caput et caudam incurvantem et refrenantem. In die illa erit egyptus qui mulieres et stupebunt ei timebunt a facie commotionis manus domini exercitu. quia ipse inueniet super eam et erit terra iuda egypto in pauorem. Omnesque illi qui fuerit recordatus pauebit a facie psilij domini exercituum; quod ipse cogitauit super eam. In die illa erunt quae ciuitates in terra egypti loquentes lingua chanaan et iurantes per dominum exercituum. Ciuitas solis vocabitur una. In die illa erit altare domini in medio terre egypti et titulus domini in termino eius; et erit in signum et in testimonium domino exercituum in terra egypti. Clamabunt enim ad dominum a facie tribulacionis et mutent eis saluatorem et pugnatores qui liberet eos. Et cognosceret dominus ab egypto: et cognoscant egypti dominum in die illa: et colet eum in hostiis et in munib; et vota vobebunt domino et soluerent. Et percutiet dominus egyptum plaga et sanabit eam: et reuertetur ad dominum: et placabit eis et sanabit eos. In die illavia erit de egypto in assyrios et intrabit assyrii egyptum: et egypti in assyrios et seruient egypti assur. In die illa erit israel tertius egyptius et assyrius: benedictio in medio terre cui benedixit dominus exercituum dicens. Benedictus populus meus egypti: et opus manuum mearum assyrii: hereditas autem mea israel.

C. S. De captiuatiōe egypti et transmigratiōe ethiopie. de nuditate. **La. XX**

In anno quo ingressus est thartani azotum cum misisset eum sargon rex assyriorum et pugnasset pro azotum et cepisset eam: in tempore illo locutus est dominus in manu esiae filii amos dicens: Vade et solue saccum de lumbis tuis: et calciamenta tua tolle de pedibus tuis. Et fecerunt sic uadentes nudos et discalciati. Et dixit dominus Sicut abulauit seruus meus esaias nudus et discalciatus trium annorum signum et portentum erit super egyptum et super ethiopiam: sic minabit rex assyriorum captiuitate egypti et transmigratio ne ethiopie: iuuene et senectus nudus et discalciata discoposis natibus ad ignominiam egypti. Et timebit et profundens ab ethiopia spe sua: et ab egypto gloria sua. Et dicet habitator insule huius in die illa hec cine erat spes nostra. ad quae profugimus in auxiliis ut liberarent nos a facie regis assyriorum. Et quoniam effugere poterimus nos.

C. S. De ruina babylonie per medos et persas. Interposito. de onere idumee. et de onere arabie. **XXI**

Onus deserti maris. Sic turbines ab aribili. Vifio dura nunciata est mihi. Qui incredulus est infideliter agit. et quod depopulator est valet. Ascende elam oblique mede oem gematum eius cessare feci. Propterea repleti sunt lumbi mei dolor et angustia possedit me sicut angustia partu

rietas. Corruui cum audire: turbatus sum cum viderem: emarcuit cor meum: tenebre stupescerent me Babylon dilecta mea. posita est mihi in miraculorum nomine mensa preplare in specula. comedentes et bibentes. surgite principes arripiens clypeum. Hec enim dixit mihi dominus. Vade et ponere speculatorum: et quodcumque viderit annunciet. Et videt currum duorum equorum ascensorum asini et ascensorum camelorum. et postea platus est diligenter multo intuitu. Et clamavit ut leo. Super speculam domini ego sum stans iugiter per diem Abram et super custodiā meā. ego sum stans totis noctibus. Ecce iste venit ascensor vir bibe equum. Et respondit et dixit. Cecidit cecidit babylonia et omnia sculptilia deorum eius prostrata sunt in terra. Tritura mea et filii aree mee: qui audiui a domino exercitum deo israel annunciam Apoc. 10. vobis. Omnes dumam. Ad me clamat ex seire. Custos quod de nocte. custos quod de nocte. Dixit custos. Venit mane et nox. Si queritis quidem. pertinimi et venite. Omnes in arabia. In saltu ad vesperam dormietis: in semitis dodanim. Occurrentes sibi ferte aquam quod habet terram austri. cum panibus occurrere fugienti. A facie enim gladio fugerunt a facie gladii imminetis: a facie arcus extensis. a facie grauius plumbi: quoniam vero dicit dominus ad me. Adhuc in uno anno quod si in anno mercenarii. et auferent omnes gliae cedarum: et reliqua numeri sagittariorum fortium de filiis cedarum imminuentur. Dominus enim de israel locutus est.

C. S. Sermo domini contra hierosolimam de idolis eius. predicatur destructio facta per nabuchodonosor. Item primo domini ad sobram propositum templi. ubi sub nocte eliachim agit de christo quod portat clavem dauid super humeros: et est parillus in ecclesia. **XXII**

Onus vallis visionis. Quidnamque tibi est quod ascendi et tu omnis in tecta clamoris plena: urbibus frequenter ciuitas exultans. Infecti tui non interfici gladio. nec mortui tui mortui in bello. Cuncti principes tui fugerunt simul duces ligati sunt. Omnes qui inueniti sunt vincti sunt pariter. perculti fugerunt. Propterea dixi recedite a me. amare sibi. Nolite incubere ut consolamini me super vastitate filie populi mei. Dies enim intercessio et perculatio et fletum domino deo exercitum in valle visionis. Scrutatis murorum et magnificus super montes. Et elevata sumpsis pharetra. et currus hominis equitis. et parietem nudauit clypeus. Et erunt electe valles tue plene quadrigarum. et equites ponent sedes suas in porta. et reuelabis opinetur iudee. Et videbitis in die illa armam eternam domini saltum et scissuras ciuitatis deo videbitis. quod multiplicata sunt. Et congregatis aquae piscine inferioris. et domum hierosolimam numerarunt et domos destruxerunt ad munitum murum. Et lacum fecerunt inter duos muros: et aquam piscine veteris et non suspergunt ad eum quod fecerat eam. et operatore eius de longe non vidistis. Et vocabit dominus deus exercituum in die illa ad fletum. et ad

Esaias

planctū ad caluiciū; et ad cingulū facci: et ecce
gaudiū et leticia: occidere vitulos: et iugulare a-
rietes: comedere carnes: et bibere vīnū. Comeda-
mus et bibam: cras em̄ moriemur. Et reuelata
est in aurib⁹ meis vox dñi exercitū. Si dimitte-
tur iniqtas hec vob: donec moriamini: dicit dñs
exercitū. Hec dicit dñs deus exercitū. Vade
ingredere ad eū q̄ h̄itat i tabernaculo. ad sobnaz
ppositū tēpli: et dices ad eū. Quid tu hic, aut q̄ si
q̄s hic: Quia excidisti tibi b̄ sepulchry: excidisti i
excelso memoriale: diligent i petra tabernaculū
tibi. Ecce dñs asportari te faciet: sicut asp̄ ortat
gall⁹ gallinat⁹. et quasi amictū sic subleuabit te.
Coronās coronabit te tribulatiōe q̄si pilā mittet
te in terrā latā et spacioz. Ibi morieris: et ibi
erit curr⁹ glie tue: et ignominia dom⁹ dñi tui. Et
erpellā te de statioe tua: et de misterio tuo depo-
nā te. Et erit in die illa. vocabo fūū meū eliachī
filiū helchie: et induā illū tunica tua: et cingulo
tuo cōfortabo eū et ptātes tuā dabo in manu ei⁹
et erit q̄si p̄ habitātib⁹ h̄ierib⁹ et domui iuda. Et
dabo clauē dom⁹ danid sup humer⁹ ei⁹: et apiet:
et nō erit q̄ claudat. Et claudet. et nō erit q̄ apiat.
Et figā illū parillū in loco fideli et erit in soliu⁹
glorie domui p̄ris sui et suspēdā sup oēz gloriaz
dom⁹ patris ei⁹. Vasor⁹ diuersa ḡna. omne vas
paruulū a vasis crateraz vsc⁹ ad oē vas musico-
rū. In die illa dicit dñs exercitū. auferet paril-
lus q̄ fix⁹ fuerat in loco fideli. et frāges et cadet:
et pibit qđ pepēderat in eo. q̄ dñs locutus est.

E.S. Sermo dñi p̄ tyrum. q̄ futura sit sup eā
destructio p̄ nabuchodonosor post ltr. annos et
postea reparabitur. **La. XXIII**

Allus tyri. Ululate naues maris. q̄ vasta-
ta est dom⁹ vñ venire cōsueuerāt. de ter-
ra cethim reuelatū est eis. Zacetē q̄ habi-
tatis in insula: negotiatio sidonis. Trāssretates
mare repleuerūt te in aq̄s multis: semē nili mes-
sis fluminis fruges eius. et facta est negotiatio
gentiū. Erubescet sydon ait mare fortitudo mar-
dicēs. Non parturiui et nō peperi. et nō enutri-
ui iuuenes. nec ad incremētū pdixivirgines. Cū
auditū fuerit in egypto. dolebūt cūm audierint
de tyro. Trāsite maria. ululate q̄ habitatis in in-
sula. Nunqđ nō hec v̄ra est. q̄ gl̄abat a dieb⁹ pri-
stinis in antiqtate sua: Ducent eā pedes sui lon-
ge ad pegrinandū. Quis cogitauit b̄ sup tyrum.
quondā coronatā: Cui⁹ negotiatores p̄ncipes
institores ei⁹ inclyti terre. Dñs exercitū cogita-
uit b̄: vt detrahēret supbiā oīs glie. et ad ignomi-
niā deduceret vniuersos inclytos terre. Transi-
terrā tuā q̄si flumī filia maris. nō est cingulū v̄l-
tra tibi. Vanū suā extēdit sup mare cōturbauit
regna. Dñs mādauit aduersus chanaan. vt con-
cereret fortes eius. Et dixit. Non adiicies v̄lra.

vt gl̄iers calūmā sustinēs virgo filia sidonis. In
cethim ōsurgēs trāssreta. ibi q̄ nō erit rēges ti-
bi. Ecce tra chaldeoz talis ppl̄s n̄ fuit assur fū-
davit eā. In captiuitatē traduxerēt robustos
ei⁹ suffoderūt dom⁹ ei⁹. posuerunt eā in ruinam.
Ululate naues maris. q̄r deuastata est fortitudo
v̄ra. Et erit in die illa. in obliuioē eris ōtyre sep-
tuaginta ānis sicut dies regis vñ. Post septu-
aginta annos erit tyro q̄si tāticū meretricis. Su-
me tibi cytbarā. circūe ciuitatē meretrix obliuio
m̄ tradita. Bene cane frequēta cāticū vt memo-
ria tui fit. Et erit post septuaginta annos: visita-
bit dñs tyru et reducet eā ad merces suas. et rur-
sum fornicabit cū vniuersis regnis frē sup faciē
terre. et erūt negotiatiōes ei⁹ et merces ei⁹ sancti-
ficate dño. Non cōdenēt neq̄z reponent. q̄r his q̄
habitauerint corā dño erit negotiatio ei⁹. vt mā-
ducēt in saturitatē: et vestiant vsc⁹ ad v̄ctustatē.
E.S. Sermo maloz q̄ dñs factur⁹ est frē v̄l-
p̄ pctō h̄itator⁹ ei⁹. de die iudicij. **XXIII**
Ecce dñs dissipabit terrā: et nudabit ea⁹
et affliget faciez ei⁹ et dispget h̄itatores
ei⁹. Et erit sicut ppl̄s: sic sacerdos et sicut
seru⁹ sic dñs eius. et sicut ancilla: sic dñā ei⁹. Si
cut cmēs. sic ille q̄ vendit. sicut fenerator. sic is q̄
mutuū accipit. sicut q̄ repertit. sic q̄ debet. Dissipa-
tiōe dissipabif terra: et direptiōe predabif. Dñs
enī locut⁹ est v̄bus hoc. Luxit et defluxit terra: et
infirmita est. deflurit orbis et infirmita ē altitu-
do ppl̄i terre: et terra imperfecta ē ab h̄itatoribus
suis. q̄r trāsgressi sunt leges: mutauerunt ius dis-
sipauerūt fedus sempiternū. Propter b̄ maledi-
ctio vorabit terrā: et peccabunt habitatores ei⁹:
ideoq̄ insaniēt cultores ei⁹: et relinquēt hoīes
panci. Luxit vindemia infirmita est vitis: inge-
muerūt oēs q̄ letabant̄ corde. Lessauit gaudium
tympanoz: qui cuit sonit̄ letantiū. p̄ticuit dulce-
do cytare. Cū cātico nō bibēt vīnū. amara erit
potio bibētib⁹ illā. Altrita est ciuitas vanitatis
clausa est omis dom⁹ nullo introeunte. Clamor
erit sup vino tu plateis: deserta est omis leticia:
trāslatū est gaudiū frē. Relicta ē in v̄rbe solitudo
et calamitas opprimet portas. Quia b̄ erunt in
medio terre. i medio ppl̄oz. Quō si paucē oliue
q̄ remāserunt exultant̄ ex olea et racemi cū fue-
rit finita vindemia. Hi leuabunt vocē suā atq̄z
laudabunt. cū glorificat⁹ fuerit dñs binnient de
mari. Propter b̄ in doctrinis glorificate dñm: i
insul: s maris nomē dñi dei isrl. A finibus terre
laudes. audiūm⁹ gliaz iusti. Et dixi. Secretum
meū mīhi: secretū meū mīhi. Ne mīhi. P̄rena-
ricātes p̄uaricati sunt: et p̄uaricatiōe trāsgresso-
rū p̄uaricati sunt. Formido et fonca et laque⁹ su-
per te q̄ h̄itator est terre. Et erit q̄ figerit a faie
formidinis cadet in souēā: et q̄ se explicauerit de
hīere. xlviij. s

D iij